

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Att: Susanne Wejp-Olsen (swpo@ens.dk) og
Christine Federlin chfe@ens.dk
ENS journalnummer: 2022-796

PLAN-FBK

Direkte tlf. 2795 2785

E-mail amewe@hofor.dk

Dato: 4. november 2022

Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

HOFOR takker for muligheden for at kommentere på høringen vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser.

HOFOR mener overordnet set, at det er rigtig godt at sikre fornuftige muligheder for samplacering af elforbrug og -produktion. Her er interne elektricitetsforbindelser en vigtig del af det. Vi deler dog Dansk Fjernvarmes bekymringer ift. især placering af CO₂-fangstanlæg og muligvis på sigt også PtX-anlæg, hvor det lader til, at der overses nogle vigtige pointer ift. udnyttelsen af disse teknologier.

Det er fx vigtigt, at selskaberne har mulighed for frit at kunne placere sit anlæg indenfor matriklen uden at være underlagt et afstandskrav på 500 m. Det kan i forvejen være svært at finde arealer til netop den slags anlæg, og afstandene inden for f.eks. Amagerværkets arealer på Kraftværkshalvøen i København kan være helt op imod 1000 m.

Derudover finder vi det også bekymrende, at det ikke lader til, at det er indtænkt, at alle kommunalt ejede anlæg er tvunget til at udskille et eventuelt CO₂-fangstanlæg i et tilknyttet selskab og dermed kan tolkes som tredjepart. Dertil kommer, at det også lader til at udgangspunktet har været, at selskabet har et elforbrugende anlæg og derefter opsætter elproduktion. Det vil jo i forbindelse med CO₂-fangst være det modsatte – vi har et anlæg, som producerer el, og vil gerne forsyne f.eks. CCS-anlæg eller PtX anlæg på matriklen.

Her er det værd at bemærke, at muligheden for interne elforbindelser ikke blot er vigtige i forbindelse med CC-anlæg, men også for PtX-anlæg, f.eks. elektrolyseanlæg til produktion af brint m.m.

For konkrete uddybninger af disse problemer henviser vi til Dansk Fjernvarmes høringssvar, som vi bakker fuldt ud op om.

HOFOR håber at disse pointer giver anledning til tilrettelser, så bekendtgørelsen ikke ender med at blive en alvorlig forhindring for opsættelse af CO₂-fangstanlæg.

Venlig hilsen

HOFOR A/S

Amalie Strømgård Ewens

Specialkonsulent

Plan - Fjernvarme, Bygas & Kraftvarme

Direkte tlf.: 2795 2785, e-mail: amaewe@hofor.dk

København, den 4. november 2022

Høringssvar – Høring over bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

BL – Danmarks Almene Boliger har den 1. oktober 2022 modtaget høring over bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser.

BL takker herfor og har følgende bemærkninger til høringen:

Generelle bemærkninger

Vi henviser til vores tidligere høringssvar til ændringer af elforsyningsloven af henholdsvis [1. juli 2022](#), [15. august 2022](#) og [30. september 2022](#).

Som beskrevet i ovenstående høringssvar så mener BL fortsat, at den her foreslåede lovgivning indeholder betydelige hindringer for, at den million mennesker, der bor i almene boliger, kan opstille lokale solcelleanlæg på de ca. 20 kvadratkilometer almene tage, der ellers kunne øge produktionen af dansk solcelleenergi med næsten 40 pct. En elproduktion, der ville foregå i nærheden af, hvor strømmen skal bruges, uden at det kræver en større udbygning af elnettet eller medfører tab af værdifulde naturområder og belastning af samfundsøkonomien.

Opsætningen af solceller på de almene tage vil fungere som et supplement til den strøm, boligafdelingerne aftager fra det kollektive elnet. Forventningen er, at solcelleenergi vil kunne dække op mod 20-25 pct. af elforbruget i de almene boliger, set ift. spidsbelastninger. Beboerne vil dermed fortsat aftage strøm fra elnettet samt betale tariffer og bidrage solidarisk til det kollektive elnet.

Bekendtgørelsens § 3

BL opfordrer derfor til, at boligorganisationen/boligafdelingen sikres status som "elkunde", og den VE-producerede strøm, som produceres og anvendes internt i boligafdelingen, anses som "eget forbrug", jf. bekendtgørelsens § 3.

Det er BL's vurdering, at denne fortolkning er i tråd med VE-direktivets artikel 21, nr. 6, som opfordrer medlemslandene til at indføre en befordrende ramme for at fremme og lette udviklingen af VE-egetforbrug. Denne befordrende ramme skal bl.a.:

»a) behandle tilgængeligheden af VE-egetforbrug for alle slutkunder, herunder personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger.

...

c) afhjælpe andre ubegrundede reguleringsmæssige hindringer for VE-egetforbrug, herunder for lejere.

d) omhandle incitamenter til, at ejere af bygninger skaber muligheder for VE-egetforbrug, herunder for lejere.«

Bekendtgørelsens § 4 og § 5

BL foreslår begrebet "bygning" i bekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 2 og § 5 erstattet med "ejendom", da det ikke bør have betydning for muligheden for at dele VE-produceret strøm, om husstandene er fordelt på en eller flere bygninger i samme sammenhængende område, så længe ejeren af ejendommen er den samme. Når flere ejendomme ligger side om side og har samme ejer, bør det således være muligt for ejeren at fordele VE-produceret strøm mellem ejendommene.

BL udleder af § 5, stk. 2 og stk. 3, at:

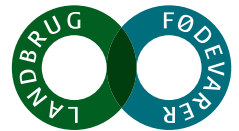
- Der kan være flere forbrugere, hvorfor "eget forbrug" i § 3 må skulle fortolkes i overensstemmelse med BL's bemærkninger ovenfor. Således at "eget forbrug" også omfatter de enkelte husstandes forbrug.
- Afregning af husstandens elforbrug kan ske på baggrund af et hoved-/bimåler system.

BL har ikke yderligere bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Adm. direktør

Energistyrelsen
Center for vedvarende energi
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

org, Axeltorv 3
109 København V

45 3339 4000
45 3339 4141
fo@lf.dk
ww.lf.dk

JK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til ens@ens.dk med kopi til swpo@ens.dk og chfe@ens.dk

Høring over bekendtgørelse om VE-egenforbrugere - journalnummer 2022-796

Landbrug & Fødevarers bemærkninger til udkastet til lovforslaget fremgår nedenfor.

Anvendelsesområde og definitioner

Af lovforslaget fremgår det, at VE-egenforbrugere forstås ved 'en elkunde, der i tilknytning til sit forbrugssted kan producere vedvarende elektricitet til eget forbrug eller lagring via en intern elektricitetsforbindelse'.

Landbrug & Fødevarer forstår ved denne nye formulering i bekendtgørelsesudkastet, at man derved ændrer definitionen af VE-egenforbrugere, således at man fremover kun kan godskrives som VE-egenforbruger (i afgifts og tarifmæssig sammenhæng) ved etablering af en intern elektricitetsforbindelse, og ikke ved anvendelse af det kollektive net.

Det er en markant ændring af definitionen af egenforbrugere, og det vil efter Landbrug & Fødevarers vurdering være i modstrid med definitionen i EU's direktiv for vedvarende energi, hvor en intern elektricitetsforbindelse ikke indgår som en forudsætning for kategoriseringen som VE-egenforbruger.

Derudover finder Landbrug & Fødevarer det meget u hensigtsmæssigt fra et samfundsøkonomisk perspektiv, hvis forbrugere med eget energiproducerende anlæg nu skal etablere en separat kabelføring. Derudover forværres den i forvejen dårlige rentabilitet ved at etablere VE-anlæg ifm. forbrugsstedet. Det finder Landbrug & Fødevarer igen modstridende med VE-direktivet, hvor egetforbrug ikke må pålægges uforholdsmæssige gebyrer og omkostninger.

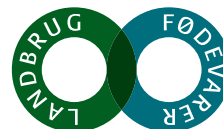
I Landbrug & Fødevarer vil vi derfor kraftigt opfordre til at ændre definitionen, så den igen flugter med EU-retningslinjerne.

VE-egenforbrugere

Det følger af §5, 2) i bekendtgørelsesudkastet, at der kan opkræves gebyrer fra egenforbrugere med en produktionskapacitet over 30 kW og fra egenforbrugere med en mindre kapacitet, som i øvrigt ikke indgår i nogen form for støtteordninger, hvis der efter 2026 bliver truffet en vurdering af, at den samlede mængde egenproducerende anlæg har en u hensigtsmæssig for elsystemets finansielle bæredygtighed.

Landbrug & Fødevarer vil gerne anmode Energistyrelsen om en nærmere redegørelse for, hvordan man er kommet frem til, at alle egenforbrugere med en kapacitet over 30 kW uden videre skal kunne pålægges gebyrer og afgifter.

Derudover vil vi i Landbrug & Fødevarer gerne advare mod at introducere store usikkerhedselementer for de forbrugere, som ønsker at blive egenforbrugere, til gavn for

samfundsøkonomien i den grønne omstilling, da det kan afholde forbrugerne fra at investere. Det bør derfor gøres klart, at man ikke fra den ene dag til den anden kan blive pålagt nye gebyrer og afgifter, som kan trække tæppet væk under investeringens økonomiske levedygtighed.

Med venlig hilsen

Simon Horsholt

Seniorkonsulent

Klima & Energi

M +45 2785 2384

E simh@lf.dk

Kære Susanne og Christine

Tak for muligheden for at kommentere udkastet til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser. Det fremgår i § 3, stk. 1, at afstanden mellem produktionsanlæg og forbrugsinstallation ikke må overstige 500 meter. Den foreslåede grænseværdi virker unødigt restriktiv og vil med al sandsynlighed medføre utilsigtede konsekvenser og forsinke grønne investeringer. I det omfang regeringens planer om grønne energiparker, der skal strække sig over flere tusinde hektar, skal realiseres, så virker det prohibitivt begrænsende med en grænse på 500 meter. En mere hensigtsmæssig grænse må forventeligt ligge indenfor spændet af 2000-5000 meter.

Derudover stilles der i § 4, stk. 1 krav om fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse. Det bør for en god ordens skyld præciseres, at dette krav ikke skal tolkes så restriktivt, at en intern elektricitetsforbindelse efter §4 ikke er til hinder i de situationer, hvor flere elkunder deler samme interne elektricitetsforbindelse. Konkret bør det tydeliggøres, at kravet om fuld og reel identitet ikke betyder, at f.eks. bygninger med flere aftagenumre, ikke kan gøre brug af én intern elektricitetsforbindelse fra det kollektive elnet til bygningen.

Giver ovenstående anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Peter Bjerregaard

Vice President, Regulatory Affairs

Better Energy A/S

☎ +45 53 58 07 41

🌐 www.betterenergy.com

📍 Gl. Kongevej 60, 14th floor
DK-1850 Frederiksberg C

Til
Energistyrelsen
Sendt pr. mail til Energistyrelsens hovedpostkasse
ens@ens.dk cc. til Susanne Wejp-Olsen,
swpo@ens.dk

Skæringvej 88
8520 Lystrup
Telefon: 6053 0331
E-mail: sekretariat@solcelleforening.dk
www.solcelleforening.dk

Side 1/2

Fredag den 4. november 2022

Journalnummer 2022-796

Dansk Solcelleforenings høringsvar vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Dansk Solcelleforening takker for muligheden for at afgive høringsvar i forbindelse med høring vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser. Bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser berører mange af Dansk Solcelleforenings medlemmer, der installerer solcelleanlæg for kunder til egetforbrug, hvad enten det er boligforeninger, udlejningsejendomme, virksomheder eller det offentlige. Dansk Solcelleforening er i udgangspunktet positiv overfor bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser, der hidtil har været etableret praksis i Energistyrelsen. Imidlertid fører det nuværende forslag til bekendtgørelse en del uklarheder med sig, som bør ryddes af vejen i form af en række præciseringer. Det er et arbejde Dansk Solcelleforening gerne samarbejder om.

Generelle betragtninger

Bekendtgørelsen fokuserer i udgangspunktet på elkunden som en enhed og ikke som elkunden som en flerhed af forbrugere og dermed et fællesskab.

Dansk Solcelleforening mener definitionen af en elkunde også skal favne VE- og energifællesskaber. Forbrugsstedet er defineret som 'et punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet', jf. lov om elforsyning. Samtidig fremgår det af §5 at en intern elektricitetsforbindelse kan levere strøm til flere forbrugere (på et forbrugssted). Bekendtgørelsen er altså ikke stringent omkring hvornår elkunden betragtes som én forbruger og hvornår elkunden kan betragtes som en flerhed af forbrugere, og det risikerer at give anledning til forvirring.

Generelt afgrænses deling af strøm via interne elektricitetsforbindelse enten fra det kollektive elnet eller fra produktionsanlæg etableret på bygninger. Der åbnes ikke op for at f.eks. solcelleanlæg også kan placeres i umiddelbar nærhed af en bygning. Det mener vi er en unødvendig begrænsning.

Samtidig er der i bekendtgørelsen desværre en tendens til alene at forholde sig til andelsboliger, udlejningsejendomme og ejerlejligheder, hvilket er begrænsende for erhvervsvirksomheder og industrifællesskaber. Dansk Solcelleforening mener virksomheder og energifællesskaber skal skrives eksplicit ind i bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser.

Specifikke bemærkninger

Fsva. §3 stk. 1. der opstiller kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser. Af forslag til lovtæksten fremgår at produktionsanlægget skal være placeret på et område, der er umiddelbart tilstødende det geografiske område – og at elkunden skal have råderet over det samlede område.

I tillæg er der i b) ii) defineret et konkret afstandskrav mellem produktions- og forbrugssted på maksimalt 500 meter.

Dansk Solcelleforening mener dette afstandskrav kan risikere at blive en begrænsning for f.eks. vand-

værker og større industrivirksomheder, der ønsker at installere solcelleanlæg på f.eks. bygninger eller på land ved f.eks. vandboringer, og typisk har forbrug og produktion på større geografiske områder. Derfor anbefaler foreningen at øge afstandskravet til 2000 meter.

Bekendtgørelsen §4 vedrører reglerne om etablering af intern elektricitetsforbindelse, fra snitfladen til det kollektive elnet, hvorved strøm kan fordeles til en eller flere forbrugere. Her er det uklart i bestemmelsen om der er tale om én enkelt forbruger eller flere elforbrugere, der kan bruge den interne elektricitetsforbindelse til fordeling af elektricitet fra det kollektive elnet. Der er med andre ord behov for at præcisere, at samme elektricitetsforbindelse kan forsyne flere forbrugere.

Fsva. §4 stk. 2, hvor det nævnes at opfyldelsen af kriterierne ikke forudsætter, at elkunden kun råder over ét aftagenummer; i tillæg er der her på samme måde behov for at præcisere at samme elektricitetsforbindelse kan forsyne flere forbrugere, f.eks. i samme bygning.

§5 vedrører brugen af interne elektricitetsforbindelser til fordeling af elektricitet mellem et eller flere aftagenumre. Elektriciteten kan leveres både fra det kollektive elnet og fra en elkundes produktionsanlæg placeret på bygningen.

I begge tilfælde åbnes der op for ens afregning af forbrugerne, der enten kan vælge mellem fælles afregning eller tilslutning via eget aftagenummer. Imidlertid bør det præciseres at der alene sker afregning i snitfladen til det kollektive elforsyningsnet.

I forlængelse heraf er det bekymrende at ejerlejligheder udelukkes fra at etablere fælles egenproduktion på bygninger eller i umiddelbar nærhed af en bygning, idet den interne elektricitetsforbindelse alene må bruges til at fordele elektricitet til lejlighedsejer med eget anlæg.

På baggrund af fremsendte kommentarer anmoder Dansk Solcelleforening om, at Energistyrelsen genovervejer forslag til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser.

Skulle fremsendte give anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Flemming Vejby Kristensen
Formand

Klima-, Energi- og forsyningsministeriet
Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs gade 43
1577 København V

Mail: ens@ens.dk,

Att.: Susanne Wejp-Olsen (swpo@ens.dk) og Christine Federlin (chfe@ens.dk)

ENS journalnummer 2022-796.

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Dansk Fjernvarmes hørings svar vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

4. november 2022
Side 1/4

Dansk Fjernvarme har udarbejdet hørings svar om ”*Bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser*”. Bekendtgørelsen relaterer til bestemmelser om interne elektricitetsforbindelser i lovforslaget om ændring af lov om elforsyning og udmønter den foreslåede bemyndigelse til ministeren. Lovforslaget er på nuværende tidspunkt endnu ikke behandlet i Folketinget.

Hovedproblemstilling

Hovedformålet med bekendtgørelsen er at definere og fastsætte kriterier for, hvornår el-kunder kan etablere interne elektricitetsforbindelser. Bekendtgørelsen skal præcisere en tidligere administrativ praksis hos Energistyrelsen.

Bekendtgørelsen understøtter også regeringens initiativer i markedsmodel 3.0 om at skabe bedre rammer for øget samplacering af elforbrug og -produktion.

Generelt

Dansk Fjernvarme er positive over hensigten med bekendtgørelsen, herunder at skabe klarhed og større gennemsigtighed over de gældende regler. Dansk Fjernvarme ser interne elektricitetsforbindelser som en mulighed, der – ligesom direkte linjer – understøtter samplacering og dermed bidrager til en omkostningseffektiv grøn omstilling.

Dansk Fjernvarme imidlertid stærkt bekymret over, at de foreslåede kriterier på flere områder reelt modarbejder – og ikke understøtter – målsætningerne om øget samplacering og den politiske aftale om en køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂.

Der er store politiske forventninger til, at CO₂-fangst skal levere store CO₂-reduktioner til Danmarks klimamål. Nærværende bekendtgørelsesudkast står dog i vejen for en omkostningseffektiv udvikling af CO₂-fangst på danske kraftvarme- og affaldsenergianlæg, hvis det implementeres i sin nuværende form. Det skyldes kort sagt, at CO₂-fangstanlæg har et betydeligt elforbrug, som det giver mening at dække gennem en intern elektricitetsforbindelse fra det kraftvarmeanlæg eller affaldsenergianlæg, som CO₂-fangstanlægget installeres på. Ifølge Dansk Fjernvarmes forståelse, så vil det med bekendtgørelsens nuværende form dog ikke være muligt for kommunalt ejede anlæg at etablere en intern

elektricitetsforbindelse til CO₂-fangstanlægget. Bekendtgørelsen vil derfor fordyre eller ligefrem forhindre investeringer i CO₂-fangst, hvilket er i modstrid med de politiske ambitioner på området. De konkrete udfordringer beskrives nærmere nedenfor.

Kommentarer til forslagets enkeltpunkter

Nedenfor er Dansk Fjernvarmes konkrete kommentarer til udkastet til bekendtgørelsen.

- Det fremgår af § 1, at bekendtgørelsen og brug af interne elektricitetsforbindelser *supplerer* elkundens brug af det kollektive elforsyningsnet. Det fremgår ingen steder i bekendtgørelsen, at man som elkunde skal ansøge om tilladelse til at etablere en intern elektricitetsforbindelse..

Dansk Fjernvarme forstår bekendtgørelsen således, at såfremt en elkunde vurderer, at kriterierne i denne bekendtgørelse er opfyldt, og at der ikke er behov for at etablere eller ændre på eksisterende tilslutning til det kollektive elforsyningsnet, så kan elkunden etablere en intern elektricitetsforbindelse uden tilladelse fra det kollektive elforsyningsselskab; og uden at betale hverken tilslutningsbidrag eller rådighedstarif for interne elektricitetsforbindelser, der foregår bag måleren. Dansk Fjernvarme ser positivt på dette og bemærker samtidig, at det understøtter incitamenter til samplacering, som igen reducerer det samlede netudbygningsbehov.

- Det fremgår af § 2 stk. 1 nr. 2, at en elkunde er, en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer og *aftager* elektricitet på dette.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det også bør være muligt for elkunder, der *indfører* elektricitet (dvs. som elproducent) til det kollektive net, at etablere en intern elektricitetsforbindelse mellem sit elproduktionsanlæg og et elforbrugsanlæg (evt. ejet af tredjepart).

- Det fremgår af § 3 stk. 1, nr. 1, litra b, nr. ii, at afstanden mellem produktionsanlægget og elkundens forbrugsinstallation ikke overstiger 500 meter.

Dansk Fjernvarme gør opmærksom på, at afstandskriteriet på 500 m er meget restriktivt, og at der bl.a. findes eksempler på, at afstanden mellem produktionsanlægget og elkundens forbrugsinstallation overstiger 500 meter indenfor samme matrikel. Det foreslås derfor, at afstandskriteriet ændres til f.eks. 5 km.

- Det fremgår af § 3 stk. 1, nr. 2, at et produktionsanlæg, som ejes eller forvaltes af en tredjepart, ikke selv må forbruge strøm fra produktionsanlægget, når der er tale om en intern elektricitetsforbindelse.

Dansk Fjernvarme gør opmærksom på, at det er almindeligt, at kraftvarmeanlæg anvender en mindre del af den producerede strøm til at drive f.eks. pumper, lys og lignende (såkaldt egetforbrug), som er nødvendigt for driften af anlægget.

Formuleringen i kriteriet skaber tvivl om, hvorvidt der kan ske nødvendigt egetforbrug på produktionsanlægget samtidig med elforbrug via en intern elektricitetsforbindelse til en tredjepart.

Klarhed om dette er en nødvendig forudsætning for blandt andet etablering af CO₂-fangst på kommunalt ejede affaldsenergi- og kraftvarmeanlæg, der er pålagt at etablere CO₂-fangst som en tilknyttet virksomhed til deres hovedvirksomhed. Det medfører, at den tilknyttede virksomhed (CO₂-fangstselskabet) muligvis skal tolkes som en tredjepart iht. nærværende bekendtgørelsesudkast. CO₂-fangst forbruger en væsentlig mængde el, som det vil være naturligt at tage direkte fra kraftvarmeværkets egen elproduktion. Såfremt CO₂-fangstselskabet er at betragte som en tredjepart, så står den nuværende formulering i bekendtgørelsesudkastet muligvis i vejen for, at kommunale selskaber kan etablere en intern elektricitetsforbindelse mellem kraftvarmeanlægget og CO₂-fangstanlægget.

Dansk Fjernvarme foreslår derfor, at kriteriet om at produktionsanlæg ikke selv må forbruge strøm fra elektricitetsproducerende anlæg enten udgår eller omformuleres.

Dansk Fjernvarme vil desuden endnu engang gøre opmærksom på, at det vil være mere hensigtsmæssigt, hvis CO₂-fangst også kan ske i kommunale selskabers hovedvirksomhed.

- Det fremgår også af § 3 stk. 1, nr. 2, at hvis et produktionsanlæg ejes eller forvaltes af en tredjepart, så forudsættes det, at tredjeparten er underlagt elkundens instruktionsbeføjelse.

Dansk Fjernvarme mener, at det er vigtigt, at det i bekendtgørelsen præciseres, at kriteriet om instruktionsbeføjelse er opfyldt, f.eks. når et produktionsanlæg og et elforbrugsanlæg er datterselskaber til det samme moderselskab (koncernforbundne), og at det ikke er et krav, at elkunden også ejer det elproducerende anlæg. Der kan samtidig gøres opmærksomt på, at regeringens CCS-udbud forudsætter, at kommunalt ejede anlæg etablerer et selskab, der skal eje CCS anlægget.

- Det fremgår af § 5 stk. 1 nr. 2., at produktionsanlæg skal være *placeret på bygningen*. Det udelukker mange andre produktionsanlæg end solceller.

Dansk Fjernvarme foreslår, at formuleringen om, at produktionsanlægget skal være placeret på bygningen slettes.

- Der er beskrevet to forskellige klagemuligheder i bekendtgørelsen, men bekendtgørelsen forudsætter ikke, at en intern elektricitetsforbindelse godkendes af den kollektive elforsyningsvirksomhed. Det fremgår heller ikke, at den kollektive

elforsyningsvirksomhed har hjemmel til at føre tilsyn med eller afgøre om kriterierne i bekendtgørelsen er opfyldt.

Side 4/4

Dansk Fjernvarme mener derfor, at det er uklart hvad de to klagemuligheder præcist regulerer, og hvorfor der ikke er en samlet klagemulighed. Det bør i den forbindelse fremhæves, at såfremt en kollektiv elforsyningsvirksomhed kan træffe afgørelse om, at der ikke må etableres en intern elektricitetsforbindelse, så bør der være klagemuligheder for dem der er modtager af en sådan afgørelse. I det tilfælde skal det beskrives under hvilke forhold, og efter hvilken proces, den kollektive elforsyningsvirksomhed kan beslutte, at der ikke må etableres en intern elektricitetsforbindelse, når kriterierne er opfyldt.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere forslaget og står til rådighed for eventuelle opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Michael Schrøder Konsulent
Dansk Fjernvarme
mss@danskfjernvarme.dk
Tlf: +45 3090 2766

Høringssvar til bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder

Forsyningstilsynet skal indledningsvis takke for muligheden for at komme med bemærkninger til bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder sendt i høring den 1. oktober 2022.

Forsyningstilsynets bemærkninger til de fire bekendtgørelsesudkast gennemgås i de følgende afsnit.

UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM ANSØGNINGSPROCES OG TILLADELSKRITERIER FOR ETABLERING AF DIREKTE LINJER PÅ HAV OG PÅ LAND

BEMÆRKNINGER TIL § 16

Det følger af udkastets § 16, at de kollektive elforsyningsvirksomheders efterlevelse af deres oplysningspligt efter udkastets § 11, stk. 5 og 6 kan påklages til Forsyningstilsynet, jf. elforsyningslovens § 84, stk. 10.

Forsyningstilsynet er enig i Energistyrelsens vurdering af, at oplysninger om, hvilke netstationer og tilslutningspunkter som skal anvendes til en etablering af en direkte linje, kan betragtes som oplysninger omfattet af elforsyningslovens § 84, stk. 5-7, hvorefter kollektive elforsyningsvirksomheder skal give brugerne af det sammenkoblede system de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet, og at en manglende efterlevelse af denne oplysningsforpligtelse som konsekvens heraf vil kunne påklages til tilsynet, jf. elforsyningslovens § 84, stk. 10.

Forsyningstilsynet bemærker, at en sådan vurdering fremgår implicit, men ikke eksplicit af det udkast til lovforslag, som tilsynet afgav bemærkninger til den 28. juni 2022 i forbindelse med den offentlige høring over lovforslaget (lovforslagets side 23f og 60).

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via virksomheder@forsyningstilsynet.dk
Send via borger@forsyningstilsynet.dk

Forsyningstilsynet bemærker videre, at afsnittet om Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige i udkastet til lovforslag (s. 39ff) ikke omtaler økonomiske konsekvenser for FSTS ved en sådan sagsbehandling. Tilsynet finder det vanskeligt at skønne over antallet og kompleksiteten af sådanne klagesager, men vurderer umiddelbart, at en sådan klagesagsbehandling vil kunne afstedkomme et behov for yderligere personaleressourcer i tilsynet på et sted mellem 1 og 3 årsværk.

UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM INTERNE ELEKTRICITETSFORBINDELSER

BEMÆRKNINGER TIL § 5

Det fremgår af udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser § 5, stk. 2, at *"Ved brug af en intern elektricitetsforbindelse som omtalt i stk. 1, nr. 1, i en bygning med flere forbrugere af elektricitet, kan den individuelle forbruger vælge mellem enten at være omfattet af fælles afregning for bygningens elektricitetsforbrugere, eller at være tilsluttet ved eget aftagenummer."*

Forsyningstilsynet vurderer, at ordlyden i § 5, stk. 2, i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser kan give anledning til tvivl om, hvorvidt bestemmelsen er i strid med elforsyningslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., som giver alle kunder ret til frit at vælge elhandelsvirksomhed.

Forsyningstilsynet anbefaler, at det tydeliggøres i bestemmelsen eller evt. i høringsnotatet, at den enkelte kunde fortsat vil have mulighed for frit at vælge elhandelsvirksomhed.

BEMÆRKNINGER TIL § 6

Udkastets § 6 omhandler tilfælde af uenighed mellem en berørt elkunde og den kollektive elforsyningsvirksomhed

Forsyningstilsynet forstår det på Energistyrelsen sådan, at henvisningen til kapitel 4 og 5 bekendtgørelse nr. 936 af 18. juni 2022 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker (nettilslutningsbekendtgørelsen) i udkastets § 6 skyldes, at de materielle bestemmelser følger af nettilslutningsbekendtgørelsen, mens bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser er tænkt som en kodificering af praksis. Derfor henvises der i udkastet til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser til bestemmelser i netvirksomhedsbekendtgørelsen, når det gælder, hvilke forhold som der kan klages til Forsyningstilsynet over.

Forsyningstilsynet anbefaler, at dette tydeliggøres i den endelige bekendtgørelse.

Forsyningstilsynet anmoder venligst om at få mulighed for at afgive bemærkninger til en bestemmelse derom i et revideret udkast til bekendtgørelse.

UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM VE-EGENFORBRUGERE

BEMÆRKNINGER TIL § 5, STK. 1, NR. 2

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 2 i udkast til bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, at *"Fra 1. december 2026, hvis den samlede andel af anlæg til eget forbrug overstiger 8 % af Danmarks samlede installerede elkapacitet, og hvis det er påvist ved en cost-benefit-analyse udført af Forsyningstilsynet ved en åben, gennemsigtig og deltagelsesbaseret proces"* [...].

Vi kan se, at den foreslåede § 5 i bekendtgørelsesudkastet bygger på VE-direktivets¹ artikel 21, stk. 3. Vi vil dog anbefale, at det tydeliggøres i høringsnotatet, hvordan man er nået frem til såvel den 8 pct. tærskelværdi i § 5, nr. 2, som den 30 kW grænse, der er indeholdt i § 5, nr. 3. Videre vil vi anbefale, at det forklares i høringsnotatet, hvad sammenhængen er mellem den tarifopkrævning, der lægges op til i bekendtgørelsesudkastet, og det system for metodegodkendelse af tariffer, der er Forsyningstilsynets kompetence, jf. elforsyningslovens § 73 a, stk. 1, efter kriterier fastsat i bl.a. elmarkedsforordningens artikel 18. Endelig finder Forsyningstilsynet det uklart, hvad der skal forstås ved "deltagelsesbaseret proces", og hvad dette mere konkret indebærer for Forsyningstilsynet. Tilsynet opfordrer derfor til, at begrebet bliver præciseret.

BEMÆRKNINGER TIL § 7

Det fremgår af udkast til bekendtgørelse om VE-egenforbrugere § 7, at *"deling af vedvarende elektricitet i et fællesskab af VE-egenforbrugere skal foranstalles gennem en aftale mellem de individuelle VE-egenforbrugere og det relevante netelskab."*

Tilsynet bemærker, at der ikke er udpeget en tvistbilæggelsesmyndighed i tilfælde af en eventuel uenighed/tvist mellem de i § 7 nævnte parter.

UDKAST TIL INDTÆGTSRAMMEBEKENDTGØRELSE

Forsyningstilsynet har ikke nogen specifikke bemærkninger til de foreslåede ændringer til den gældende indtægsrammebekendtgørelse.

Forsyningstilsynet bemærker mere generelt, at der foreligger to nylige domme –

¹ EU-direktiv 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder

fra EU-domstolen² og Kammarrätten i Jönköping³ – hvor man på bekendtgørelsesniveau har fastsat regler på områder, som er den regulerende myndigheds kompetence, som er direkte fastsat EU-retligt. EU-domstolen dømte Tyskland for at have tilsidesat sine forpligtelser efter EU-retten. Kammarrätten konkluderede på lignende vis, at den svenske indtægtsrammeregulering var i strid med bl.a. elmarkedsdirektivet.

Forsyningstilsynets nærmere vurdering af disse domme udestår, herunder om dommene kan få betydning for, hvad der kan fastsættes i indtægtsrammebekendtgørelsen.

KONTAKT

Eventuelle spørgsmål eller bemærkninger kan rettes til Nikola Mitrovic-Jovanovic, Nijo@forsyningstilsynet.dk.

² <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=245521&pageIndex=0&doclang=da&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=1245392>

³ https://www.domstol.se/globalassets/filer/domstol/kammarratten_jonkoping/nyheter/kammarrattens-dom-malnr-12111214-21.pdf/

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København
Sendt pr. mail til ens@ens.dk og cc til tkfo@ens.dk,
swpo@ens.dk, chfe@ens.dk, lsfl@ens.dk, brt@ens.dk

Høring af fire bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder

04. 11 2022

Cerius A/S og Radius Elnet A/S har modtaget udkast til fire bekendtgørelser i høring. Bekendtgørelserne indeholder regler, der vil følge op på lovforslag om ændring af lov om elforsyning, der bl.a. vedrører geografisk differentierede forbrugstariffer og lokal kollektiv tarifiering, direkte linjer, regler om VE-egenforbrugere og interne elektricitetsforbindelser m.v.

Hovedkontor:
Hovedgaden 36
4520 Svinninge

Da der er en sammenhæng mellem de enkelte bekendtgørelser, er det følgende ét samlet høringssvar til alle fire bekendtgørelser. Vi finder det mest hensigtsmæssigt, at høringssvaret læses i en sammenhæng, uanset at de enkelte bekendtgørelser behandles i forskellige afdelinger i Energistyrelsen.

Nedenstående kommentarer vedrører således

- bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser (journalnummer 2022-796),
- bekendtgørelse om VE-egenforbrugere (journalnummer 2022-796),
- bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land (journalnummer 2022-796), og
- bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (journalnummer 2022-796)

Nedenstående er kommentarer fra både Cerius A/S og Radius Elnet A/S (i det følgende Cerius-Radius).

Cerius-Radius bakker i øvrigt op om Green Power Danmarks høringssvar.

Overordnede kommentarer til høringen

Helt indledningsvist skal det bemærkes, at der ved udsendelsen af ovennævnte 4 bekendtgørelser i høring endnu ikke er taget stilling til de høringskommentarer Cerius-Radius har sendt til Energistyrelsen vedrørende lovforslag om bl.a. direkte linjer og interne elektricitetsforbindelser. Der vil derfor i forbindelse med dette høringssvar være behov for at henvise til eller gengive allerede afgivne høringskommentarer, da de vil have relevans for den – i nærværende høring - nærmere implementering af lovforslagets bestemmelser og for læsningen heraf.

Cerius-Radius er bekymret for en unødigt kompleksitet i bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser og vil opfordre til, at der ryddes ud i unødige gentagelser og henvisninger til allerede gældende ret. Cerius-Radius bifalder, at myndighedernes praksis for interne net nu kodificeres, men med et samtidigt ønske om, at reguleringen skal være gennemskuelig og transparent.

Cerius-Radius oplever en grundlæggende usikkerhed hos de netbrugere/energifællesskaber, der henvender sig til os, om hvad der ligger af rettigheder og forpligtelser i den gældende bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber. Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at der i forbindelse med arbejdet med bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, bliver taget stilling til, hvad de to bekendtgørelser hver især regulerer.

I forhold til bekendtgørelsen om ansøgningsproces for direkte linjer, savner Cerius-Radius en beskrivelse af den proces, der indledningsvist foregår hos Netselskabet og hvor ansøger skal indhente oplysninger til brug for den videre ansøgningsproces hos Energistyrelsen. For Cerius-Radius er det vigtigt at få slået fast, at vi ikke skal ud og "afsøge markedet" for eventuelle forbrugs- og produktionsanlæg, som ansøger eventuelt kunne forbinde sig til via en direkte linje. Herudover er det vigtigt at få en klar proces for netselskabets valg af tilslutningspunkt til det kollektive elforsyningsnet for "det samlede anlæg" med den direkte linje.

I forhold til udkastet til ændringer i indtægtsrammebekendtgørelsen bemærkes det overordnet, at det er væsentligt, at alle omkostninger som netselskaberne afholder vedrørende etablering af direkte linjer skal være omfattet af muligheden for omkostningsdækning. I det nuværende udkast er der alene taget stilling til administrative omkostninger. Dertil kommer, at den løsning der er lagt op til, hvor de administrative omkostninger samt tilhørende indtægter udeholdes af de regulatoriske niveauer forekommer uhensigtsmæssig. I stedet foreslås, at muligheden for omkostningsdækning håndteres via tillæg.

I det nedenstående ses nærmere kommentarer til de enkelte elementer i bekendtgørelsesudkastene.

Bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Cerius-Radius lægger helt overordnet til grund, at der med nærværende bekendtgørelsesudkast om interne elektricitetsforbindelser, alene er tale om fremadrettet regulering – det vil sige de fastsatte regler alene kommer til at gælde for nyttilslutninger og eventuelle tilslutningsændringer af værende tilslutninger.

Energistyrelsen bedes bekræfte dette.

Kapitel 1 - definitioner

Cerius-Radius vil anbefale, at der ikke indføres definitioner i bekendtgørelsen, som allerede er defineret i elforsyningsloven, da der er stor sandsynlighed for, at paragrafhenvisninger i definitionerne forældes, når der i elforsyningslovens § 5 sker ændringer. Herudover er det uhensigtsmæssigt at have samme definition to steder i lovgivningen, hvis den har samme betydning.

Kapitel 2 - kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser

Systematikken

Systematikken i bekendtgørelsen er, at §§ 3, 4 og 5 "udmønter" elforsyningslovens § 5, nr. 20, litra a) - c) (jf. lovforslag) – altså definitionen af en intern elektricitetsforbindelse. Bekendtgørelsens § 3 henviser således til lovens litra a, § 4 henviser til lovens litra b og § 5 henviser til lovens litra c.

Umiddelbart virker det som om, at der i bekendtgørelsen ikke er fastlagt kriterier, men mere er tale om en nærmere forklaring af definitionen af en interne elektricitetsforbindelse, som jo netop er defineret i elforsyningslovens § 5 (nr. 20 i lovforslaget). Hvis definitionen i elforsyningsloven er uklar, bør denne uklarhed søges afklaret i selve elforsyningsloven og ikke i en bekendtgørelse.

Cerius-Radius er bekymret for, at den "mekaniske tilgang", hvor der i både §§ 3, 4 og 5 er megen gentagelse af teksten fra loven, vil gøre forståelsen af reguleringen af interne elektricitetsforbindelser unødigt kompliceret.

Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at bekendtgørelsens §§ 3-5 gentænkes. Det bør i den forbindelse overvejes, om de kriterier, der nævnes i henholdsvis § 3, § 4 og § 5 finder generel anvendelse og ikke kun i relation til fx tilslutning af produktionsanlæg. Herved vil nogle af kriterierne kunne skrives sammen og det vil kunne lette læsningen. Se i øvrigt kommentarer nedenfor til §§ 3-5.

§ 3

Som vi forstår bekendtgørelsens § 3, er den et forsøg på at definere hvad der skal forstås ved "*tilknytning til*", hvilket reguleres nærmere i stk. 1, nr. 1, litra b). Litra a) er således blot en konstatering af, at produktionsanlægget kan være placeret på forbrugsstedet, hvilket vi – hvis det findes nødvendigt - vil anbefale fremgår af definitionen i elforsyningsloven i stedet, da det ligger implicit i en intern elektricitetsforbindelse, at den forbinder forbrug og produktion inde på forbrugsstedet. Henvi-
sningen til

litra a) (som henviser til definitionen i elforsyningsloven) i litra b) er derfor også unødigt kompliceret og kan derved undgås.

I § 3, stk. 1, nr. 2, litra b), hvorefter produktionsanlægget kan ejes eller forvaltes af en tredjepart, må det forventes, at der skeles til og findes inspiration i regler om nettoafregning af egenproducenter¹. Bestemmelsen samt stk. 2 bør derfor kortes og evt. anvende samme formulering (hvis dette er tiltænkt) som kendes herfra.

Det anføres i stk. 2, at tredjepart kan stå for måling. Cerius-Radius skal i den forbindelse understrege, at måleransvaret er netselskabets, hvorfor det ikke uden videre kan overdrages til en tredjepart uden netselskabets mellemkomst.

Cerius-Radius foreslår på ovenstående baggrund, at § 3 formuleres således:

§ 3. Der er alene tale om en intern elektricitetsforbindelse i medfør af § 5, nr. X, i lov om elforsyning, såfremt produktionsanlægget

- a) ejes af elkunden selv eller*
- b) ejes eller forvaltes af en tredjepart, [forudsat at tredjeparten er underlagt elkundens instruktionsbeføjelse og ikke selv forbruger strøm fra anlægget.]*

500-meters krav i § 3

Afstandskravet på de 500 meter i § 3 finder Cerius-Radius unødvendigt. For Cerius-Radius er det i dag ikke afgørende hvor langt der er til produktionsanlægget, så længe det ligger på forbrugsstedet og forbrugsstedet kan godt strække sig over flere matrikler, så længe disse er sammenhængende og der er tale om én reel forbruger.

Det afgørende for os som netselskab vil derfor være, at der ikke i det interne net vil ske transport af elektricitet til en ubestemt kreds af forbrugere, da nettet i så fald vil være bevillingspligtigt og dermed vil høre under Cerius-Radius bevilling til at drive elforsyningsnet i det pågældende område. Dette afspejles også i den nugældende definition af *Forbrugssted*, hvor der netop lægges vægt på, at der kun er én forbruger.

Samme vurdering vil gøre sig gældende for en kunde, der ønsker at være egenproducent og derfor, har ret til at etablere en intern forbindelse mellem produktion og forbrugssted, før tilslutningspunktet til det kollektive elnet. Hvorvidt der er 500 meter eller ej, mener vi derfor ikke bør spille en rolle.

Fastholdes et afstandskrav, bør det utvetydigt fremgå af bekendtgørelsen, hvorfra de 500 meter måles. Som bekendtgørelsen er formuleret i udkastet, er det afstanden mellem produktionsanlægget og *elkundens forbrugsinstallation*. Sidstnævnte er et ganske uklart begreb, som vil kunne skabe usikkerhed om hvornår en måling kan siges at være korrekt. Dette bør specificeres yderligere. Desuden vil vi opfordre til, at det nævnes, at der måles i fugleflugt, som det også anføres i udkast til bekendtgørelse om direkte linjer.

§ 4

Det skal bemærkes, at Cerius-Radius i sit høringssvar af 30. september 2022 til fornyet høring af lovforslagets bestemmelser om interne elektricitetsforbindelser, har gjort opmærksom på, at det af lovbemærkningerne fremgår, at der skal være *fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen og den, der forsynes via forbindelsen*. Cerius-Radius har hertil bemærket i sit høringssvar, at ejerskabet af en intern forbindelse er et krav, som Cerius-Radius ikke i praksis tidligere har håndhævet eller blandet sig i.

Af bekendtgørelsens § 4 fremgår der nu et krav om, at der skal være *fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse (vores fremhævning)*. Cerius-Radius finder det uklart hvad der menes med dette krav set i forhold til lovbemærkningerne nævnt ovenfor.

¹ [Nettoafregningsbekendtgørelsen \(retsinformation.dk\)](https://retsinformation.dk) Se § 2, nr. 1, 2. pkt. og myndighedsvejledninger

Cerius-Radius vil gerne opfordre til, at der skabes klarhed over, om man ønsker at indføre et krav, der sikrer *fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen og den, der forsynes via forbindelsen*, som nævnt i lovforslagets bemærkninger. Eller om man – som anført i bekendtgørelsesudkastet – ønsker at indføre et andet krav ift. fuld og reel identitet. Under alle omstændigheder finder vi det uklart, hvad der menes med *fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via forbindelsen*. Efter Cerius-Radius opfattelse er det afgørende, at der er tale om én reel kunde – dvs. den interne elektricitetsforbindelse må ikke levere til flere kunder/hustande.

Kravet i § 4, nr. 2, om at elkundens forbrug skal foregå på det geografiske område, der i medfør af § 5, nr. X, i lov om elforsyning ligger bag elkundens forbrugssted, synes indholdsløs eftersom kravet allerede fremgår af definitionen i den foreslåede definition i elforsyningslovens § 5, nr. 20, hvor det anføres: "[...]som er til elkundens forbrug, bag forbrugsstedet." Cerius-Radius vil derfor foreslå, at 1. pkt. i nr. 2 slettes.

2. pkt. i nr. 2, stiller krav om, at *"I tilfælde, hvor elektriciteten forbruges i flere bygninger bag forbrugsstedet, skal de pågældende bygninger have en tilstrækkelig tæt og reel geografisk sammenhæng"*. Hertil skal det bemærkes, at den geografiske sammenhæng ikke er nok, hvis der reelt er tale om flere elkunder. Det afgørende vil derfor være, om der er tale om én reel kunde. Det er således samme argumentation, som tidligere bemærket til afstandskravet på 500 meter; det afgørende er om der er tale om én reel kunde og ikke en flerhed af kunder *på forbrugsstedet* (som godt kan strække sig over flere matrikler), hvilket muligvis er det, der er forsøgt indskrevet i bestemmelsens stk. 1, nr. 1 – men det er som ovenfor nævnt ganske uklart.

Af stk. 2, fremgår det, at opfyldelsen af kriterierne ikke forudsætter, at elkunden kun råder over ét aftagenummer. Cerius-Radius skal i den forbindelse for en ordens skyld henvise til (som også gjort i høringssvar af 30. september 2022), at det af nugældende lovbemærkninger til definition af *"Elkunde"*, fremgår at: *"Elkundebegrebet differentieres desuden på aftagenummer. Dette medfører, at én fysisk eller juridisk person, der aftager elektricitet, er mere end én kunde, hvis den fysiske eller juridiske person råder over mere end ét aftagenummer"* (vores fremhævning).

Efter Cerius-Radius opfattelse er der derfor behov for at tydeliggøre og sikre – i bemærkninger eller i lovtekst – at anvendelsen af begrebet *"Elkunde"* ikke underminerer, at der alene må være tale om fordeling til elkundens eget forbrug uanset at elkunden råder over flere aftagenumre og dermed juridisk set er mere end én kunde.

Cerius-Radius vil desuden foreslå, at det overvejes, om ikke §§ 3 og 4 kan skrives sammen, da kriterierne i § 4 umiddelbart også er relevante i de situationer, hvor der er produktion, som nævnt i § 3. Cerius-Radius har også i relation til lovforslaget, foreslået en sammenskrivning i elforsyningslovens definitionen af intern elektricitetsforbindelse af litra a) og b).

§ 5

§ 5, stk. 1, fokuserer på hvor elektriciteten kommer fra. Imidlertid har Cerius-Radius svært ved at se hvorfor det er relevant – og endnu mindre hvordan det kan være et kriterie. Vi vil derfor foreslå, at denne del af bestemmelsen slettes. Til gengæld ser vi gerne, at det naturligvis er et kriterie, at produktionsanlægget skal være placeret på forbrugsstedet.

Der fremgår, indirekte, af stk. 1, nr. 2, et krav/kriterie om, at produktionsanlægget skal være placeret *på bygningen*. Hvis dette skal være et decideret krav, bør det fremgå mere eksplicit. Det skal imidlertid bemærkes, at det efter Cerius-Radius opfattelse ikke har været krav efter praksis, at et produktionsanlæg skulle være placeret *på bygningen*, for at et netselskab ville kunne acceptere et intern net til fordeling af produktion indenfor en bygning, så længe produktionsanlægget er placeret på forbrugsstedet. Det skal desuden bemærkes, at det kan være vanskeligt at placere en vindmølle *på bygningen*. Det vil vi derfor opfordre til bliver omskrevet.

Stk. 2 henviser eksplicit til stk. 1, nr. 1, om levering af elektricitet fra det kollektive net. Imidlertid, er det Cerius-Radius opfattelse, at kollektiv måling – og det faktum, at den individuelle forbruger kan vælge at "stå udenfor" kollektiv måling - gælder uanset om elektriciteten kommer fra det kollektive net eller fra det produktionsanlæg fx en boligforening ønsker at gøre brug af inden for en bygning. Produktion eller ej, vil den enkelte forbruger inde i bygningen, altid have ret til ikke at lade sig omfatte af den kollektive

måling og vil kunne anmode netselskabet om blive tilsluttet og målt særskilt mod betaling herfor. I den forbindelse vil Cerius-Radius gerne opfordre til, at Energistyrelsen i et høringsnotat tager stilling til, om et netselskab vil kunne håndtere dette, herunder måle, virtuelt (det vil sige måle kunden ved opsætning af netselskabsmåler og beregne forbruget for "fællesskabet" ved at trække dette forbrug fra), så kunden kan undgå omkostning til etablering af en fysisk stikledning.

Herudover skal det bemærkes, at en opdeling i henholdsvis levering fra det kollektive net og fra en elkundes produktionsanlæg er kunstig, da der som oftest vil være tale om en blanding. Herudover mener vi ikke der er tilstrækkelig sikkerhed i lovgivningen for at opretholde en sondring mellem lejer, ejer og andelshavere – som også nævnt i vores høringssvar til lovforslaget.

Cerius-Radius vil på denne baggrund anbefale, at stk. 2, 3 og 4 sammenskrives og omformuleres, så det beskrives, at den enkelte forbruger selv må vælge, om han vil være "med" – uanset om forbrugeren er lejer, ejer, andelshaver og uanset hvor strømmen kommer fra. Der bør ikke være særlige forhold for ejerlejligheder.

En bygning

Cerius- Radius finder det vigtigt at bemærke, at i forbindelse med anvendelse af begrebet *én bygning*, vil der – teoretisk set - kunne blive tale om byggeri (én bygning) med flere tusinde beboere. Her vil det interne net bliver så stort, at det nødvendigvis må udfordre forståelsen af "*ubestemt kreds af forbrugere*" og dermed også netselskabernes bevilling. I en sådan situation vil begrebet "*en ubestemt kreds af forbrugere*", som anvendes i definitionen af *kollektivt elforsyningsnet* i elforsyningsloven og som derfor netop er relevant for afgrænsningen til *internt net/intern elektricitetsforbindelse*, nødvendigvis blive væsentlig at finde en nærmere afklaring på. Cerius-Radius vil opfordre Energistyrelsen til at finde en nærmere afklaring heraf og i forbindelse med udarbejdelse af nærværende bekendtgørelse indgår Cerius-Radius meget gerne i en dialog herom.

Kapitel 3 - afgørelser og klageadgang

Formuleringen "*I tilfælde af uenighed mellem en berørt elkunde og den kollektive elforsyningsvirksomhed*", vil Cerius-Radius anbefale omformuleres til "*Klage over [...]*".

§§ 6 og 7 sonderer mellem hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen, der klages over. Desuden sondres mellem hvilken instans Energistyrelsens afgørelse – hvis denne anmodes om en sådan – kan påklages til.

§§ 6 og 7 synes unødigt svære at læse. Som Cerius-Radius forstår bestemmelserne, ønskes et set-up, som det, der kendes fra nettilslutningsbekendtgørelsen², hvorefter Energistyrelsen kan anmodes om at træffe afgørelse og hvor denne afgørelse kan påklages. Cerius-Radius skal i den forbindelse kraftigt opfordre til, at det (i § 7) *alene* er netvirksomheden, der kan anmode Energistyrelsen om at træffe afgørelse (på samme måde som i nettilslutningsbekendtgørelsen), samt at bestemmelsen omformuleres, så Energistyrelsen ikke skal træffe afgørelse om den kollektive elforsyningsvirksomheds *pligt til at tilslutte en kunde*, men træffe afgørelse om *hvordan elkunder kan blive tilsluttet*, idet vi naturligvis efter elforsyningsloven altid har pligt til at tilslutte, men bekendtgørelsen handler om *hvordan*.

Cerius-Radius har svært ved at se det hensigtsmæssige i, at læseren af bekendtgørelsen skal ledes over til nettilslutningsbekendtgørelsen for at finde klagevejledning – og dette kun ved nogle bestemte afgørelser. Dette synes unødigt besværligt især fordi § 7 alligevel i selve bekendtgørelsen fastsætter et set-up, ved bestemte afgørelser, hvorefter Energistyrelsen kan anmodes om at træffe afgørelse, som igen kan påklages.

Herudover er det svært at se begrundelsen for hvorfor nogle afgørelser – truffet af Energistyrelsen – skal påklages til Forsyningstilsynet og andre skal påklages til Energiklagenævnet. Det skaber en unødigt uigennemsigthed på et område, som i forvejen er præget af stor kompleksitet.

Cerius-Radius vil – ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv – kraftigt opfordre til, at kapitel 3 om afgørelser og klageadgang gøres mere læsevenligt ved at fastsætte en klageadgang, der ikke sonderer

² [Nettilslutningsbekendtgørelsen \(retsinformation.dk\)](http://retsinformation.dk)

mellem afgørelsestyper og mellem myndigheder, men hvor der er samme mulighed for at lade Energistyrelsen træffe en afgørelse og hvor denne afgørelse kan påklages til Energiklagenævnet. Da bekendtgørelsen reelt handler om afgrænsningen af elkundens interne net fra det kollektive elnet og dermed et forhold relateret til bevillingspligt, bør det være Energistyrelsen, der er relevant myndighed.

Endvidere bør henvisning til nettilslutningsbekendtgørelsen undlades – også fordi der i kapitel 5 i nettilslutningsbekendtgørelsen henvises til paragraffer, hvilket ville skabe uklarhed i forhold til afgørelser truffet efter nærværende bekendtgørelse. Fastholdes en henvisning til nettilslutningsbekendtgørelsen bør den "fikseres" ved undladelse af nummer og dato (det vil sige den til enhver tid gældende) og ved brug af populærtitel og herudover bør der tages højde for paragrafhenvisninger i nettilslutningsbekendtgørelsens kapitel 5.

Bekendtgørelse om VE-egenforbrugere

Sammenhæng til energifællesskabsbekendtgørelsen

Det er uklart for Cerius-Radius hvorledes udkast til bekendtgørelse om VE-egenforbrugere forholder sig til den nugældende bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber³ (herefter energifællesskabsbekendtgørelsen), der ligeledes har hjemmel i elforsyningslovens § 9 og som bl.a. regulerer VE-fællesskaber.

Cerius-Radius har forstået, at VEII-direktivet definerer henholdsvis en VE-egenforbruger, et fællesskab af VE-egenforbrugere samt VE-fællesskaber samt at nærværende bekendtgørelse implementerer artikel 21, og artikel 22 implementeres i ovennævnte energifællesskabsbekendtgørelse. Imidlertid savnes en nærmere forklaring af, hvordan de to bekendtgørelser skal fungere indbyrdes.

Efter § 15 i den gældende energifællesskabsbekendtgørelse skal netvirksomheder fx *samarbejde* med VE-fællesskaber om at *lette deling af elektricitet* inden for VE-fællesskabet. I § 7 i høringsudkastet skal *deling af vedvarende elektricitet* i et fællesskab af VE-egenforbrugere foranstalles gennem *en aftale* mellem de individuelle VE-egenforbrugere og det relevante netselskab. Det er uklart hvad det er for en aftale der her er tale om, og hvad der her skal aftales andet end tilslutningsforhold. Desuden nævner begge bekendtgørelser begrebet "deling" af henholdsvis vedvarende energi og elektricitet – det er uklart hvilken forskel på deling, der er tale om.

Cerius-Radius oplever allerede i dag en grundlæggende usikkerhed hos de netbrugere/energifællesskaber, der henvender sig til os, om hvad der ligger af rettigheder og forpligtelser i den nugældende energifællesskabsbekendtgørelse. Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at der i forbindelse med arbejdet med bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, bliver taget stilling til, hvad de to bekendtgørelser hver især regulerer, så der ikke skabes yderligere usikkerhed hos netbrugerne.

Endelig skal det bemærkes, at bekendtgørelsen i sit anvendelsesområde ikke nævner netselskaber, hvorfor det er uklart for Cerius-Radius om vi som netselskab er forpligtet efter bekendtgørelsen, som det fx er anført i § 1 i energifællesskabsbekendtgørelsen.

Cerius-Radius skal i det hele taget opfordre til, at det overvejes, om ikke reguleringen i nærværende bekendtgørelse kan indarbejdes i den gældende energifællesskabsbekendtgørelse, så reguleringen af energifællesskaber ikke spredes ud på for mange bekendtgørelser og dermed gør den svært tilgængelig.

§1, stk. 2

Under bekendtgørelsens anvendelsesområde, anføres det, at den ikke finder anvendelse på fiskale afgifter. Imidlertid fremgår det af § 6, stk. 2, at i forbindelse med indbyrdes deling, fritages der ikke for betaling af bl.a. *skatter*. Sidstnævnte er nogenlunde en afskrift af direktivet. Cerius-Radius vil dog opfordre til, at det afklares, om § 1, stk. 2, bør slettes, da der ikke er samme afgrænsning i energifællesskabsbekendtgørelsen og dermed vil det skabe usikkerhed om hvad der menes med afgrænsningen.

³ [Bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og forholdet mellem VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og elhandelsvirksomheder og kollektive elforsyningsvirksomheder \(retsinformation.dk\)](#)

§ 2

I § 2, stk. 1, henvises til "[...]vedvarende elektricitet til eget forbrug *eller* lagring [...]"(vores fremhævning). Cerius-Radius bemærker, at der i lovforslagets definition af en intern elektricitetsforbindelse er indsat et "og". Herudover henvises til vores høringssvar til lovforslaget, hvor vi bemærker, at det kan overvejes, at lade ordet "lagring" udgå eftersom forbrug også vil dække over forbrug i form af lagring.

I § 2, stk. 2, anføres det, at VE-egenforbrugerens anlæg kan ejes eller forvaltes af en tredjepart samt de nærmere omstændigheder herfor. Samme mulighed beskrives i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser § 3, stk. 1, nr. 2. Imidlertid er formuleringen af muligheden forskellig i de to bekendtgørelsesudkast, hvilket umiddelbart synes uhensigtsmæssigt. Da bekendtgørelse om VE-egenforbrugere henviser til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser, bør det overvejes, at sikre ensartethed, med mindre, der er en åbenlys begrundelse for afvigelser. Se i øvrigt vores kommentarer til § 3, stk. 1, nr. 2 i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser ovenfor.

§ 3

I bestemmelsen anvendes begrebet *boligejendom*. Energistyrelsen bedes imidlertid uddybe hvad der forstås ved en boligejendom, idet det er ganske uklart om en sådan kan dække over flere bygninger. Samme begreb (*boligejendomme*) anvendes i bekendtgørelsens § 6, stk. 1.

Umiddelbart synes anvendelse af begrebet indholdsløst, da der i begge bestemmelser lægges vægt på, at VE-egenforbrugere befinder sig i samme bygning og i den forbindelse bør det være uden betydning, om der er tale om en boligejendom eller en kontorbygning eller noget helt tredje byggeri. I så fald vil Cerius-Radius opfordre til, at begrebet slettes i begge bestemmelser.

§§ 4-6

Formuleringen af §§ 4-6 er stort set en afskrift af VEII-direktivets artikel 21. Det gør læsningen vanskelig. Fx kan det næppe være hensigten, at direktivets artikel 21, stk. 3, litra b), ordret skal gengives (i udkastets § 5), da den er en opfordring til at *medlemsstaterne* – fra 1. december 2026, hvis nogle givne parametre er til stede – kan opkræve gebyrer fra VE-egenforbrugere.

Hjemlen hertil (og dermed implementeringen af bestemmelsen) burde i dag være sikret via elforsyningslovens § 9 (og evt. § 73) på en sådan måde, at hvis dette skulle blive tilfældet, vil der kunne fastsættes regler herom. Alternativt bør dette under alle omstændigheder sikres via en bemyndigelsesbestemmelse direkte i elforsyningsloven. I hvert fald egner en sådan ordret gengivet "huske-regel" til et medlemsland sig ikke i en bekendtgørelse, der fastsætter rettigheder og forpligtelser i relation til netvirksomheder og VE-egenforbrugere.

Da § 5 henviser til *Medlemsstatens* adgang til at opkræve gebyrer og afgifter, bedes Energistyrelsen bekræfte, at reglerne ikke påvirker netselskabernes nuværende tarif set-up.

Herudover skal Energistyrelsen være opmærksom på, at der ikke er hjemmel til at måle produktionsanlæg under 50 kW. Reglen i § 5, nr. 3, bør genbesøges i forhold til at sikre ensartethed til stamdatabekendtgørelsens krav til måling fra 50 kW og op.

Fællesskab af VE-egenforbrugere

Af § 6 fremgår det, at VE-egenforbrugere, som befinder sig i samme bygning, har ret til – via det kollektive elnet – at foranstalte indbyrdes deling af vedvarende energi, der er produceret i tilknytning til deres respektive forbrugssteder. At delingen skal ske, via det kollektive elnet, følger af den lovfastsatte definition af en intern elektricitetsforbindelse, hvorefter det er afgørende, at der alene er tale om én elkunde – og dette krav vil ikke være opfyldt, hvis der er tale om flere VE-egenforbrugere i samme bygning.

Cerius-Radius opfatter bestemmelsen som en gengivelse af allerede gældende ret, hvorefter alle har ret til efter elforsyningsloven at blive tilsluttet til det kollektive elnet – naturligvis også en VE-egenforbruger, der inde på sit forbrugssted producerer vedvarende elektricitet. Og hvis denne VE-egenforbruger ønsker at dele sin VE med en anden VE-egenforbruger, vil dette ske via det kollektive elnet, jf. elforsyningslovens § 20 og betalingen herfor sker efter godkendte metoder fastsat i medfør af elforsyningslovens § 73.

Cerius-Radius finder på denne baggrund indholdet i §§ 6-7 uden betydning, da muligheden herfor allerede i dag vil være bestemt af elforsyningslovens § 20.

I forhold til § 7 skal det desuden bemærkes, at netselskaberne ikke har nogen *aftale* med netkunderne, bortset fra aftale om tilslutningen. Det der regulerer forholdet mellem netselskabet og netkunden er de til enhver tid gældende nettilslutningsbestemmelser, som gælder uden videre i det øjeblik en elkunde indgår en elhandelskontrakt med en elleverandør om køb af strøm.

Tilsyn og klage

Cerius-Radius undrer sig over, at det af bekendtgørelsesudkastet ikke fremgår hvilken myndighed, der vil skulle føre tilsyn med bekendtgørelsens indhold. En sådan bestemmelse ses af energifællesskabsbekendtgørelsen. Dette bør overvejes.

Desuden fremgår det ikke af bekendtgørelsen, hvem de enkelte bestemmelser retter sig mod, hvem der er klageberettiget og til hvilken myndighed, der evt. er klageadgang. Dette bør ligeledes overvejes.

Brug af begreber

I bekendtgørelsens §§ 4-6 er der en uensartet anvendelse af begreber. Det drejer sig om *netgebyrer, gebyrer, afgifter, skatter*. Cerius-Radius skal kraftigt opfordre til, at der sikres en ensartet anvendelse af begreber i lovttekster.

I §§ 4 og 6 henvises til netgebyrer og andre relevante gebyrer. Imidlertid anvendes generelt i branchen begrebet nettariffer, hvilket også anvendes i elforsyningsloven, og vi skal derfor opfordre til, at anvende samme begreb i nærværende bekendtgørelse. Det skaber forvirring at indføre begreber som netgebyrer og afgifter i relation til netselskabernes prissætning.

Bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land

Indledende proces hos netvirksomhed

Helt overordnet savnes en nærmere regulering af den indledende proces og dialog, der sker mellem ansøger og netvirksomhed forud for selve ansøgningsproceduren hos Energistyrelsen. Det gælder også nærmere krav til den dokumentation, som – efter Cerius-Radius opfattelse - ansøger skal kunne fremvise, når denne kontakter netvirksomheden.

For Cerius-Radius er det således afgørende at få understreget – også i bekendtgørelsen – at det ikke er netselskabet, der "anviser" eventuelle tilslutningspunkter *udenom* det kollektive elforsyningsnet. Det vil sige, ansøger skal ved henvendelsen til netselskabet selv komme med et bud på hvilket forbrugs- eller produktionsanlæg ansøger ønsker tilsluttet via en direkte linje samt dokumentation for, at ejeren af forbrugs- eller produktionsanlægget accepterer "sammenkoblingen".

Netselskabet skal alene tage stilling til de ønsker ansøger kommer med. Netvirksomheden skal ikke selv ud og "afsøge markedet" for forbrugs- og produktionsanlæg, som ansøger eventuelt kunne forbinde sig til via en direkte linje. Ansøger skal selv komme med tilslutningspunktforslag. Derfor er det vigtigt at henvendelsen omhandler et konkret punkt og at udvikleren kommer med en "tilslutnings-partner" og dokumentation for dennes accept for tilslutning.

Hvis der er tale om nyetablering af anlæg (både produktion og forbrug), skal der desuden foreligge en relativt detaljeret plan for anlæggene og deres etablering, således, at netvirksomheden har et kvalificeret grundlag at vurdere henholdsvis spændingsniveau, antal sammenkoblinger samt afstandskriterie.

Af § 5, stk. 3, er der alene anført, at "*Dialog om nettilslutning af anlæg med direkte linjer skal være indledt[...]*". Herefter anføres der intet i bekendtgørelsen om den proces, der skal være mellem ansøger og netselskab forud for behandlingen af tilladelsen hos Energistyrelsen.

Det er efter Cerius-Radius vurdering ikke godt nok. Dette skyldes, at den indledende "dialog" mellem netvirksomhed og ansøger udgør fundamentet for den sagsbehandling af ansøgningen, der efterfølgende skal ske i Energistyrelsen.

Herudover er det vigtigt, at bekendtgørelsen tager stilling til, hvilke parametre, der afgør, hvilken netvirksomhed, ansøger skal henvende sig hos. Hvis ejer af et forbrugsanlæg i netselskab X's område henvender sig med ønske om tilslutning til produktionsanlæg i netselskab Y's område, skal netkunden så henvende sig til begge netselskaber og hvem skal tage dialogen/den indledende proces med kunden?

§ 5, stk. 4, der henviser til udarbejdelsen af en vejledning, finder umiddelbart alene anvendelse på Energistyrelsens sagsbehandlingsprocedure, men der bør ligeledes udarbejdes vejledning til brug for netselskabernes proces.

Bekendtgørelsen bør nærmere beskrive processen hos netvirksomheden, krav til ansøger, når denne henvender sig til netvirksomheden og hvilken dokumentation, der bør fremlægges. Dette kunne se således ud:

Indledende proces hos netvirksomhed

§ X. Ansøger skal forud for indsendelse af ansøgning til Energistyrelsen, henvende sig til den netvirksomhed, hvor [parameter for henvendelsen, hvis der er flere netvirksomheder i spil??]

Stk. 2. Ansøger skal i forbindelse med henvendelsen til netvirksomheden fremlægge forslag til tilslutningspunkt(er) for den direkte linje samt eventuel dokumentation for tredjeparts accept af tilslutning.

Stk. 3. Hvis der er tale om nyetablering af både forbrugs- og produktionsanlæg, skal netvirksomheden forelægges en detaljeret plan for de to anlægs placering.

Stk. 4. Energistyrelsen kan udarbejde en vejledning for de i stk. 1-3 nævnte krav.

Bekendtgørelsen forholder sig heller ikke til hvem, der skal bære omkostningerne til de vurderinger netvirksomheden skal foretage og som skal danne solid basis for Energistyrelsens videre arbejde med tilladelsesprocessen. Cerius-Radius lægger til grund, at omkostninger til de vurderinger netselskabet foretager forud for ansøgningen til Energistyrelsen, bæres af projektudvikler/ansøger. Dette bør fremgå eksplicit af bekendtgørelsen.

Endelig er det vigtigt at pointere, at der i dag er fastlagt regulering for valg af tilslutningspunkt til det kollektive elforsyningsnet for produktionsanlæg i bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg mv. For forbrugsanlæg er det netselskabet, der fastlægger tilslutningspunktet – og dette sker som udgangspunkt ud fra, at det skal være samfundsøkonomisk mest optimalt.

Der er med nærværende bekendtgørelsesudkast ikke på samme måde fastlagt en retning for netselskabets valg af tilslutningspunkt for det samlede projekt med den direkte linje i. Dette element mangler – og Cerius-Radius skal opfordre til, at dette hurtigst muligt klarlægges.

§§ 4 - ejerskab

En direkte linje kan kun ejes af ejeren af produktionsanlægget eller ejeren af forbrugsanlægget. Imidlertid må det lægges til grund, at hvis der er to (eller flere) ejere af henholdsvis forbrugs- eller produktionsanlægget, vil disse naturligvis kunne være ejere af den direkte linje med samme ejerforhold.

Energistyrelsen bedes bekræfte dette.

§ 9 – Antal sammenkoblinger

§ 9 forholder sig til antal sammenkoblinger. Udgangspunktet er, at ét produktionsanlæg og ét forbrugsanlæg sammenkobles – og der kan alene sammenkobles flere anlæg, hvis dette ikke bevirker, at linjerne får karakter af kollektivt elforsyningsnet.

Cerius-Radius lægger til grund, at der også kan indgå batteri/lagerenheder, idet sådanne må falde ind under kategorien forbrug- eller produktionsanlæg – evt. hybridanlæg, som nævnt i § 2, nr. 3, hvor energilagring er nævnt. I § 2, nr. 3, ser det imidlertid ud til, at henvisningen til VE-loven mangler en paragrafhenvielse og ordet "energilagring" står lidt og "svæver".

Energistyrelsen bedes be- eller afkræfte, hvorvidt energilageranlæg også vil kunne indgå i § 9 samt hvorvidt to energilageranlæg kan kobles med en direkte linje, idet de hver især vil kunne agere henholdsvis forbrugs- og produktionsanlæg.

Cerius-Radius lægger til grund, at en direkte linje ikke må forbinde forbrug med forbrug eller produktion med produktion. Men det er imidlertid uklart, om den direkte linje må forbinde en installation med egenproduktion (overvejende forbrug) med en anden installation med egenproduktion (overvejende produktion). Og hvis det tillades, hvor så grænsen går for, hvornår der må siges at være tale om at forbinde produktion med produktion eller forbrug med forbrug. Dette bedes afklaret.

Endelig finder Cerius-Radius, at grundlaget for hvor mange anlæg, der – efter Energistyrelsens vurdering – ville kunne sammenkobles, er ganske uklar. Afgrænsningen til, at det ikke må have karakter af kollektivt elforsyningsnet, synes umiddelbart meget bred, og det kan skabe usikkerhed om, hvornår Energistyrelsen vil anse et projekt for at have karakter af kollektivt elforsyningsnet. En uklarhed, som umiddelbart skulle være gjort tydeligere med en kodificering af myndighedernes praksis for internt net – netop fastsat i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser. Cerius-Radius vil opfordre til, at det overvejes, om ikke § 9 kan gøres tydeligere set i lyset af afklaring af interne elektricitetsforbindelser i udkast til bekendtgørelse om samme.

§ 10 – mindst ét nyt anlæg

I stk. 5, nævnes at *hvis* den direkte linje skal tilsluttes til det kollektive elnet, skal dette ske i ét fælles tilslutningspunkt. Det er Cerius-Radius opfattelse, at der vil skulle ske en tilslutning til det kollektive elnet, hvis den direkte linje skal omfattes af nærværende bekendtgørelse. Hvis ikke der sker tilslutning til det kollektive elnet, har vi svært ved at se, at projektet overhovedet vil falde ind under reguleringen af direkte linjer. Dette følger også indirekte af § 3, hvorefter det lægges til grund, at der sker en tilslutning til det kollektive elnet, hvorfor der skal udpeges en anlægsejerrepræsentant. Hvis ikke der sker en tilslutning til det kollektive elnet, skal en sådan repræsentant ikke udpeges – hvilket må følge af, at der så ikke vil være nogen dialog med netselskabet, idet anlæggene (og dets ejere) ikke vil være at betragte som elnetkunder.

På denne baggrund vil Cerius-Radius anbefale, at stk. 5 i § 10 omformuleres, så det fremgår klart, at forbrugs- og produktionsanlæg, som er sammenkoblet med en direkte linje, tilsluttes det kollektive elforsyningsnet i ét fælles tilslutningspunkt.

Stk. 4 omhandler ændringer i forudsætninger for tilladelser. Cerius-Radius vil derfor anbefale, at dette stykke flyttes til § 14, der vedrører Energistyrelsens tilsyn, idet det må formodes, at Energistyrelsen vil føre tilsyn med ændringer af alle forudsætninger for tilladelsen til den direkte linjer og ikke kun kriteriet om mindst ét nyt anlæg.

§ 11 – Afstandskriteriet

Af stk. 1 fremgår det, at summen af længden på den elektricitetsforbindelse og det net, der etableres i forbindelse med den direkte linje, ikke må være længere en summen af det net, der alternativt ville skulle etableres ved en individuel tilslutning til det kollektive elnet. Af stk. 4, fremgår det, at det er fugleflugts-mål, der lægges til grund.

Imidlertid skal det hertil bemærkes, at fugleflugtslinjen ikke nødvendigvis passer med virkeligheden. Den korteste teoretiske afstand kunne f.eks. gå tværs igennem uvejsomt terræn (sø, vand, fredet område, militært område etc.) – og i så fald kan denne fugleflugts-beregning, der lægges til grund for en given tilladelse ikke nødvendigvis anvendes 1:1 til den fysisk faktiske placering af den direkte linjer efterfølgende.

Energistyrelsen bedes bekræfte, at der måles i fugleflugt i forbindelse med ansøgningsprocessen uanset uvejsomt terræn, der efterfølgende kan give anledning til ændrede forudsætninger for placeringen af den direkte linje samt tilslutningen til det kollektive elnet.

Herudover skal det nævnes, at der i forbindelse med netvirksomhedernes vurdering af tilslutningspunkter og afstande bør tænkes i sikring af ensartethed over hele landet i form af et standardiseret "regelsæt", der kan sikre, at de enkelte netselskaber lægger ensartede faktorer til grund

for deres vurderinger. På samme måde, som man i udligningsordningen anvendte standard-beregningsværktøjer.

Uanset at der anvendes et afstandskrav, så bør det fortsat være samfundsøkonomi som er det afgørende kriterie for om der kan gives tilladelse til en direkte linje eller ej. Energistyrelsen skal således kunne afvise en direkte linje, hvor afstandskravet er overholdt men hvor netselskabet kan dokumentere at den vil være samfundsøkonomiske fordyrende i forhold til et alternativ pga. den lokale belastningsmæssige situation.

En undtagelse (efter § 12) skal således ikke kun gælde den ene vej; altså ikke kun en afvigelse fra afstandskriteriet, hvor der accepteres længere afstand, hvis det giver en belastningsmæssig fordel, men også den omvendte situation, hvor afstandskravet er overholdt, men hvor den belastningsmæssige situation må bevirke, at afstandskravet ikke er nok.

§ 12 – Afvigelsesmulighed

Helt overordnet kan vi forstå, at afvigelsesmuligheden er indsat med henblik på transmissionstilsluttede projekter med direkte linjer. Hvis dette er tilfældet, vil Cerius-Radius opfordre til, at bestemmelsen specificeres til transmissionstilsluttede anlæg, ellers vil netbrugere antage, at en dispensationsmulighed for afstandskravet er muligt på alle niveauer.

Hvis dispensationsmuligheden bevares for distributionsniveau, har Cerius-Radius følgende kommentarer:

§ 12 giver mulighed for dispensation fra afstandskravet, hvis netvirksomheden har udtalt sig herom og dette bygger på nettekniske hensyn eller på hensyn til samplacering. Cerius-Radius vil for en ordens skyld anbefale, at overskriften til bestemmelsen ændres til "Dispensation".

Cerius-Radius lægger til grund, at hensynet til samplacering skal bygge på hensynet til værdien for det kollektive elnet og ikke det enkelte anlægsprojekt. Dette bør foldes mere ud i bestemmelsen.

Endelig er det uklart for Cerius-Radius om et netselskab kan undlade at udarbejde en sådan udtalelse samt hvilken "værdi" udtalelsen har – dvs. om den har afgørende betydning for Energistyrelsens dispensation. I den forbindelse ønsker Cerius-Radius en afklaring af, om både developer og netselskab vil kunne påklage en dispensationsafgørelse efter udkastets § 15.

§ 13 – Gyldighed

Bestemmelsen forholder sig til varigheden af Energistyrelsens tilladelse for etablering af den direkte linje og det anføres, at etableringen skal være sket inden for 10 år ellers bortfalder tilladelsen.

Det er uklart hvad menes med "etableret". Skal anlægget med den interne linje i være færdigetableret eller skal der blot være sat "en spade i jorden" og skal anlægget være tilsluttet til det kollektive elforsyningsnet. Endvidere bør det være klart, at hvis der er tale om et anlæg med to direkte linjer, om hele anlægget skal være etableret – uklarheden opstår ved brug af både "linje" og "linjer". Bestemmelsen bør ikke give anledning til sådanne uklarheder.

Cerius-Radius skal gøre opmærksom på, at 10 år er en ganske lang periode og der vil være tale om en markant afvigelse fra den tidskadence Cerius-Radius i dag stiller i sine nettilslutningsaftaler. Imidlertid forstår Cerius-Radius bekendtgørelsen således, at § 13 ikke vedrører (eller ændrer ved) den nuværende proces, som netselskaberne allerede i dag agerer efter. Det vil sige, når en developer har fået sin tilladelse til etablering af en direkte linje, vil han efterfølgende henvende sig til netselskabet for at indgå en nettilslutningsaftale. Herefter igangsættes dialog om indgåelse af en nettilslutningsaftale efter de regler og branchevilkår, som gælder i dag. Det vil også sige, at der evt. stilles en sikkerhed til sikring af, at de omkostninger netselskabet har i forbindelse med tilslutningen ikke er "forgæves", hvis nu kunden vælger ikke at lade sig tilslutte alligevel.

Det er alene *Energistyrelsens* tilladelse, der indeholder en 10 års frist – dvs. det er developers ansvar inden for de 10 år at gå tilbage til netselskabet og få indgået en nettilslutningsaftale - og developer skal naturligvis overholde de frister, der ligger i nettilslutningstilladelsen uanset 10 års fristen i § 13.

Energistyrelsen bedes be- eller afkræfte denne opfattelse.

Det relativt lange tidsperspektiv i § 13, vil kunne give anledning til ændrede forudsætninger for de vurderinger netselskabet oprindeligt har lavet. Hvis det tilslutningspunkt, der lå til grund for Energistyrelsens godkendelse, ikke længere er tilgængeligt, er det derfor uklart for Cerius-Radius, hvorvidt netselskabet udpeger nyt tilslutningspunkt eller om developper skal tilbage til Energistyrelsen for en ny tilladelse. Dette bør bekendtgørelsen også tage stilling til.

§ 14 - Tilsyn

Det er uklart for Cerius-Radius hvordan tilsynet efter § 14 skal udføres, herunder om en direkte linje vil kunne erklæres ulovlig og om den i så fald vil skulle fjernes.

Cerius-Radius vil anbefale, at § 14 udvides med et stykke vedrørende væsentlige ændringer i forudsætningerne for tilladelse og krav om at meddele sådanne ændringer til Energistyrelsen. Det bør i den forbindelse ligeledes overvejes, om overtrædelse af dele af bekendtgørelsen kan strafsanktioneres.

§ 15 – Klageadgang

Cerius-Radius lægger til grund, at også netvirksomheder vil have klageadgang over Energistyrelsens afgørelser om tilladelser til direkte linjer. Det kunne fx være i en situation, hvor Energistyrelsen meddeler dispensation fra afstandskravet efter § 12 uanset udtalelsen fra netvirksomheden peger i en anden retning. Eller hvis Energistyrelsen, jf. § 9, tillader sammenkobling af flere end ét forbrugsanlæg og ét produktionsanlæg, fordi det vurderes ikke at have karakter af kollektivt elforsyningsnet.

Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

I udkastet til ændringer af indtægtsrammebekendtgørelsen lægges der op til, at netselskabernes omkostninger til administrative ydelser i forbindelse med ansøgninger om etablering af direkte linjer tillige med de tilhørende indtægter holdes ude af de regulatoriske opgørelser af indtægter og omkostninger. De foreslåede ændringer giver anledning til følgende kommentarer:

For det første undrer det Cerius-Radius, at ændringerne af bekendtgørelsen alene omfatter administrative omkostninger og ikke de øvrige omkostninger til anlægsinvesteringer mv., der vil kunne være behov for i konsekvens af etableringen af direkte linjer. Afgrænsningen betyder dermed at der ikke i de ændrede bestemmelser tages højde for omkostningsdækning for hovedparten af de omkostninger som netselskaberne vil skulle afholde i forbindelse med etablering af direkte linjer. Det er uklart for Cerius-Radius, om Energistyrelsen anser, at disse typer af omkostninger kan dækkes via andre bestemmelser i indtægtsrammebekendtgørelsen. Cerius-Radius opfordrer til, at der tages eksplicit stilling hertil, således at der opnås sikkerhed for omkostningsdækning i forhold til alle typer af omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer.

For det andet anser Cerius-Radius det ikke for en hensigtsmæssig løsning, at omkostningsdækningen sker ved at holde indtægter og omkostninger ude af den regulerede økonomi. Det forekommer ikke stringent i forhold til indholdet af den økonomiske regulering i andre sammenhænge. I stedet opfordrer Cerius-Radius til at omkostningsdækningen sikres i form af tillæg til indtægtsrammerne. Det gælder både i forhold til administrative omkostninger og øvrige omkostninger, herunder anlægsinvesteringer.

For det tredje bemærker Cerius-Radius, at de formuleringer, der er anvendt i de ændrede bestemmelser i bekendtgørelsen, er upræcise i sit indhold. Det gælder dels formuleringen i den foreslåede ændring af § 2, nr. 15), hvor formuleringen om "aktiviteter varetaget af hensyn til tredjemand" er blevet meget bred i sit indhold og ikke stringent med formuleringerne i §§ 2, nr. 6) og 49.

Dertil kommer formuleringen af bestemmelsen i § 49, stk. 1, hvoraf det alene fremgår, at indtægter og omkostninger i forbindelse med administrative ydelser vedrørende ansøgninger om etablering af direkte linjer "skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra netvirksomhedens øvrige aktiviteter". Denne formulering er imidlertid ikke ensbetydende med, at de omhandlede indtægter og omkostninger også skal holdes ude af opgørelsen af de regulatoriske indtægter og driftsomkostninger, og dette bør derfor fremgå direkte af bestemmelsen eventuelt med henvisninger til § 2, nr. 6) og 15).

Cerius-Radius opfordrer som nævnt til, at den foreslåede mekanisme ændres, så der i stedet bliver tale om et tillæg, og i givet fald skal de foreslåede bestemmelser ændres under alle omstændigheder. Men hvis Energistyrelsen eventuelt måtte fastholde den mekanisme, der er lagt op til i høringsudkastet i forhold til omkostninger og indtægter i forbindelse med administrative ydelser, så opfordrer Cerius-Radius til at formuleringerne præciseres på baggrund af ovenstående bemærkninger.

Cerius-Radius står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående høringskommentarer.

Venlig hilsen

Mathilde Øelund Salskov Jensen

Juridisk Konsulent, Intern Overvågningsansvarlig

+4520560360

msl@cerius.dk

NOTAT

04-11-2022

EMN-2022-00947

1587021

Jonas Bjørn Whitehorn

Høring af bekendtgørelser vedr. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere

Danske Regioner takker for muligheden for at afgive høringssvar til bekendtgørelserne om direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser og VE-egenforbrugere.

Det er Danske Regioners vurdering, at bekendtgørelserne gør rammerne for VE til egetforbrug mere klare, især i forhold til anlæg, der forsyner flere matrikler og bygninger i en sammenhængende, kompleks bygningsmasse.

De bidrager dermed til at understøtte regionernes muligheder for at bidrage til den grønne omstilling med etablering af ny vedvarende energi.

Med venlig hilsen

Jonas Bjørn Whitehorn

Danske Regioner

4. november 2022

MAGL

DI-2022-14341

Journalnummer: 2022-796

Energistyrelsen
Att. Susanne Wejp-Olsen

Sendt til ens@ens.dk med swpo@ens.dk i kopi

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Hørings svar - bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

DI takker for muligheden for at bidrage med høringssvar til høring af bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser.

DI ser overordnet positivt på etableringen af interne elektricitetsforbindelser, da de udgør et væsentligt bidrag til sikring af fremtidens elinfrastruktur, da disse vil mindske behovet for udbygningen af det kollektive net. Idet interne elektricitetsforbindelser vil medføre et mindre træk på det kollektive net, optimeres samfundsøkonomien. Det kollektive net bør fortsat være det primære i elinfrastrukturen og må derfor ikke undergraves.

DI noterer sig, at der med §4 gives tilladelse til etableringen af en intern elektricitetsforbindelse, hvis 1) der er fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse, og 2) elkundens forbrug foregår på det geografiske områder, der ligger bag elkundens forbrugssted. Af §4 stk. 2 fremgår det, at opfyldelse af de nævnte kriterier i stk. 1 ikke forudsætter, at elkunden kun råder over ét aftagenummer.

Det er DI's opfattelse, at der med denne bestemmelse kan gives tilladelse til at etablere en intern elektricitetsforbindelse, hvis man har flere målere eller aftagenumre. DI ser positivt på denne bestemmelse, da der findes flere eksempler på virksomheder, der rammes u hensigtsmæssigt af elforsyningslovens bestemmelserne om interne elektricitetsforbindelser, som forhindrer virksomheder i at flytte el mellem bygninger. Det er DI's opfattelse, at dette nu tillades med bekendtgørelsen §4 stk. 2.

DI har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen
Magnus Larsen
Konsulent

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Att: Susanne Wejp-Olsen (swpo@ens.dk) og
Christine Federlin chfe@ens.dk
ENS journalnummer: 2022-796

PLAN-FBK

Direkte tlf. 2795 2785

E-mail amewe@hofor.dk

Dato: 4. november 2022

Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

HOFOR takker for muligheden for at kommentere på høringen vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser.

HOFOR mener overordnet set, at det er rigtig godt at sikre fornuftige muligheder for samplacering af elforbrug og -produktion. Her er interne elektricitetsforbindelser en vigtig del af det. Vi deler dog Dansk Fjernvarmes bekymringer ift. især placering af CO₂-fangstanlæg og muligvis på sigt også PtX-anlæg, hvor det lader til, at der overses nogle vigtige pointer ift. udnyttelsen af disse teknologier.

Det er fx vigtigt, at selskaberne har mulighed for frit at kunne placere sit anlæg indenfor matriklen uden at være underlagt et afstandskrav på 500 m. Det kan i forvejen være svært at finde arealer til netop den slags anlæg, og afstandene inden for f.eks. Amagerværkets arealer på Kraftværkshalvøen i København kan være helt op imod 1000 m.

Derudover finder vi det også bekymrende, at det ikke lader til, at det er indtænkt, at alle kommunalt ejede anlæg er tvunget til at udskille et eventuelt CO₂-fangstanlæg i et tilknyttet selskab og dermed kan tolkes som tredjepart. Dertil kommer, at det også lader til at udgangspunktet har været, at selskabet har et elforbrugende anlæg og derefter opsætter elproduktion. Det vil jo i forbindelse med CO₂-fangst være det modsatte – vi har et anlæg, som producerer el, og vil gerne forsyne f.eks. CCS-anlæg eller PtX anlæg på matriklen.

Her er det værd at bemærke, at muligheden for interne elforbindelser ikke blot er vigtige i forbindelse med CC-anlæg, men også for PtX-anlæg, f.eks. elektrolyseanlæg til produktion af brint m.m.

For konkrete uddybninger af disse problemer henviser vi til Dansk Fjernvarmes høringssvar, som vi bakker fuldt ud op om.

HOFOR håber at disse pointer giver anledning til tilrettelser, så bekendtgørelsen ikke ender med at blive en alvorlig forhindring for opsættelse af CO₂-fangstanlæg.

Venlig hilsen

HOFOR A/S

Amalie Strømgård Ewens

Specialkonsulent

Plan - Fjernvarme, Bygas & Kraftvarme

Direkte tlf.: 2795 2785, e-mail: amaewe@hofor.dk

København, den 4. november 2022

Høringssvar – Høring over bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

BL – Danmarks Almene Boliger har den 1. oktober 2022 modtaget høring over bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser.

BL takker herfor og har følgende bemærkninger til høringen:

Generelle bemærkninger

Vi henviser til vores tidligere høringssvar til ændringer af elforsyningsloven af henholdsvis [1. juli 2022](#), [15. august 2022](#) og [30. september 2022](#).

Som beskrevet i ovenstående høringssvar så mener BL fortsat, at den her foreslåede lovgivning indeholder betydelige hindringer for, at den million mennesker, der bor i almene boliger, kan opstille lokale solcelleanlæg på de ca. 20 kvadratkilometer almene tage, der ellers kunne øge produktionen af dansk solcelleenergi med næsten 40 pct. En elproduktion, der ville foregå i nærheden af, hvor strømmen skal bruges, uden at det kræver en større udbygning af elnettet eller medfører tab af værdifulde naturområder og belastning af samfundsøkonomien.

Opsætningen af solceller på de almene tage vil fungere som et supplement til den strøm, boligafdelingerne aftager fra det kollektive elnet. Forventningen er, at solcelleenergi vil kunne dække op mod 20-25 pct. af elforbruget i de almene boliger, set ift. spidsbelastninger. Beboerne vil dermed fortsat aftage strøm fra elnettet samt betale tariffer og bidrage solidarisk til det kollektive elnet.

Bekendtgørelsens § 3

BL opfordrer derfor til, at boligorganisationen/boligafdelingen sikres status som "elkunde", og den VE-producerede strøm, som produceres og anvendes internt i boligafdelingen, anses som "eget forbrug", jf. bekendtgørelsens § 3.

Det er BL's vurdering, at denne fortolkning er i tråd med VE-direktivets artikel 21, nr. 6, som opfordrer medlemslandene til at indføre en befordrende ramme for at fremme og lette udviklingen af VE-egetforbrug. Denne befordrende ramme skal bl.a.:

»a) behandle tilgængeligheden af VE-egetforbrug for alle slutkunder, herunder personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger.

...

c) afhjælpe andre ubegrundede reguleringsmæssige hindringer for VE-egetforbrug, herunder for lejere.

d) omhandle incitamenter til, at ejere af bygninger skaber muligheder for VE-egetforbrug, herunder for lejere.«

Bekendtgørelsens § 4 og § 5

BL foreslår begrebet "bygning" i bekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 2 og § 5 erstattet med "ejendom", da det ikke bør have betydning for muligheden for at dele VE-produceret strøm, om husstandene er fordelt på en eller flere bygninger i samme sammenhængende område, så længe ejeren af ejendommen er den samme. Når flere ejendomme ligger side om side og har samme ejer, bør det således være muligt for ejeren at fordele VE-produceret strøm mellem ejendommene.

BL udleder af § 5, stk. 2 og stk. 3, at:

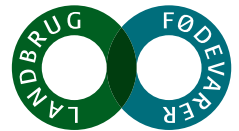
- Der kan være flere forbrugere, hvorfor "eget forbrug" i § 3 må skulle fortolkes i overensstemmelse med BL's bemærkninger ovenfor. Således at "eget forbrug" også omfatter de enkelte husstandes forbrug.
- Afregning af husstandens elforbrug kan ske på baggrund af et hoved-/bimåler system.

BL har ikke yderligere bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Adm. direktør

Energistyrelsen
Center for vedvarende energi
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

org, Axeltorv 3
109 København V

45 3339 4000
45 3339 4141
fo@lf.dk
ww.lf.dk

JK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt elektronisk til ens@ens.dk med kopi til swpo@ens.dk og chfe@ens.dk

Høring over bekendtgørelse om VE-egenforbrugere - journalnummer 2022-796

Landbrug & Fødevarers bemærkninger til udkastet til lovforslaget fremgår nedenfor.

Anvendelsesområde og definitioner

Af lovforslaget fremgår det, at VE-egenforbrugere forstås ved 'en elkunde, der i tilknytning til sit forbrugssted kan producere vedvarende elektricitet til eget forbrug eller lagring via en intern elektricitetsforbindelse'.

Landbrug & Fødevarer forstår ved denne nye formulering i bekendtgørelsesudkastet, at man derved ændrer definitionen af VE-egenforbrugere, således at man fremover kun kan godskrives som VE-egenforbruger (i afgifts og tarifmæssig sammenhæng) ved etablering af en intern elektricitetsforbindelse, og ikke ved anvendelse af det kollektive net.

Det er en markant ændring af definitionen af egenforbrugere, og det vil efter Landbrug & Fødevarers vurdering være i modstrid med definitionen i EU's direktiv for vedvarende energi, hvor en intern elektricitetsforbindelse ikke indgår som en forudsætning for kategoriseringen som VE-egenforbruger.

Derudover finder Landbrug & Fødevarer det meget u hensigtsmæssigt fra et samfundsøkonomisk perspektiv, hvis forbrugere med eget energiproducerende anlæg nu skal etablere en separat kabelføring. Derudover forværres den i forvejen dårlige rentabilitet ved at etablere VE-anlæg ifm. forbrugsstedet. Det finder Landbrug & Fødevarer igen modstridende med VE-direktivet, hvor egetforbrug ikke må pålægges uforholdsmæssige gebyrer og omkostninger.

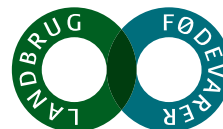
I Landbrug & Fødevarer vil vi derfor kraftigt opfordre til at ændre definitionen, så den igen flugter med EU-retningslinjerne.

VE-egenforbrugere

Det følger af §5, 2) i bekendtgørelsesudkastet, at der kan opkræves gebyrer fra egenforbrugere med en produktionskapacitet over 30 kW og fra egenforbrugere med en mindre kapacitet, som i øvrigt ikke indgår i nogen form for støtteordninger, hvis der efter 2026 bliver truffet en vurdering af, at den samlede mængde egenproducerende anlæg har en u hensigtsmæssig for elsystemets finansielle bæredygtighed.

Landbrug & Fødevarer vil gerne anmode Energistyrelsen om en nærmere redegørelse for, hvordan man er kommet frem til, at alle egenforbrugere med en kapacitet over 30 kW uden videre skal kunne pålægges gebyrer og afgifter.

Derudover vil vi i Landbrug & Fødevarer gerne advare mod at introducere store usikkerhedselementer for de forbrugere, som ønsker at blive egenforbrugere, til gavn for

samfundsøkonomien i den grønne omstilling, da det kan afholde forbrugerne fra at investere. Det bør derfor gøres klart, at man ikke fra den ene dag til den anden kan blive pålagt nye gebyrer og afgifter, som kan trække tæppet væk under investeringens økonomiske levedygtighed.

Med venlig hilsen

Simon Horsholt

Seniorkonsulent

Klima & Energi

M +45 2785 2384

E simh@lf.dk

Kære Susanne og Christine

Tak for muligheden for at kommentere udkastet til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser. Det fremgår i § 3, stk. 1, at afstanden mellem produktionsanlæg og forbrugsinstallation ikke må overstige 500 meter. Den foreslåede grænseværdi virker unødigt restriktiv og vil med al sandsynlighed medføre utilsigtede konsekvenser og forsinke grønne investeringer. I det omfang regeringens planer om grønne energiparker, der skal strække sig over flere tusinde hektar, skal realiseres, så virker det prohibitivt begrænsende med en grænse på 500 meter. En mere hensigtsmæssig grænse må forventeligt ligge indenfor spændet af 2000-5000 meter.

Derudover stilles der i § 4, stk. 1 krav om fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse. Det bør for en god ordens skyld præciseres, at dette krav ikke skal tolkes så restriktivt, at en intern elektricitetsforbindelse efter §4 ikke er til hinder i de situationer, hvor flere elkunder deler samme interne elektricitetsforbindelse. Konkret bør det tydeliggøres, at kravet om fuld og reel identitet ikke betyder, at f.eks. bygninger med flere aftagenumre, ikke kan gøre brug af én intern elektricitetsforbindelse fra det kollektive elnet til bygningen.

Giver ovenstående anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Peter Bjerregaard

Vice President, Regulatory Affairs

Better Energy A/S

☎ +45 53 58 07 41

🌐 www.betterenergy.com

📍 Gl. Kongevej 60, 14th floor
DK-1850 Frederiksberg C

Til
Energistyrelsen
Sendt pr. mail til Energistyrelsens hovedpostkasse
ens@ens.dk cc. til Susanne Wejp-Olsen,
swpo@ens.dk

Skæringvej 88
8520 Lystrup
Telefon: 6053 0331
E-mail: sekretariat@solcelleforening.dk
www.solcelleforening.dk

Side 1/2

Fredag den 4. november 2022

Journalnummer 2022-796

Dansk Solcelleforenings høringsvar vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Dansk Solcelleforening takker for muligheden for at afgive høringsvar i forbindelse med høring vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser. Bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser berører mange af Dansk Solcelleforenings medlemmer, der installerer solcelleanlæg for kunder til egetforbrug, hvad enten det er boligforeninger, udlejningsejendomme, virksomheder eller det offentlige. Dansk Solcelleforening er i udgangspunktet positiv overfor bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser, der hidtil har været etableret praksis i Energistyrelsen. Imidlertid fører det nuværende forslag til bekendtgørelse en del uklarheder med sig, som bør ryddes af vejen i form af en række præciseringer. Det er et arbejde Dansk Solcelleforening gerne samarbejder om.

Generelle betragtninger

Bekendtgørelsen fokuserer i udgangspunktet på elkunden som en enhed og ikke som elkunden som en flerhed af forbrugere og dermed et fællesskab.

Dansk Solcelleforening mener definitionen af en elkunde også skal favne VE- og energifællesskaber. Forbrugsstedet er defineret som 'et punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet', jf. lov om elforsyning. Samtidig fremgår det af §5 at en intern elektricitetsforbindelse kan levere strøm til flere forbrugere (på et forbrugssted). Bekendtgørelsen er altså ikke stringent omkring hvornår elkunden betragtes som én forbruger og hvornår elkunden kan betragtes som en flerhed af forbrugere, og det risikerer at give anledning til forvirring.

Generelt afgrænses deling af strøm via interne elektricitetsforbindelse enten fra det kollektive elnet eller fra produktionsanlæg etableret på bygninger. Der åbnes ikke op for at f.eks. solcelleanlæg også kan placeres i umiddelbar nærhed af en bygning. Det mener vi er en unødvendig begrænsning.

Samtidig er der i bekendtgørelsen desværre en tendens til alene at forholde sig til andelsboliger, udlejningsejendomme og ejerlejligheder, hvilket er begrænsende for erhvervsvirksomheder og industrifællesskaber. Dansk Solcelleforening mener virksomheder og energifællesskaber skal skrives eksplicit ind i bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser.

Specifikke bemærkninger

Fsva. §3 stk. 1. der opstiller kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser. Af forslag til lovtæksten fremgår at produktionsanlægget skal være placeret på et område, der er umiddelbart tilstødende det geografiske område – og at elkunden skal have råderet over det samlede område.

I tillæg er der i b) ii) defineret et konkret afstandskrav mellem produktions- og forbrugssted på maksimalt 500 meter.

Dansk Solcelleforening mener dette afstandskrav kan risikere at blive en begrænsning for f.eks. vand-

værker og større industrivirksomheder, der ønsker at installere solcelleanlæg på f.eks. bygninger eller på land ved f.eks. vandboringer, og typisk har forbrug og produktion på større geografiske områder. Derfor anbefaler foreningen at øge afstandskravet til 2000 meter.

Bekendtgørelsen §4 vedrører reglerne om etablering af intern elektricitetsforbindelse, fra snitfladen til det kollektive elnet, hvorved strøm kan fordeles til en eller flere forbrugere. Her er det uklart i bestemmelsen om der er tale om én enkelt forbruger eller flere elforbrugere, der kan bruge den interne elektricitetsforbindelse til fordeling af elektricitet fra det kollektive elnet. Der er med andre ord behov for at præcisere, at samme elektricitetsforbindelse kan forsyne flere forbrugere.

Fsva. §4 stk. 2, hvor det nævnes at opfyldelsen af kriterierne ikke forudsætter, at elkunden kun råder over ét aftagenummer; i tillæg er der her på samme måde behov for at præcisere at samme elektricitetsforbindelse kan forsyne flere forbrugere, f.eks. i samme bygning.

§5 vedrører brugen af interne elektricitetsforbindelser til fordeling af elektricitet mellem et eller flere aftagenumre. Elektriciteten kan leveres både fra det kollektive elnet og fra en elkundes produktionsanlæg placeret på bygningen.

I begge tilfælde åbnes der op for ens afregning af forbrugerne, der enten kan vælge mellem fælles afregning eller tilslutning via eget aftagenummer. Imidlertid bør det præciseres at der alene sker afregning i snitfladen til det kollektive elforsyningsnet.

I forlængelse heraf er det bekymrende at ejerlejligheder udelukkes fra at etablere fælles egenproduktion på bygninger eller i umiddelbar nærhed af en bygning, idet den interne elektricitetsforbindelse alene må bruges til at fordele elektricitet til lejlighedsejer med eget anlæg.

På baggrund af fremsendte kommentarer anmoder Dansk Solcelleforening om, at Energistyrelsen genovervejer forslag til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser.

Skulle fremsendte give anledning til spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Flemming Vejby Kristensen
Formand

Klima-, Energi- og forsyningsministeriet
Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs gade 43
1577 København V

Mail: ens@ens.dk,

Att.: Susanne Wejp-Olsen (swpo@ens.dk) og Christine Federlin (chfe@ens.dk)

ENS journalnummer 2022-796.

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Dansk Fjernvarmes hørings svar vedrørende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

4. november 2022
Side 1/4

Dansk Fjernvarme har udarbejdet hørings svar om "Bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser". Bekendtgørelsen relaterer til bestemmelser om interne elektricitetsforbindelser i lovforslaget om ændring af lov om elforsyning og udmønter den foreslåede bemyndigelse til ministeren. Lovforslaget er på nuværende tidspunkt endnu ikke behandlet i Folketinget.

Hovedproblemstilling

Hovedformålet med bekendtgørelsen er at definere og fastsætte kriterier for, hvornår el-kunder kan etablere interne elektricitetsforbindelser. Bekendtgørelsen skal præcisere en tidligere administrativ praksis hos Energistyrelsen.

Bekendtgørelsen understøtter også regeringens initiativer i markedsmodel 3.0 om at skabe bedre rammer for øget samplacering af elforbrug og -produktion.

Generelt

Dansk Fjernvarme er positive over hensigten med bekendtgørelsen, herunder at skabe klarhed og større gennemsigtighed over de gældende regler. Dansk Fjernvarme ser interne elektricitetsforbindelser som en mulighed, der – ligesom direkte linjer – understøtter samplacering og dermed bidrager til en omkostningseffektiv grøn omstilling.

Dansk Fjernvarme imidlertid stærkt bekymret over, at de foreslåede kriterier på flere områder reelt modarbejder – og ikke understøtter – målsætningerne om øget samplacering og den politiske aftale om en køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂.

Der er store politiske forventninger til, at CO₂-fangst skal levere store CO₂-reduktioner til Danmarks klimamål. Nærværende bekendtgørelsesudkast står dog i vejen for en omkostningseffektiv udvikling af CO₂-fangst på danske kraftvarme- og affaldsenergianlæg, hvis det implementeres i sin nuværende form. Det skyldes kort sagt, at CO₂-fangstanlæg har et betydeligt elforbrug, som det giver mening at dække gennem en intern elektricitetsforbindelse fra det kraftvarmeanlæg eller affaldsenergianlæg, som CO₂-fangstanlægget installeres på. Ifølge Dansk Fjernvarmes forståelse, så vil det med bekendtgørelsens nuværende form dog ikke være muligt for kommunalt ejede anlæg at etablere en intern

elektricitetsforbindelse til CO₂-fangstanlægget. Bekendtgørelsen vil derfor fordyre eller ligefrem forhindre investeringer i CO₂-fangst, hvilket er i modstrid med de politiske ambitioner på området. De konkrete udfordringer beskrives nærmere nedenfor.

Kommentarer til forslagets enkeltpunkter

Nedenfor er Dansk Fjernvarmes konkrete kommentarer til udkastet til bekendtgørelsen.

- Det fremgår af § 1, at bekendtgørelsen og brug af interne elektricitetsforbindelser *supplerer* elkundens brug af det kollektive elforsyningsnet. Det fremgår ingen steder i bekendtgørelsen, at man som elkunde skal ansøge om tilladelse til at etablere en intern elektricitetsforbindelse..

Dansk Fjernvarme forstår bekendtgørelsen således, at såfremt en elkunde vurderer, at kriterierne i denne bekendtgørelse er opfyldt, og at der ikke er behov for at etablere eller ændre på eksisterende tilslutning til det kollektive elforsyningsnet, så kan elkunden etablere en intern elektricitetsforbindelse uden tilladelse fra det kollektive elforsyningselskab; og uden at betale hverken tilslutningsbidrag eller rådighedstarif for interne elektricitetsforbindelser, der foregår bag måleren. Dansk Fjernvarme ser positivt på dette og bemærker samtidig, at det understøtter incitamenter til samplacering, som igen reducerer det samlede netudbygningsbehov.

- Det fremgår af § 2 stk. 1 nr. 2, at en elkunde er, en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer og *aftager* elektricitet på dette.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det også bør være muligt for elkunder, der *indfører* elektricitet (dvs. som elproducent) til det kollektive net, at etablere en intern elektricitetsforbindelse mellem sit elproduktionsanlæg og et elforbrugsanlæg (evt. ejet af tredjepart).

- Det fremgår af § 3 stk. 1, nr. 1, litra b, nr. ii, at afstanden mellem produktionsanlægget og elkundens forbrugsinstallation ikke overstiger 500 meter.

Dansk Fjernvarme gør opmærksom på, at afstandskriteriet på 500 m er meget restriktivt, og at der bl.a. findes eksempler på, at afstanden mellem produktionsanlægget og elkundens forbrugsinstallation overstiger 500 meter indenfor samme matrikel. Det foreslås derfor, at afstandskriteriet ændres til f.eks. 5 km.

- Det fremgår af § 3 stk. 1, nr. 2, at et produktionsanlæg, som ejes eller forvaltes af en tredjepart, ikke selv må forbruge strøm fra produktionsanlægget, når der er tale om en intern elektricitetsforbindelse.

Dansk Fjernvarme gør opmærksom på, at det er almindeligt, at kraftvarmeanlæg anvender en mindre del af den producerede strøm til at drive f.eks. pumper, lys og lignende (såkaldt egetforbrug), som er nødvendigt for driften af anlægget.

Formuleringen i kriteriet skaber tvivl om, hvorvidt der kan ske nødvendigt egetforbrug på produktionsanlægget samtidig med elforbrug via en intern elektricitetsforbindelse til en tredjepart.

Klarhed om dette er en nødvendig forudsætning for blandt andet etablering af CO₂-fangst på kommunalt ejede affaldsenergi- og kraftvarmeanlæg, der er pålagt at etablere CO₂-fangst som en tilknyttet virksomhed til deres hovedvirksomhed. Det medfører, at den tilknyttede virksomhed (CO₂-fangstselskabet) muligvis skal tolkes som en tredjepart iht. nærværende bekendtgørelsesudkast. CO₂-fangst forbruger en væsentlig mængde el, som det vil være naturligt at tage direkte fra kraftvarmeværkets egen elproduktion. Såfremt CO₂-fangstselskabet er at betragte som en tredjepart, så står den nuværende formulering i bekendtgørelsesudkastet muligvis i vejen for, at kommunale selskaber kan etablere en intern elektricitetsforbindelse mellem kraftvarmeanlægget og CO₂-fangstanlægget.

Dansk Fjernvarme foreslår derfor, at kriteriet om at produktionsanlæg ikke selv må forbruge strøm fra elektricitetsproducerende anlæg enten udgår eller omformuleres.

Dansk Fjernvarme vil desuden endnu engang gøre opmærksom på, at det vil være mere hensigtsmæssigt, hvis CO₂-fangst også kan ske i kommunale selskabers hovedvirksomhed.

- Det fremgår også af § 3 stk. 1, nr. 2, at hvis et produktionsanlæg ejes eller forvaltes af en tredjepart, så forudsættes det, at tredjeparten er underlagt elkundens instruktionsbeføjelse.

Dansk Fjernvarme mener, at det er vigtigt, at det i bekendtgørelsen præciseres, at kriteriet om instruktionsbeføjelse er opfyldt, f.eks. når et produktionsanlæg og et elforbrugsanlæg er datterselskaber til det samme moderselskab (koncernforbundne), og at det ikke er et krav, at elkunden også ejer det elproducerende anlæg. Der kan samtidig gøres opmærksomt på, at regeringens CCS-udbud forudsætter, at kommunalt ejede anlæg etablerer et selskab, der skal eje CCS anlægget.

- Det fremgår af § 5 stk. 1 nr. 2., at produktionsanlæg skal være *placeret på bygningen*. Det udelukker mange andre produktionsanlæg end solceller.

Dansk Fjernvarme foreslår, at formuleringen om, at produktionsanlægget skal være placeret på bygningen slettes.

- Der er beskrevet to forskellige klagemuligheder i bekendtgørelsen, men bekendtgørelsen forudsætter ikke, at en intern elektricitetsforbindelse godkendes af den kollektive elforsyningsvirksomhed. Det fremgår heller ikke, at den kollektive

elforsyningsvirksomhed har hjemmel til at føre tilsyn med eller afgøre om kriterierne i bekendtgørelsen er opfyldt.

Side 4/4

Dansk Fjernvarme mener derfor, at det er uklart hvad de to klagemuligheder præcist regulerer, og hvorfor der ikke er en samlet klagemulighed. Det bør i den forbindelse fremhæves, at såfremt en kollektiv elforsyningsvirksomhed kan træffe afgørelse om, at der ikke må etableres en intern elektricitetsforbindelse, så bør der være klagemuligheder for dem der er modtager af en sådan afgørelse. I det tilfælde skal det beskrives under hvilke forhold, og efter hvilken proces, den kollektive elforsyningsvirksomhed kan beslutte, at der ikke må etableres en intern elektricitetsforbindelse, når kriterierne er opfyldt.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere forslaget og står til rådighed for eventuelle opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Michael Schrøder Konsulent
Dansk Fjernvarme
mss@danskfjernvarme.dk
Tlf: +45 3090 2766

Høringssvar til bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder

Forsyningstilsynet skal indledningsvis takke for muligheden for at komme med bemærkninger til bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder sendt i høring den 1. oktober 2022.

Forsyningstilsynets bemærkninger til de fire bekendtgørelsesudkast gennemgås i de følgende afsnit.

UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM ANSØGNINGSPROCES OG TILLADELSKRITERIER FOR ETABLERING AF DIREKTE LINJER PÅ HAV OG PÅ LAND

BEMÆRKNINGER TIL § 16

Det følger af udkastets § 16, at de kollektive elforsyningsvirksomheders efterlevelse af deres oplysningspligt efter udkastets § 11, stk. 5 og 6 kan påklages til Forsyningstilsynet, jf. elforsyningslovens § 84, stk. 10.

Forsyningstilsynet er enig i Energistyrelsens vurdering af, at oplysninger om, hvilke netstationer og tilslutningspunkter som skal anvendes til en etablering af en direkte linje, kan betragtes som oplysninger omfattet af elforsyningslovens § 84, stk. 5-7, hvorefter kollektive elforsyningsvirksomheder skal give brugerne af det sammenkoblede system de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet, og at en manglende efterlevelse af denne oplysningsforpligtelse som konsekvens heraf vil kunne påklages til tilsynet, jf. elforsyningslovens § 84, stk. 10.

Forsyningstilsynet bemærker, at en sådan vurdering fremgår implicit, men ikke eksplicit af det udkast til lovforslag, som tilsynet afgav bemærkninger til den 28. juni 2022 i forbindelse med den offentlige høring over lovforslaget (lovforslagets side 23f og 60).

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via virksomheder@forsyningstilsynet.dk
Send via borger@forsyningstilsynet.dk

Forsyningstilsynet bemærker videre, at afsnittet om Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige i udkastet til lovforslag (s. 39ff) ikke omtaler økonomiske konsekvenser for FSTS ved en sådan sagsbehandling. Tilsynet finder det vanskeligt at skønne over antallet og kompleksiteten af sådanne klagesager, men vurderer umiddelbart, at en sådan klagesagsbehandling vil kunne afstedkomme et behov for yderligere personaleressourcer i tilsynet på et sted mellem 1 og 3 årsværk.

UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM INTERNE ELEKTRICITETSFORBINDELSER

BEMÆRKNINGER TIL § 5

Det fremgår af udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser § 5, stk. 2, at *"Ved brug af en intern elektricitetsforbindelse som omtalt i stk. 1, nr. 1, i en bygning med flere forbrugere af elektricitet, kan den individuelle forbruger vælge mellem enten at være omfattet af fælles afregning for bygningens elektricitetsforbrugere, eller at være tilsluttet ved eget aftagenummer."*

Forsyningstilsynet vurderer, at ordlyden i § 5, stk. 2, i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser kan give anledning til tvivl om, hvorvidt bestemmelsen er i strid med elforsyningslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., som giver alle kunder ret til frit at vælge elhandelsvirksomhed.

Forsyningstilsynet anbefaler, at det tydeliggøres i bestemmelsen eller evt. i høringsnotatet, at den enkelte kunde fortsat vil have mulighed for frit at vælge elhandelsvirksomhed.

BEMÆRKNINGER TIL § 6

Udkastets § 6 omhandler tilfælde af uenighed mellem en berørt elkunde og den kollektive elforsyningsvirksomhed

Forsyningstilsynet forstår det på Energistyrelsen sådan, at henvisningen til kapitel 4 og 5 bekendtgørelse nr. 936 af 18. juni 2022 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker (nettilslutningsbekendtgørelsen) i udkastets § 6 skyldes, at de materielle bestemmelser følger af nettilslutningsbekendtgørelsen, mens bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser er tænkt som en kodificering af praksis. Derfor henvises der i udkastet til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser til bestemmelser i netvirksomhedsbekendtgørelsen, når det gælder, hvilke forhold som der kan klages til Forsyningstilsynet over.

Forsyningstilsynet anbefaler, at dette tydeliggøres i den endelige bekendtgørelse.

Forsyningstilsynet anmoder venligst om at få mulighed for at afgive bemærkninger til en bestemmelse derom i et revideret udkast til bekendtgørelse.

UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM VE-EGENFORBRUGERE

BEMÆRKNINGER TIL § 5, STK. 1, NR. 2

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 2 i udkast til bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, at *"Fra 1. december 2026, hvis den samlede andel af anlæg til eget forbrug overstiger 8 % af Danmarks samlede installerede elkapacitet, og hvis det er påvist ved en cost-benefit-analyse udført af Forsyningstilsynet ved en åben, gennemsigtig og deltagelsesbaseret proces" [...].*

Vi kan se, at den foreslåede § 5 i bekendtgørelsesudkastet bygger på VE-direktivets¹ artikel 21, stk. 3. Vi vil dog anbefale, at det tydeliggøres i høringsnotatet, hvordan man er nået frem til såvel den 8 pct. tærskelværdi i § 5, nr. 2, som den 30 kW grænse, der er indeholdt i § 5, nr. 3. Videre vil vi anbefale, at det forklares i høringsnotatet, hvad sammenhængen er mellem den tarifopkrævning, der lægges op til i bekendtgørelsesudkastet, og det system for metodegodkendelse af tariffer, der er Forsyningstilsynets kompetence, jf. elforsyningslovens § 73 a, stk. 1, efter kriterier fastsat i bl.a. elmarkedsforordningens artikel 18. Endelig finder Forsyningstilsynet det uklart, hvad der skal forstås ved "deltagelsesbaseret proces", og hvad dette mere konkret indebærer for Forsyningstilsynet. Tilsynet opfordrer derfor til, at begrebet bliver præciseret.

BEMÆRKNINGER TIL § 7

Det fremgår af udkast til bekendtgørelse om VE-egenforbrugere § 7, at *"deling af vedvarende elektricitet i et fællesskab af VE-egenforbrugere skal foranstalles gennem en aftale mellem de individuelle VE-egenforbrugere og det relevante netelskab."*

Tilsynet bemærker, at der ikke er udpeget en tvistbilæggelsesmyndighed i tilfælde af en eventuel uenighed/tvist mellem de i § 7 nævnte parter.

UDKAST TIL INDTÆGTSRAMMEBEKENDTGØRELSE

Forsyningstilsynet har ikke nogen specifikke bemærkninger til de foreslåede ændringer til den gældende indtægsrammebekendtgørelse.

Forsyningstilsynet bemærker mere generelt, at der foreligger to nylige domme –

¹ EU-direktiv 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder

fra EU-domstolen² og Kammarrätten i Jönköping³ – hvor man på bekendtgørelsesniveau har fastsat regler på områder, som er den regulerende myndigheds kompetence, som er direkte fastsat EU-retligt. EU-domstolen dømte Tyskland for at have tilsidesat sine forpligtelser efter EU-retten. Kammarrätten konkluderede på lignende vis, at den svenske indtægtsrammeregulering var i strid med bl.a. elmarkedsdirektivet.

Forsyningstilsynets nærmere vurdering af disse domme udestår, herunder om dommene kan få betydning for, hvad der kan fastsættes i indtægtsrammebekendtgørelsen.

KONTAKT

Eventuelle spørgsmål eller bemærkninger kan rettes til Nikola Mitrovic-Jovanovic, Nijo@forsyningstilsynet.dk.

² <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=245521&pageIndex=0&doclang=da&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=1245392>

³ https://www.domstol.se/globalassets/filer/domstol/kammarratten_jonkoping/nyheter/kammarrattens-dom-maln-12111214-21.pdf/

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København
Sendt pr. mail til ens@ens.dk og cc til tkfo@ens.dk,
swpo@ens.dk, chfe@ens.dk, lsfl@ens.dk, brt@ens.dk

Høring af fire bekendtgørelser om hhv. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere og indtægtsramme for netvirksomheder

04. 11 2022

Cerius A/S og Radius Elnet A/S har modtaget udkast til fire bekendtgørelser i høring. Bekendtgørelserne indeholder regler, der vil følge op på lovforslag om ændring af lov om elforsyning, der bl.a. vedrører geografisk differentierede forbrugstariffer og lokal kollektiv tarifiering, direkte linjer, regler om VE-egenforbrugere og interne elektricitetsforbindelser m.v.

Hovedkontor:
Hovedgaden 36
4520 Svinninge

Da der er en sammenhæng mellem de enkelte bekendtgørelser, er det følgende ét samlet høringssvar til alle fire bekendtgørelser. Vi finder det mest hensigtsmæssigt, at høringssvaret læses i en sammenhæng, uanset at de enkelte bekendtgørelser behandles i forskellige afdelinger i Energistyrelsen.

Nedenstående kommentarer vedrører således

- bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser (journalnummer 2022-796),
- bekendtgørelse om VE-egenforbrugere (journalnummer 2022-796),
- bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land (journalnummer 2022-796), og
- bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (journalnummer 2022-796)

Nedenstående er kommentarer fra både Cerius A/S og Radius Elnet A/S (i det følgende Cerius-Radius).

Cerius-Radius bakker i øvrigt op om Green Power Danmarks høringssvar.

Overordnede kommentarer til høringen

Helt indledningsvist skal det bemærkes, at der ved udsendelsen af ovennævnte 4 bekendtgørelser i høring endnu ikke er taget stilling til de høringskommentarer Cerius-Radius har sendt til Energistyrelsen vedrørende lovforslag om bl.a. direkte linjer og interne elektricitetsforbindelser. Der vil derfor i forbindelse med dette høringssvar være behov for at henvise til eller gengive allerede afgivne høringskommentarer, da de vil have relevans for den – i nærværende høring - nærmere implementering af lovforslagets bestemmelser og for læsningen heraf.

Cerius-Radius er bekymret for en unødigt kompleksitet i bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser og vil opfordre til, at der ryddes ud i unødige gentagelser og henvisninger til allerede gældende ret. Cerius-Radius bifalder, at myndighedernes praksis for interne net nu kodificeres, men med et samtidigt ønske om, at reguleringen skal være gennemskuelig og transparent.

Cerius-Radius oplever en grundlæggende usikkerhed hos de netbrugere/energifællesskaber, der henvender sig til os, om hvad der ligger af rettigheder og forpligtelser i den gældende bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber. Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at der i forbindelse med arbejdet med bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, bliver taget stilling til, hvad de to bekendtgørelser hver især regulerer.

I forhold til bekendtgørelsen om ansøgningsproces for direkte linjer, savner Cerius-Radius en beskrivelse af den proces, der indledningsvist foregår hos Netselskabet og hvor ansøger skal indhente oplysninger til brug for den videre ansøgningsproces hos Energistyrelsen. For Cerius-Radius er det vigtigt at få slået fast, at vi ikke skal ud og "afsøge markedet" for eventuelle forbrugs- og produktionsanlæg, som ansøger eventuelt kunne forbinde sig til via en direkte linje. Herudover er det vigtigt at få en klar proces for netselskabets valg af tilslutningspunkt til det kollektive elforsyningsnet for "det samlede anlæg" med den direkte linje.

I forhold til udkastet til ændringer i indtægtsrammebekendtgørelsen bemærkes det overordnet, at det er væsentligt, at alle omkostninger som netselskaberne afholder vedrørende etablering af direkte linjer skal være omfattet af muligheden for omkostningsdækning. I det nuværende udkast er der alene taget stilling til administrative omkostninger. Dertil kommer, at den løsning der er lagt op til, hvor de administrative omkostninger samt tilhørende indtægter udeholdes af de regulatoriske niveauer forekommer uhensigtsmæssig. I stedet foreslås, at muligheden for omkostningsdækning håndteres via tillæg.

I det nedenstående ses nærmere kommentarer til de enkelte elementer i bekendtgørelsesudkastene.

Bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Cerius-Radius lægger helt overordnet til grund, at der med nærværende bekendtgørelsesudkast om interne elektricitetsforbindelser, alene er tale om fremadrettet regulering – det vil sige de fastsatte regler alene kommer til at gælde for nyttilslutninger og eventuelle tilslutningsændringer af værende tilslutninger.

Energistyrelsen bedes bekræfte dette.

Kapitel 1 - definitioner

Cerius-Radius vil anbefale, at der ikke indføres definitioner i bekendtgørelsen, som allerede er defineret i elforsyningsloven, da der er stor sandsynlighed for, at paragrafhenvisninger i definitionerne forældes, når der i elforsyningslovens § 5 sker ændringer. Herudover er det uhensigtsmæssigt at have samme definition to steder i lovgivningen, hvis den har samme betydning.

Kapitel 2 - kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser

Systematikken

Systematikken i bekendtgørelsen er, at §§ 3, 4 og 5 "udmønter" elforsyningslovens § 5, nr. 20, litra a) - c) (jf. lovforslag) – altså definitionen af en intern elektricitetsforbindelse. Bekendtgørelsens § 3 henviser således til lovens litra a, § 4 henviser til lovens litra b og § 5 henviser til lovens litra c.

Umiddelbart virker det som om, at der i bekendtgørelsen ikke er fastlagt kriterier, men mere er tale om en nærmere forklaring af definitionen af en interne elektricitetsforbindelse, som jo netop er defineret i elforsyningslovens § 5 (nr. 20 i lovforslaget). Hvis definitionen i elforsyningsloven er uklar, bør denne uklarhed søges afklaret i selve elforsyningsloven og ikke i en bekendtgørelse.

Cerius-Radius er bekymret for, at den "mekaniske tilgang", hvor der i både §§ 3, 4 og 5 er megen gentagelse af teksten fra loven, vil gøre forståelsen af reguleringen af interne elektricitetsforbindelser unødigt kompliceret.

Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at bekendtgørelsens §§ 3-5 gentænkes. Det bør i den forbindelse overvejes, om de kriterier, der nævnes i henholdsvis § 3, § 4 og § 5 finder generel anvendelse og ikke kun i relation til fx tilslutning af produktionsanlæg. Herved vil nogle af kriterierne kunne skrives sammen og det vil kunne lette læsningen. Se i øvrigt kommentarer nedenfor til §§ 3-5.

§ 3

Som vi forstår bekendtgørelsens § 3, er den et forsøg på at definere hvad der skal forstås ved "*tilknytning til*", hvilket reguleres nærmere i stk. 1, nr. 1, litra b). Litra a) er således blot en konstatering af, at produktionsanlægget kan være placeret på forbrugsstedet, hvilket vi – hvis det findes nødvendigt - vil anbefale fremgår af definitionen i elforsyningsloven i stedet, da det ligger implicit i en intern elektricitetsforbindelse, at den forbinder forbrug og produktion inde på forbrugsstedet. Henvi-
sningen til

litra a) (som henviser til definitionen i elforsyningsloven) i litra b) er derfor også unødigt kompliceret og kan derved undgås.

I § 3, stk. 1, nr. 2, litra b), hvorefter produktionsanlægget kan ejes eller forvaltes af en tredjepart, må det forventes, at der skeles til og findes inspiration i regler om nettoafregning af egenproducenter¹. Bestemmelsen samt stk. 2 bør derfor kortes og evt. anvende samme formulering (hvis dette er tiltænkt) som kendes herfra.

Det anføres i stk. 2, at tredjepart kan stå for måling. Cerius-Radius skal i den forbindelse understrege, at måleransvaret er netselskabets, hvorfor det ikke uden videre kan overdrages til en tredjepart uden netselskabets mellemkomst.

Cerius-Radius foreslår på ovenstående baggrund, at § 3 formuleres således:

§ 3. Der er alene tale om en intern elektricitetsforbindelse i medfør af § 5, nr. X, i lov om elforsyning, såfremt produktionsanlægget

- a) ejes af elkunden selv eller*
- b) ejes eller forvaltes af en tredjepart, [forudsat at tredjeparten er underlagt elkundens instruktionsbeføjelse og ikke selv forbruger strøm fra anlægget.]*

500-meters krav i § 3

Afstandskravet på de 500 meter i § 3 finder Cerius-Radius unødvendigt. For Cerius-Radius er det i dag ikke afgørende hvor langt der er til produktionsanlægget, så længe det ligger på forbrugsstedet og forbrugsstedet kan godt strække sig over flere matrikler, så længe disse er sammenhængende og der er tale om én reel forbruger.

Det afgørende for os som netselskab vil derfor være, at der ikke i det interne net vil ske transport af elektricitet til en ubestemt kreds af forbrugere, da nettet i så fald vil være bevillingspligtigt og dermed vil høre under Cerius-Radius bevilling til at drive elforsyningsnet i det pågældende område. Dette afspejles også i den nugældende definition af *Forbrugssted*, hvor der netop lægges vægt på, at der kun er én forbruger.

Samme vurdering vil gøre sig gældende for en kunde, der ønsker at være egenproducent og derfor, har ret til at etablere en intern forbindelse mellem produktion og forbrugssted, før tilslutningspunktet til det kollektive elnet. Hvorvidt der er 500 meter eller ej, mener vi derfor ikke bør spille en rolle.

Fastholdes et afstandskrav, bør det utvetydigt fremgå af bekendtgørelsen, hvorfra de 500 meter måles. Som bekendtgørelsen er formuleret i udkastet, er det afstanden mellem produktionsanlægget og *elkundens forbrugsinstallation*. Sidstnævnte er et ganske uklart begreb, som vil kunne skabe usikkerhed om hvornår en måling kan siges at være korrekt. Dette bør specificeres yderligere. Desuden vil vi opfordre til, at det nævnes, at der måles i fugleflugt, som det også anføres i udkast til bekendtgørelse om direkte linjer.

§ 4

Det skal bemærkes, at Cerius-Radius i sit høringssvar af 30. september 2022 til fornyet høring af lovforslagets bestemmelser om interne elektricitetsforbindelser, har gjort opmærksom på, at det af lovbemærkningerne fremgår, at der skal være *fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen og den, der forsynes via forbindelsen*. Cerius-Radius har hertil bemærket i sit høringssvar, at ejerskabet af en intern forbindelse er et krav, som Cerius-Radius ikke i praksis tidligere har håndhævet eller blandet sig i.

Af bekendtgørelsens § 4 fremgår der nu et krav om, at der skal være *fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse (vores fremhævning)*. Cerius-Radius finder det uklart hvad der menes med dette krav set i forhold til lovbemærkningerne nævnt ovenfor.

¹ [Nettoafregningsbekendtgørelsen \(retsinformation.dk\)](https://retsinformation.dk) Se § 2, nr. 1, 2. pkt. og myndighedsvejledninger

Cerius-Radius vil gerne opfordre til, at der skabes klarhed over, om man ønsker at indføre et krav, der sikrer *fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen og den, der forsynes via forbindelsen*, som nævnt i lovforslagets bemærkninger. Eller om man – som anført i bekendtgørelsesudkastet – ønsker at indføre et andet krav ift. fuld og reel identitet. Under alle omstændigheder finder vi det uklart, hvad der menes med *fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via forbindelsen*. Efter Cerius-Radius opfattelse er det afgørende, at der er tale om én reel kunde – dvs. den interne elektricitetsforbindelse må ikke levere til flere kunder/hustande.

Kravet i § 4, nr. 2, om at elkundens forbrug skal foregå på det geografiske område, der i medfør af § 5, nr. X, i lov om elforsyning ligger bag elkundens forbrugssted, synes indholdsløs eftersom kravet allerede fremgår af definitionen i den foreslåede definition i elforsyningslovens § 5, nr. 20, hvor det anføres: "[...]som er til elkundens forbrug, bag forbrugsstedet." Cerius-Radius vil derfor foreslå, at 1. pkt. i nr. 2 slettes.

2. pkt. i nr. 2, stiller krav om, at *"I tilfælde, hvor elektriciteten forbruges i flere bygninger bag forbrugsstedet, skal de pågældende bygninger have en tilstrækkelig tæt og reel geografisk sammenhæng"*. Hertil skal det bemærkes, at den geografiske sammenhæng ikke er nok, hvis der reelt er tale om flere elkunder. Det afgørende vil derfor være, om der er tale om én reel kunde. Det er således samme argumentation, som tidligere bemærket til afstandskravet på 500 meter; det afgørende er om der er tale om én reel kunde og ikke en flerhed af kunder *på forbrugsstedet* (som godt kan strække sig over flere matrikler), hvilket muligvis er det, der er forsøgt indskrevet i bestemmelsens stk. 1, nr. 1 – men det er som ovenfor nævnt ganske uklart.

Af stk. 2, fremgår det, at opfyldelsen af kriterierne ikke forudsætter, at elkunden kun råder over ét aftagenummer. Cerius-Radius skal i den forbindelse for en ordens skyld henvise til (som også gjort i høringssvar af 30. september 2022), at det af nugældende lovbemærkninger til definition af *"Elkunde"*, fremgår at: *"Elkundebegrebet differentieres desuden på aftagenummer. Dette medfører, at én fysisk eller juridisk person, der aftager elektricitet, er mere end én kunde, hvis den fysiske eller juridiske person råder over mere end ét aftagenummer"* (vores fremhævning).

Efter Cerius-Radius opfattelse er der derfor behov for at tydeliggøre og sikre – i bemærkninger eller i lovtekst – at anvendelsen af begrebet *"Elkunde"* ikke underminerer, at der alene må være tale om fordeling til elkundens eget forbrug uanset at elkunden råder over flere aftagenumre og dermed juridisk set er mere end én kunde.

Cerius-Radius vil desuden foreslå, at det overvejes, om ikke §§ 3 og 4 kan skrives sammen, da kriterierne i § 4 umiddelbart også er relevante i de situationer, hvor der er produktion, som nævnt i § 3. Cerius-Radius har også i relation til lovforslaget, foreslået en sammenskrivning i elforsyningslovens definitionen af intern elektricitetsforbindelse af litra a) og b).

§ 5

§ 5, stk. 1, fokuserer på hvor elektriciteten kommer fra. Imidlertid har Cerius-Radius svært ved at se hvorfor det er relevant – og endnu mindre hvordan det kan være et kriterie. Vi vil derfor foreslå, at denne del af bestemmelsen slettes. Til gengæld ser vi gerne, at det naturligvis er et kriterie, at produktionsanlægget skal være placeret på forbrugsstedet.

Der fremgår, indirekte, af stk. 1, nr. 2, et krav/kriterie om, at produktionsanlægget skal være placeret *på bygningen*. Hvis dette skal være et decideret krav, bør det fremgå mere eksplicit. Det skal imidlertid bemærkes, at det efter Cerius-Radius opfattelse ikke har været krav efter praksis, at et produktionsanlæg skulle være placeret *på bygningen*, for at et netselskab ville kunne acceptere et intern net til fordeling af produktion indenfor en bygning, så længe produktionsanlægget er placeret på forbrugsstedet. Det skal desuden bemærkes, at det kan være vanskeligt at placere en vindmølle *på bygningen*. Det vil vi derfor opfordre til bliver omskrevet.

Stk. 2 henviser eksplicit til stk. 1, nr. 1, om levering af elektricitet fra det kollektive net. Imidlertid, er det Cerius-Radius opfattelse, at kollektiv måling – og det faktum, at den individuelle forbruger kan vælge at "stå udenfor" kollektiv måling - gælder uanset om elektriciteten kommer fra det kollektive net eller fra det produktionsanlæg fx en boligforening ønsker at gøre brug af inden for en bygning. Produktion eller ej, vil den enkelte forbruger inde i bygningen, altid have ret til ikke at lade sig omfatte af den kollektive

måling og vil kunne anmode netselskabet om blive tilsluttet og målt særskilt mod betaling herfor. I den forbindelse vil Cerius-Radius gerne opfordre til, at Energistyrelsen i et høringsnotat tager stilling til, om et netselskab vil kunne håndtere dette, herunder måle, virtuelt (det vil sige måle kunden ved opsætning af netselskabsmåler og beregne forbruget for "fællesskabet" ved at trække dette forbrug fra), så kunden kan undgå omkostning til etablering af en fysisk stikledning.

Herudover skal det bemærkes, at en opdeling i henholdsvis levering fra det kollektive net og fra en elkundes produktionsanlæg er kunstig, da der som oftest vil være tale om en blanding. Herudover mener vi ikke der er tilstrækkelig sikkerhed i lovgivningen for at opretholde en sondring mellem lejer, ejer og andelshavere – som også nævnt i vores høringssvar til lovforslaget.

Cerius-Radius vil på denne baggrund anbefale, at stk. 2, 3 og 4 sammenskrives og omformuleres, så det beskrives, at den enkelte forbruger selv må vælge, om han vil være "med" – uanset om forbrugeren er lejer, ejer, andelshaver og uanset hvor strømmen kommer fra. Der bør ikke være særlige forhold for ejerlejligheder.

En bygning

Cerius- Radius finder det vigtigt at bemærke, at i forbindelse med anvendelse af begrebet *én bygning*, vil der – teoretisk set - kunne blive tale om byggeri (én bygning) med flere tusinde beboere. Her vil det interne net bliver så stort, at det nødvendigvis må udfordre forståelsen af "*ubestemt kreds af forbrugere*" og dermed også netselskabernes bevilling. I en sådan situation vil begrebet "*en ubestemt kreds af forbrugere*", som anvendes i definitionen af *kollektivt elforsyningsnet* i elforsyningsloven og som derfor netop er relevant for afgrænsningen til *internt net/intern elektricitetsforbindelse*, nødvendigvis blive væsentlig at finde en nærmere afklaring på. Cerius-Radius vil opfordre Energistyrelsen til at finde en nærmere afklaring heraf og i forbindelse med udarbejdelse af nærværende bekendtgørelse indgår Cerius-Radius meget gerne i en dialog herom.

Kapitel 3 - afgørelser og klageadgang

Formuleringen "*I tilfælde af uenighed mellem en berørt elkunde og den kollektive elforsyningsvirksomhed*", vil Cerius-Radius anbefale omformuleres til "*Klage over [...]*".

§§ 6 og 7 sonderer mellem hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen, der klages over. Desuden sondres mellem hvilken instans Energistyrelsens afgørelse – hvis denne anmodes om en sådan – kan påklages til.

§§ 6 og 7 synes unødigt svære at læse. Som Cerius-Radius forstår bestemmelserne, ønskes et set-up, som det, der kendes fra nettilslutningsbekendtgørelsen², hvorefter Energistyrelsen kan anmodes om at træffe afgørelse og hvor denne afgørelse kan påklages. Cerius-Radius skal i den forbindelse kraftigt opfordre til, at det (i § 7) *alene* er netvirksomheden, der kan anmode Energistyrelsen om at træffe afgørelse (på samme måde som i nettilslutningsbekendtgørelsen), samt at bestemmelsen omformuleres, så Energistyrelsen ikke skal træffe afgørelse om den kollektive elforsyningsvirksomheds *pligt til at tilslutte en kunde*, men træffe afgørelse om *hvordan elkunder kan blive tilsluttet*, idet vi naturligvis efter elforsyningsloven altid har pligt til at tilslutte, men bekendtgørelsen handler om *hvordan*.

Cerius-Radius har svært ved at se det hensigtsmæssige i, at læseren af bekendtgørelsen skal ledes over til nettilslutningsbekendtgørelsen for at finde klagevejledning – og dette kun ved nogle bestemte afgørelser. Dette synes unødigt besværligt især fordi § 7 alligevel i selve bekendtgørelsen fastsætter et set-up, ved bestemte afgørelser, hvorefter Energistyrelsen kan anmodes om at træffe afgørelse, som igen kan påklages.

Herudover er det svært at se begrundelsen for hvorfor nogle afgørelser – truffet af Energistyrelsen – skal påklages til Forsyningstilsynet og andre skal påklages til Energiklagenævnet. Det skaber en unødigt uigennemsigthed på et område, som i forvejen er præget af stor kompleksitet.

Cerius-Radius vil – ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv – kraftigt opfordre til, at kapitel 3 om afgørelser og klageadgang gøres mere læsevenligt ved at fastsætte en klageadgang, der ikke sonderer

² [Nettilslutningsbekendtgørelsen \(retsinformation.dk\)](http://retsinformation.dk)

mellem afgørelsestyper og mellem myndigheder, men hvor der er samme mulighed for at lade Energistyrelsen træffe en afgørelse og hvor denne afgørelse kan påklages til Energiklagenævnet. Da bekendtgørelsen reelt handler om afgrænsningen af elkundens interne net fra det kollektive elnet og dermed et forhold relateret til bevillingspligt, bør det være Energistyrelsen, der er relevant myndighed.

Endvidere bør henvisning til nettilslutningsbekendtgørelsen undlades – også fordi der i kapitel 5 i nettilslutningsbekendtgørelsen henvises til paragraffer, hvilket ville skabe uklarhed i forhold til afgørelser truffet efter nærværende bekendtgørelse. Fastholdes en henvisning til nettilslutningsbekendtgørelsen bør den "fikseres" ved undladelse af nummer og dato (det vil sige den til enhver tid gældende) og ved brug af populærtitel og herudover bør der tages højde for paragrafhenvvisninger i nettilslutningsbekendtgørelsens kapitel 5.

Bekendtgørelse om VE-egenforbrugere

Sammenhæng til energifællesskabsbekendtgørelsen

Det er uklart for Cerius-Radius hvorledes udkast til bekendtgørelse om VE-egenforbrugere forholder sig til den nugældende bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber³ (herefter energifællesskabsbekendtgørelsen), der ligeledes har hjemmel i elforsyningslovens § 9 og som bl.a. regulerer VE-fællesskaber.

Cerius-Radius har forstået, at VEII-direktivet definerer henholdsvis en VE-egenforbruger, et fællesskab af VE-egenforbrugere samt VE-fællesskaber samt at nærværende bekendtgørelse implementerer artikel 21, og artikel 22 implementeres i ovennævnte energifællesskabsbekendtgørelse. Imidlertid savnes en nærmere forklaring af, hvordan de to bekendtgørelser skal fungere indbyrdes.

Efter § 15 i den gældende energifællesskabsbekendtgørelse skal netvirksomheder fx *samarbejde* med VE-fællesskaber om at *lette deling af elektricitet* inden for VE-fællesskabet. I § 7 i høringsudkastet skal *deling af vedvarende elektricitet* i et fællesskab af VE-egenforbrugere foranstalles gennem *en aftale* mellem de individuelle VE-egenforbrugere og det relevante netselskab. Det er uklart hvad det er for en aftale der her er tale om, og hvad der her skal aftales andet end tilslutningsforhold. Desuden nævner begge bekendtgørelser begrebet "deling" af henholdsvis vedvarende energi og elektricitet – det er uklart hvilken forskel på deling, der er tale om.

Cerius-Radius oplever allerede i dag en grundlæggende usikkerhed hos de netbrugere/energifællesskaber, der henvender sig til os, om hvad der ligger af rettigheder og forpligtelser i den nugældende energifællesskabsbekendtgørelse. Cerius-Radius vil derfor opfordre til, at der i forbindelse med arbejdet med bekendtgørelse om VE-egenforbrugere, bliver taget stilling til, hvad de to bekendtgørelser hver især regulerer, så der ikke skabes yderligere usikkerhed hos netbrugerne.

Endelig skal det bemærkes, at bekendtgørelsen i sit anvendelsesområde ikke nævner netselskaber, hvorfor det er uklart for Cerius-Radius om vi som netselskab er forpligtet efter bekendtgørelsen, som det fx er anført i § 1 i energifællesskabsbekendtgørelsen.

Cerius-Radius skal i det hele taget opfordre til, at det overvejes, om ikke reguleringen i nærværende bekendtgørelse kan indarbejdes i den gældende energifællesskabsbekendtgørelse, så reguleringen af energifællesskaber ikke spredes ud på for mange bekendtgørelser og dermed gør den svært tilgængelig.

§1, stk. 2

Under bekendtgørelsens anvendelsesområde, anføres det, at den ikke finder anvendelse på fiskale afgifter. Imidlertid fremgår det af § 6, stk. 2, at i forbindelse med indbyrdes deling, fritages der ikke for betaling af bl.a. *skatter*. Sidstnævnte er nogenlunde en afskrift af direktivet. Cerius-Radius vil dog opfordre til, at det afklares, om § 1, stk. 2, bør slettes, da der ikke er samme afgrænsning i energifællesskabsbekendtgørelsen og dermed vil det skabe usikkerhed om hvad der menes med afgrænsningen.

³ [Bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og forholdet mellem VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og elhandelsvirksomheder og kollektive elforsyningsvirksomheder \(retsinformation.dk\)](#)

§ 2

I § 2, stk. 1, henvises til "[...]vedvarende elektricitet til eget forbrug *eller* lagring [...]"(vores fremhævning). Cerius-Radius bemærker, at der i lovforslagets definition af en intern elektricitetsforbindelse er indsat et "og". Herudover henvises til vores høringssvar til lovforslaget, hvor vi bemærker, at det kan overvejes, at lade ordet "lagring" udgå eftersom forbrug også vil dække over forbrug i form af lagring.

I § 2, stk. 2, anføres det, at VE-egenforbrugerens anlæg kan ejes eller forvaltes af en tredjepart samt de nærmere omstændigheder herfor. Samme mulighed beskrives i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser § 3, stk. 1, nr. 2. Imidlertid er formuleringen af muligheden forskellig i de to bekendtgørelsesudkast, hvilket umiddelbart synes uhensigtsmæssigt. Da bekendtgørelse om VE-egenforbrugere henviser til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser, bør det overvejes, at sikre ensartethed, med mindre, der er en åbenlys begrundelse for afvigelser. Se i øvrigt vores kommentarer til § 3, stk. 1, nr. 2 i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser ovenfor.

§ 3

I bestemmelsen anvendes begrebet *boligejendom*. Energistyrelsen bedes imidlertid uddybe hvad der forstås ved en boligejendom, idet det er ganske uklart om en sådan kan dække over flere bygninger. Samme begreb (*boligejendomme*) anvendes i bekendtgørelsens § 6, stk. 1.

Umiddelbart synes anvendelse af begrebet indholdsløst, da der i begge bestemmelser lægges vægt på, at VE-egenforbrugere befinder sig i samme bygning og i den forbindelse bør det være uden betydning, om der er tale om en boligejendom eller en kontorbygning eller noget helt tredje byggeri. I så fald vil Cerius-Radius opfordre til, at begrebet slettes i begge bestemmelser.

§§ 4-6

Formuleringen af §§ 4-6 er stort set en afskrift af VEII-direktivets artikel 21. Det gør læsningen vanskelig. Fx kan det næppe være hensigten, at direktivets artikel 21, stk. 3, litra b), ordret skal gengives (i udkastets § 5), da den er en opfordring til at *medlemsstaterne* – fra 1. december 2026, hvis nogle givne parametre er til stede – kan opkræve gebyrer fra VE-egenforbrugere.

Hjemlen hertil (og dermed implementeringen af bestemmelsen) burde i dag være sikret via elforsyningslovens § 9 (og evt. § 73) på en sådan måde, at hvis dette skulle blive tilfældet, vil der kunne fastsættes regler herom. Alternativt bør dette under alle omstændigheder sikres via en bemyndigelsesbestemmelse direkte i elforsyningsloven. I hvert fald egner en sådan ordret gengivet "huske-regel" til et medlemsland sig ikke i en bekendtgørelse, der fastsætter rettigheder og forpligtelser i relation til netvirksomheder og VE-egenforbrugere.

Da § 5 henviser til *Medlemsstatens* adgang til at opkræve gebyrer og afgifter, bedes Energistyrelsen bekræfte, at reglerne ikke påvirker netselskabernes nuværende tarif set-up.

Herudover skal Energistyrelsen være opmærksom på, at der ikke er hjemmel til at måle produktionsanlæg under 50 kW. Reglen i § 5, nr. 3, bør genbesøges i forhold til at sikre ensartethed til stamdatabekendtgørelsens krav til måling fra 50 kW og op.

Fællesskab af VE-egenforbrugere

Af § 6 fremgår det, at VE-egenforbrugere, som befinder sig i samme bygning, har ret til – via det kollektive elnet – at foranstalte indbyrdes deling af vedvarende energi, der er produceret i tilknytning til deres respektive forbrugssteder. At delingen skal ske, via det kollektive elnet, følger af den lovfastsatte definition af en intern elektricitetsforbindelse, hvorefter det er afgørende, at der alene er tale om én elkunde – og dette krav vil ikke være opfyldt, hvis der er tale om flere VE-egenforbrugere i samme bygning.

Cerius-Radius opfatter bestemmelsen som en gengivelse af allerede gældende ret, hvorefter alle har ret til efter elforsyningsloven at blive tilsluttet til det kollektive elnet – naturligvis også en VE-egenforbruger, der inde på sit forbrugssted producerer vedvarende elektricitet. Og hvis denne VE-egenforbruger ønsker at dele sin VE med en anden VE-egenforbruger, vil dette ske via det kollektive elnet, jf. elforsyningslovens § 20 og betalingen herfor sker efter godkendte metoder fastsat i medfør af elforsyningslovens § 73.

Cerius-Radius finder på denne baggrund indholdet i §§ 6-7 uden betydning, da muligheden herfor allerede i dag vil være bestemt af elforsyningslovens § 20.

I forhold til § 7 skal det desuden bemærkes, at netselskaberne ikke har nogen *aftale* med netkunderne, bortset fra aftale om tilslutningen. Det der regulerer forholdet mellem netselskabet og netkunden er de til enhver tid gældende nettilslutningsbestemmelser, som gælder uden videre i det øjeblik en elkunde indgår en elhandelskontrakt med en elleverandør om køb af strøm.

Tilsyn og klage

Cerius-Radius undrer sig over, at det af bekendtgørelsesudkastet ikke fremgår hvilken myndighed, der vil skulle føre tilsyn med bekendtgørelsens indhold. En sådan bestemmelse ses af energifællesskabsbekendtgørelsen. Dette bør overvejes.

Desuden fremgår det ikke af bekendtgørelsen, hvem de enkelte bestemmelser retter sig mod, hvem der er klageberettiget og til hvilken myndighed, der evt. er klageadgang. Dette bør ligeledes overvejes.

Brug af begreber

I bekendtgørelsens §§ 4-6 er der en uensartet anvendelse af begreber. Det drejer sig om *netgebyrer, gebyrer, afgifter, skatter*. Cerius-Radius skal kraftigt opfordre til, at der sikres en ensartet anvendelse af begreber i lovttekster.

I §§ 4 og 6 henvises til netgebyrer og andre relevante gebyrer. Imidlertid anvendes generelt i branchen begrebet nettariffer, hvilket også anvendes i elforsyningsloven, og vi skal derfor opfordre til, at anvende samme begreb i nærværende bekendtgørelse. Det skaber forvirring at indføre begreber som netgebyrer og afgifter i relation til netselskabernes prissætning.

Bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og på land

Indledende proces hos netvirksomhed

Helt overordnet savnes en nærmere regulering af den indledende proces og dialog, der sker mellem ansøger og netvirksomhed forud for selve ansøgningsproceduren hos Energistyrelsen. Det gælder også nærmere krav til den dokumentation, som – efter Cerius-Radius opfattelse - ansøger skal kunne fremvise, når denne kontakter netvirksomheden.

For Cerius-Radius er det således afgørende at få understreget – også i bekendtgørelsen – at det ikke er netselskabet, der "anviser" eventuelle tilslutningspunkter *udenom* det kollektive elforsyningsnet. Det vil sige, ansøger skal ved henvendelsen til netselskabet selv komme med et bud på hvilket forbrugs- eller produktionsanlæg ansøger ønsker tilsluttet via en direkte linje samt dokumentation for, at ejeren af forbrugs- eller produktionsanlægget accepterer "sammenkoblingen".

Netselskabet skal alene tage stilling til de ønsker ansøger kommer med. Netvirksomheden skal ikke selv ud og "afsøge markedet" for forbrugs- og produktionsanlæg, som ansøger eventuelt kunne forbinde sig til via en direkte linje. Ansøger skal selv komme med tilslutningspunktforslag. Derfor er det vigtigt at henvendelsen omhandler et konkret punkt og at udvikleren kommer med en "tilslutnings-partner" og dokumentation for dennes accept for tilslutning.

Hvis der er tale om nyetablering af anlæg (både produktion og forbrug), skal der desuden foreligge en relativt detaljeret plan for anlæggene og deres etablering, således, at netvirksomheden har et kvalificeret grundlag at vurdere henholdsvis spændingsniveau, antal sammenkoblinger samt afstandskriterie.

Af § 5, stk. 3, er der alene anført, at "*Dialog om nettilslutning af anlæg med direkte linjer skal være indledt[...]*". Herefter anføres der intet i bekendtgørelsen om den proces, der skal være mellem ansøger og netselskab forud for behandlingen af tilladelsen hos Energistyrelsen.

Det er efter Cerius-Radius vurdering ikke godt nok. Dette skyldes, at den indledende "dialog" mellem netvirksomhed og ansøger udgør fundamentet for den sagsbehandling af ansøgningen, der efterfølgende skal ske i Energistyrelsen.

Herudover er det vigtigt, at bekendtgørelsen tager stilling til, hvilke parametre, der afgør, hvilken netvirksomhed, ansøger skal henvende sig hos. Hvis ejer af et forbrugsanlæg i netselskab X's område henvender sig med ønske om tilslutning til produktionsanlæg i netselskab Y's område, skal netkunden så henvende sig til begge netselskaber og hvem skal tage dialogen/den indledende proces med kunden?

§ 5, stk. 4, der henviser til udarbejdelsen af en vejledning, finder umiddelbart alene anvendelse på Energistyrelsens sagsbehandlingsprocedure, men der bør ligeledes udarbejdes vejledning til brug for netselskabernes proces.

Bekendtgørelsen bør nærmere beskrive processen hos netvirksomheden, krav til ansøger, når denne henvender sig til netvirksomheden og hvilken dokumentation, der bør fremlægges. Dette kunne se således ud:

Indledende proces hos netvirksomhed

§ X. Ansøger skal forud for indsendelse af ansøgning til Energistyrelsen, henvende sig til den netvirksomhed, hvor [parameter for henvendelsen, hvis der er flere netvirksomheder i spil??]

Stk. 2. Ansøger skal i forbindelse med henvendelsen til netvirksomheden fremlægge forslag til tilslutningspunkt(er) for den direkte linje samt eventuel dokumentation for tredjeparts accept af tilslutning.

Stk. 3. Hvis der er tale om nyetablering af både forbrugs- og produktionsanlæg, skal netvirksomheden forelægges en detaljeret plan for de to anlægs placering.

Stk. 4. Energistyrelsen kan udarbejde en vejledning for de i stk. 1-3 nævnte krav.

Bekendtgørelsen forholder sig heller ikke til hvem, der skal bære omkostningerne til de vurderinger netvirksomheden skal foretage og som skal danne solid basis for Energistyrelsens videre arbejde med tilladelsesprocessen. Cerius-Radius lægger til grund, at omkostninger til de vurderinger netselskabet foretager forud for ansøgningen til Energistyrelsen, bæres af projektudvikler/ansøger. Dette bør fremgå eksplicit af bekendtgørelsen.

Endelig er det vigtigt at pointere, at der i dag er fastlagt regulering for valg af tilslutningspunkt til det kollektive elforsyningsnet for produktionsanlæg i bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg mv. For forbrugsanlæg er det netselskabet, der fastlægger tilslutningspunktet – og dette sker som udgangspunkt ud fra, at det skal være samfundsøkonomisk mest optimalt.

Der er med nærværende bekendtgørelsesudkast ikke på samme måde fastlagt en retning for netselskabets valg af tilslutningspunkt for det samlede projekt med den direkte linje i. Dette element mangler – og Cerius-Radius skal opfordre til, at dette hurtigst muligt klarlægges.

§§ 4 - ejerskab

En direkte linje kan kun ejes af ejeren af produktionsanlægget eller ejeren af forbrugsanlægget. Imidlertid må det lægges til grund, at hvis der er to (eller flere) ejere af henholdsvis forbrugs- eller produktionsanlægget, vil disse naturligvis kunne være ejere af den direkte linje med samme ejerforhold.

Energistyrelsen bedes bekræfte dette.

§ 9 – Antal sammenkoblinger

§ 9 forholder sig til antal sammenkoblinger. Udgangspunktet er, at ét produktionsanlæg og ét forbrugsanlæg sammenkobles – og der kan alene sammenkobles flere anlæg, hvis dette ikke bevirker, at linjerne får karakter af kollektivt elforsyningsnet.

Cerius-Radius lægger til grund, at der også kan indgå batteri/lagerenheder, idet sådanne må falde ind under kategorien forbrug- eller produktionsanlæg – evt. hybridanlæg, som nævnt i § 2, nr. 3, hvor energilagring er nævnt. I § 2, nr. 3, ser det imidlertid ud til, at henvisningen til VE-loven mangler en paragrafhenvielse og ordet "energilagring" står lidt og "svæver".

Energistyrelsen bedes be- eller afkræfte, hvorvidt energilageranlæg også vil kunne indgå i § 9 samt hvorvidt to energilageranlæg kan kobles med en direkte linje, idet de hver især vil kunne agere henholdsvis forbrugs- og produktionsanlæg.

Cerius-Radius lægger til grund, at en direkte linje ikke må forbinde forbrug med forbrug eller produktion med produktion. Men det er imidlertid uklart, om den direkte linje må forbinde en installation med egenproduktion (overvejende forbrug) med en anden installation med egenproduktion (overvejende produktion). Og hvis det tillades, hvor så grænsen går for, hvornår der må siges at være tale om at forbinde produktion med produktion eller forbrug med forbrug. Dette bedes afklaret.

Endelig finder Cerius-Radius, at grundlaget for hvor mange anlæg, der – efter Energistyrelsens vurdering – ville kunne sammenkobles, er ganske uklar. Afgrænsningen til, at det ikke må have karakter af kollektivt elforsyningsnet, synes umiddelbart meget bred, og det kan skabe usikkerhed om, hvornår Energistyrelsen vil anse et projekt for at have karakter af kollektivt elforsyningsnet. En uklarhed, som umiddelbart skulle være gjort tydeligere med en kodificering af myndighedernes praksis for internt net – netop fastsat i udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser. Cerius-Radius vil opfordre til, at det overvejes, om ikke § 9 kan gøres tydeligere set i lyset af afklaring af interne elektricitetsforbindelser i udkast til bekendtgørelse om samme.

§ 10 – mindst ét nyt anlæg

I stk. 5, nævnes at *hvis* den direkte linje skal tilsluttes til det kollektive elnet, skal dette ske i ét fælles tilslutningspunkt. Det er Cerius-Radius opfattelse, at der vil skulle ske en tilslutning til det kollektive elnet, hvis den direkte linje skal omfattes af nærværende bekendtgørelse. Hvis ikke der sker tilslutning til det kollektive elnet, har vi svært ved at se, at projektet overhovedet vil falde ind under reguleringen af direkte linjer. Dette følger også indirekte af § 3, hvorefter det lægges til grund, at der sker en tilslutning til det kollektive elnet, hvorfor der skal udpeges en anlægsejerrepræsentant. Hvis ikke der sker en tilslutning til det kollektive elnet, skal en sådan repræsentant ikke udpeges – hvilket må følge af, at der så ikke vil være nogen dialog med netselskabet, idet anlæggene (og dets ejere) ikke vil være at betragte som elnetkunder.

På denne baggrund vil Cerius-Radius anbefale, at stk. 5 i § 10 omformuleres, så det fremgår klart, at forbrugs- og produktionsanlæg, som er sammenkoblet med en direkte linje, tilsluttes det kollektive elforsyningsnet i ét fælles tilslutningspunkt.

Stk. 4 omhandler ændringer i forudsætninger for tilladelser. Cerius-Radius vil derfor anbefale, at dette stykke flyttes til § 14, der vedrører Energistyrelsens tilsyn, idet det må formodes, at Energistyrelsen vil føre tilsyn med ændringer af alle forudsætninger for tilladelsen til den direkte linjer og ikke kun kriteriet om mindst ét nyt anlæg.

§ 11 – Afstandskriteriet

Af stk. 1 fremgår det, at summen af længden på den elektricitetsforbindelse og det net, der etableres i forbindelse med den direkte linje, ikke må være længere en summen af det net, der alternativt ville skulle etableres ved en individuel tilslutning til det kollektive elnet. Af stk. 4, fremgår det, at det er fugleflugts-mål, der lægges til grund.

Imidlertid skal det hertil bemærkes, at fugleflugtslinjen ikke nødvendigvis passer med virkeligheden. Den korteste teoretiske afstand kunne f.eks. gå tværs igennem uvejsomt terræn (sø, vand, fredet område, militært område etc.) – og i så fald kan denne fugleflugts-beregning, der lægges til grund for en given tilladelse ikke nødvendigvis anvendes 1:1 til den fysisk faktiske placering af den direkte linjer efterfølgende.

Energistyrelsen bedes bekræfte, at der måles i fugleflugt i forbindelse med ansøgningsprocessen uanset uvejsomt terræn, der efterfølgende kan give anledning til ændrede forudsætninger for placeringen af den direkte linje samt tilslutningen til det kollektive elnet.

Herudover skal det nævnes, at der i forbindelse med netvirksomhedernes vurdering af tilslutningspunkter og afstande bør tænkes i sikring af ensartethed over hele landet i form af et standardiseret "regelsæt", der kan sikre, at de enkelte netselskaber lægger ensartede faktorer til grund

for deres vurderinger. På samme måde, som man i udligningsordningen anvendte standard-beregningsværktøjer.

Uanset at der anvendes et afstandskrav, så bør det fortsat være samfundsøkonomi som er det afgørende kriterie for om der kan gives tilladelse til en direkte linje eller ej. Energistyrelsen skal således kunne afvise en direkte linje, hvor afstandskravet er overholdt men hvor netselskabet kan dokumentere at den vil være samfundsøkonomiske fordyrende i forhold til et alternativ pga. den lokale belastningsmæssige situation.

En undtagelse (efter § 12) skal således ikke kun gælde den ene vej; altså ikke kun en afvigelse fra afstandskriteriet, hvor der accepteres længere afstand, hvis det giver en belastningsmæssig fordel, men også den omvendte situation, hvor afstandskravet er overholdt, men hvor den belastningsmæssige situation må bevirke, at afstandskravet ikke er nok.

§ 12 – Afvigelsesmulighed

Helt overordnet kan vi forstå, at afvigelsesmuligheden er indsat med henblik på transmissionstilsluttede projekter med direkte linjer. Hvis dette er tilfældet, vil Cerius-Radius opfordre til, at bestemmelsen specificeres til transmissionstilsluttede anlæg, ellers vil netbrugere antage, at en dispensationsmulighed for afstandskravet er muligt på alle niveauer.

Hvis dispensationsmuligheden bevares for distributionsniveau, har Cerius-Radius følgende kommentarer:

§ 12 giver mulighed for dispensation fra afstandskravet, hvis netvirksomheden har udtalt sig herom og dette bygger på nettekniske hensyn eller på hensyn til samplacering. Cerius-Radius vil for en ordens skyld anbefale, at overskriften til bestemmelsen ændres til "Dispensation".

Cerius-Radius lægger til grund, at hensynet til samplacering skal bygge på hensynet til værdien for det kollektive elnet og ikke det enkelte anlægsprojekt. Dette bør foldes mere ud i bestemmelsen.

Endelig er det uklart for Cerius-Radius om et netselskab kan undlade at udarbejde en sådan udtalelse samt hvilken "værdi" udtalelsen har – dvs. om den har afgørende betydning for Energistyrelsens dispensation. I den forbindelse ønsker Cerius-Radius en afklaring af, om både developer og netselskab vil kunne påklage en dispensationsafgørelse efter udkastets § 15.

§ 13 – Gyldighed

Bestemmelsen forholder sig til varigheden af Energistyrelsens tilladelse for etablering af den direkte linje og det anføres, at etableringen skal være sket inden for 10 år ellers bortfalder tilladelsen.

Det er uklart hvad menes med "etableret". Skal anlægget med den interne linje i være færdigetableret eller skal der blot være sat "en spade i jorden" og skal anlægget være tilsluttet til det kollektive elforsyningsnet. Endvidere bør det være klart, at hvis der er tale om et anlæg med to direkte linjer, om hele anlægget skal være etableret – uklarheden opstår ved brug af både "linje" og "linjer". Bestemmelsen bør ikke give anledning til sådanne uklarheder.

Cerius-Radius skal gøre opmærksom på, at 10 år er en ganske lang periode og der vil være tale om en markant afvigelse fra den tidskadence Cerius-Radius i dag stiller i sine nettilslutningsaftaler. Imidlertid forstår Cerius-Radius bekendtgørelsen således, at § 13 ikke vedrører (eller ændrer ved) den nuværende proces, som netselskaberne allerede i dag agerer efter. Det vil sige, når en developer har fået sin tilladelse til etablering af en direkte linje, vil han efterfølgende henvende sig til netselskabet for at indgå en nettilslutningsaftale. Herefter igangsættes dialog om indgåelse af en nettilslutningsaftale efter de regler og branchevilkår, som gælder i dag. Det vil også sige, at der evt. stilles en sikkerhed til sikring af, at de omkostninger netselskabet har i forbindelse med tilslutningen ikke er "forgæves", hvis nu kunden vælger ikke at lade sig tilslutte alligevel.

Det er alene *Energistyrelsens* tilladelse, der indeholder en 10 års frist – dvs. det er developers ansvar inden for de 10 år at gå tilbage til netselskabet og få indgået en nettilslutningsaftale - og developer skal naturligvis overholde de frister, der ligger i nettilslutningstilladelsen uanset 10 års fristen i § 13.

Energistyrelsen bedes be- eller afkræfte denne opfattelse.

Det relativt lange tidsperspektiv i § 13, vil kunne give anledning til ændrede forudsætninger for de vurderinger netselskabet oprindeligt har lavet. Hvis det tilslutningspunkt, der lå til grund for Energistyrelsens godkendelse, ikke længere er tilgængeligt, er det derfor uklart for Cerius-Radius, hvorvidt netselskabet udpeger nyt tilslutningspunkt eller om developper skal tilbage til Energistyrelsen for en ny tilladelse. Dette bør bekendtgørelsen også tage stilling til.

§ 14 - Tilsyn

Det er uklart for Cerius-Radius hvordan tilsynet efter § 14 skal udføres, herunder om en direkte linje vil kunne erklæres ulovlig og om den i så fald vil skulle fjernes.

Cerius-Radius vil anbefale, at § 14 udvides med et stykke vedrørende væsentlige ændringer i forudsætningerne for tilladelse og krav om at meddele sådanne ændringer til Energistyrelsen. Det bør i den forbindelse ligeledes overvejes, om overtrædelse af dele af bekendtgørelsen kan strafsanktioneres.

§ 15 – Klageadgang

Cerius-Radius lægger til grund, at også netvirksomheder vil have klageadgang over Energistyrelsens afgørelser om tilladelser til direkte linjer. Det kunne fx være i en situation, hvor Energistyrelsen meddeler dispensation fra afstandskravet efter § 12 uanset udtalelsen fra netvirksomheden peger i en anden retning. Eller hvis Energistyrelsen, jf. § 9, tillader sammenkobling af flere end ét forbrugsanlæg og ét produktionsanlæg, fordi det vurderes ikke at have karakter af kollektivt elforsyningsnet.

Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

I udkastet til ændringer af indtægtsrammebekendtgørelsen lægges der op til, at netselskabernes omkostninger til administrative ydelser i forbindelse med ansøgninger om etablering af direkte linjer tillige med de tilhørende indtægter holdes ude af de regulatoriske opgørelser af indtægter og omkostninger. De foreslåede ændringer giver anledning til følgende kommentarer:

For det første undrer det Cerius-Radius, at ændringerne af bekendtgørelsen alene omfatter administrative omkostninger og ikke de øvrige omkostninger til anlægsinvesteringer mv., der vil kunne være behov for i konsekvens af etableringen af direkte linjer. Afgrænsningen betyder dermed at der ikke i de ændrede bestemmelser tages højde for omkostningsdækning for hovedparten af de omkostninger som netselskaberne vil skulle afholde i forbindelse med etablering af direkte linjer. Det er uklart for Cerius-Radius, om Energistyrelsen anser, at disse typer af omkostninger kan dækkes via andre bestemmelser i indtægtsrammebekendtgørelsen. Cerius-Radius opfordrer til, at der tages eksplicit stilling hertil, således at der opnås sikkerhed for omkostningsdækning i forhold til alle typer af omkostninger i forbindelse med etablering af direkte linjer.

For det andet anser Cerius-Radius det ikke for en hensigtsmæssig løsning, at omkostningsdækningen sker ved at holde indtægter og omkostninger ude af den regulerede økonomi. Det forekommer ikke stringent i forhold til indholdet af den økonomiske regulering i andre sammenhænge. I stedet opfordrer Cerius-Radius til at omkostningsdækningen sikres i form af tillæg til indtægtsrammerne. Det gælder både i forhold til administrative omkostninger og øvrige omkostninger, herunder anlægsinvesteringer.

For det tredje bemærker Cerius-Radius, at de formuleringer, der er anvendt i de ændrede bestemmelser i bekendtgørelsen, er upræcise i sit indhold. Det gælder dels formuleringen i den foreslåede ændring af § 2, nr. 15), hvor formuleringen om "aktiviteter varetaget af hensyn til tredjemand" er blevet meget bred i sit indhold og ikke stringent med formuleringerne i §§ 2, nr. 6) og 49.

Dertil kommer formuleringen af bestemmelsen i § 49, stk. 1, hvoraf det alene fremgår, at indtægter og omkostninger i forbindelse med administrative ydelser vedrørende ansøgninger om etablering af direkte linjer "skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra netvirksomhedens øvrige aktiviteter". Denne formulering er imidlertid ikke ensbetydende med, at de omhandlede indtægter og omkostninger også skal holdes ude af opgørelsen af de regulatoriske indtægter og driftsomkostninger, og dette bør derfor fremgå direkte af bestemmelsen eventuelt med henvisninger til § 2, nr. 6) og 15).

Cerius-Radius opfordrer som nævnt til, at den foreslåede mekanisme ændres, så der i stedet bliver tale om et tillæg, og i givet fald skal de foreslåede bestemmelser ændres under alle omstændigheder. Men hvis Energistyrelsen eventuelt måtte fastholde den mekanisme, der er lagt op til i høringsudkastet i forhold til omkostninger og indtægter i forbindelse med administrative ydelser, så opfordrer Cerius-Radius til at formuleringerne præciseres på baggrund af ovenstående bemærkninger.

Cerius-Radius står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående høringskommentarer.

Venlig hilsen

Mathilde Øelund Salskov Jensen

Juridisk Konsulent, Intern Overvågningsansvarlig

+4520560360

msl@cerius.dk

NOTAT

04-11-2022

EMN-2022-00947

1587021

Jonas Bjørn Whitehorn

Høring af bekendtgørelser vedr. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser, VE-egenforbrugere

Danske Regioner takker for muligheden for at afgive høringssvar til bekendtgørelserne om direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser og VE-egenforbrugere.

Det er Danske Regioners vurdering, at bekendtgørelserne gør rammerne for VE til egetforbrug mere klare, især i forhold til anlæg, der forsyner flere matrikler og bygninger i en sammenhængende, kompleks bygningsmasse.

De bidrager dermed til at understøtte regionernes muligheder for at bidrage til den grønne omstilling med etablering af ny vedvarende energi.

Med venlig hilsen

Jonas Bjørn Whitehorn

Danske Regioner

4. november 2022

MAGL

DI-2022-14341

Journalnummer: 2022-796

Energistyrelsen
Att. Susanne Wejp-Olsen

Sendt til ens@ens.dk med swpo@ens.dk i kopi

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Hørings svar - bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

DI takker for muligheden for at bidrage med høringssvar til høring af bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser.

DI ser overordnet positivt på etableringen af interne elektricitetsforbindelser, da de udgør et væsentligt bidrag til sikring af fremtidens elinfrastruktur, da disse vil mindske behovet for udbygningen af det kollektive net. Idet interne elektricitetsforbindelser vil medføre et mindre træk på det kollektive net, optimeres samfundsøkonomien. Det kollektive net bør fortsat være det primære i elinfrastrukturen og må derfor ikke undergraves.

DI noterer sig, at der med §4 gives tilladelse til etableringen af en intern elektricitetsforbindelse, hvis 1) der er fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse, og 2) elkundens forbrug foregår på det geografiske områder, der ligger bag elkundens forbrugssted. Af §4 stk. 2 fremgår det, at opfyldelse af de nævnte kriterier i stk. 1 ikke forudsætter, at elkunden kun råder over ét aftagenummer.

Det er DI's opfattelse, at der med denne bestemmelse kan gives tilladelse til at etablere en intern elektricitetsforbindelse, hvis man har flere målere eller aftagenumre. DI ser positivt på denne bestemmelse, da der findes flere eksempler på virksomheder, der rammes u hensigtsmæssigt af elforsyningslovens bestemmelserne om interne elektricitetsforbindelser, som forhindrer virksomheder i at flytte el mellem bygninger. Det er DI's opfattelse, at dette nu tillades med bekendtgørelsen §4 stk. 2.

DI har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen
Magnus Larsen
Konsulent

4.11 2022

Høringssvar til Energistyrelsen om tre bekendtgørelser Vedr. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser og VE-egenforbrugere

Dette høringssvar afgives på vegne af Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (ABF), Foreningen Bofællesskab.dk og Landsforeningen for Økosamfund.

Som foreninger arbejder vi alle tre for at understøtte og fremme fællesskabsorienterede og bæredygtige boformer i Danmark. Derfor er udbygning af vedvarende energi og mulighed for energifællesskaber en vigtig sag for vores organisationer. Vi fremsender et fælles høringssvar til de tre bekendtgørelser, da de må ses under ét i forhold til den påvirkning, de vil have for udbygningen med lokal VE og varme. Vi bruger i høringssvaret termen 'boligfællesskaber', der dækker de typer, vi arbejder med (andelsboligforeninger, bofællesskaber og økosamfund).

Baggrund

Danmark står midt i en alvorlig energi- og klimakrise, hvor udbygningen med VE-energikilder og omlægning væk fra fossil energi er afgørende for vores fremtid. I denne situation er lokale og borgerdrevne bidrag til energiomstillingen ganske afgørende for at få udbredt lokal VE og sikret mulighederne for, at varmeproduktion og transport kan blive elektrificeret. Den danske udbygning med lokal VE (på land) er stort set gået i stå, hvad angår vindmøller. Udviklingen af lokale solcelleanlæg på tilgængelige tagflader går for langsomt. Det skyldes i vores optik i høj grad den uhensigtsmæssige danske regulering på energiområdet og her spiller de aktuelle rammevilkår for boligfællesskaber og muligheder for lokale energifællesskaber en stor rolle.

En uheldig retning

Lokale energiløsninger kan, under rette omstændigheder, bidrage til at koordinere og nedbringe forbrug i relation til den tilgængelige produktion. De kan begrænse behovet for udbygning af decentrale og dyre dele af det kollektive elnet. Derfor finder vi det særdeles uhensigtsmæssigt, at de seneste forslag til revision af Elforsyningsloven, samt dertilhørende forslag til bekendtgørelser, fortsat begrænser mulighederne for, at lokale energiløsninger kan bidrage konstruktivt. De tilføjer i vores optik nye barrierer i stedet for at virke befordrende for borgeres engagement i VE og energifællesskaber. Dette risikerer at svække befolkningens motivation og opbakning til udbygning med VE, og øger samtidig behovet for udbygning af elnettet.

Vores position

Vores fælles udgangspunkt er, at det kollektive elnet er en fordel for Danmark og skal bevares og udbygges. Men det må ikke ske på det grundlag, at det meget væsentlige supplement, som lokale energiløsninger i boligfællesskaber og lokale energifællesskaber potentielt kan bidrage med, irrationelt bliver begrænset.

I det følgende gennemgår vi de tekniske detaljer i vores læsning af bekendtgørelserne.

I bekendtgørelsesudkastet for etablering af interne linjer åbnes der for at alle anlæg, der skal forbindes med direkte linjer, skal kunne tilsluttes 10kV spændingsnettet. Dette vil typisk være relevant for lokale vindmølle anlæg og for større boligfællesskaber, som kan have egen varmeproduktion. Det samme gør sig gældende for lokale energifællesskaber, der også omfatter deling af el, der transporteres via 10 kV nettet.

Vi ønsker en sikring af muligheden for at etableringen af direkte linjer gælder for bolig- og energifællesskaber i de tilfælde, hvor det eksisterende kollektive elnet ikke kan levere denne funktion.

I bekendtgørelsesudkastet om interne elektricitetsforbindelser indgår en række bestemmelser, der også har konsekvenser for fortolkningen af bekendtgørelsen om VE-egenforbrugere. Disse vil blive kommenteret i forbindelse med bestemmelserne om de interne elektricitetsforbindelser.

Vores udgangspunkt er, at interne elektricitetsforbindelser er afgørende for, at boligfællesskaber kan bidrage optimalt med udbygningen af VE-produktion og kan dele denne mellem medlemmerne uden at der opstilles tekniske og dermed økonomiske hindringer. Dette er både afgørende for størrelsen af anlæg - og dermed deres reduktion af klimabelastningen - og for mulighederne for at styre forbruget af den producerede el optimalt, så netbelastningen reduceres.

§3 begrænser anvendelsen af interne elektricitetsforbindelser til alene at være muligt inden for elkundens forbrugssted eller i et område, der er umiddelbart tilstødende og som elkunden har råderet over. Afstanden mellem produktionsanlæg og forbrugsinstallation må ikke overstige 500 meter. Det er for os at se en unødigt snæver afgrænsning for elkunder, der har større arealer til rådighed, og som har mulighed for at etablere VE-anlæg til gavn for egen forbrug. Denne begrænsning vil bl.a. gøre det meget vanskeligt for boligfællesskaber at etablere egne VE-anlæg på de steder inden for egne arealer, hvor det er arealmæssigt hensigtsmæssigt, og det vil reducere potentielle anlægs størrelse og værdi. Det vil også ramme landbrug og virksomheder, der må antages at være underlagt de samme betingelser.

Konsekvensen vil i bedste fald være, at elkunderne tvinges til at etablere kommercielle anlæg med hver deres egen tilslutning til elnettet. I værste fald, at de helt opgiver at etablere fælles VE-anlæg der aflaster det kollektive elnet. Det rammer derfor ikke blot den elproduktion, som måtte blive delt mellem boliger inden for et boligfællesskab. Det rammer også den el, som bl.a. kan sikre en elektrificering af varme og ladning af elbiler og som i langt de fleste tilfælde kan placeres i de timer, hvor netbelastningen i forvejen er lav.

Hidtil har der været en forskelsbehandling knyttet til den praktiske fortolkning af bestemmelsen om forbrugssted i Elforsyningsloven. Virksomheder bliver typisk ikke mødt med begrænsninger til bygninger eller matrikelopdelinger. Boligfællesskaber derimod er blevet forhindrede i at udnytte deres mulighed for at dele el mellem bygninger og mellem beboelse og tilknyttede egne erhvervsaktiviteter.

Bekendtgørelsen kan tolkes som en fastlåsning af den snævre fortolkning af bestemmelsen om

forbrugssted. Det vil for alle elkunder være meget uheldigt, hvorfor der bør ske en præcisering af denne bestemmelse i Elforsyningsloven.

Selvom et boligfællesskab i princippet har ret til samlet at optræde som elkunder, bliver denne ret modarbejdet i praksis. Det forekommer os svært at forstå rationale bag denne indskrænkning af elkunders ret til at operere inden for egen ejendom - ikke mindst da det ikke medfører fordele for VE-udbygningen, for klimaet eller for samfundet.

De administrative og økonomiske barrierer modarbejder etableringen af lokale energiløsninger. For samfundet betyder det, at der bliver et endnu større behov for at udbygge elnettet og de store, kommercielle anlæg. Dette indebærer store økonomiske ekstraomkostninger og øget nettab.

I områder eller ejendomme, hvor flere elkunder har mulighed for at slutte sig sammen i et fælles ejerskab til et VE-anlæg (f.eks. et solcelleanlæg på taget eller vindmøller), bør muligheden for, at dette fællesskab kan indgå som tredjepart i forhold til den enkelte kunde være til stede. Det vil kræve, at der i ejerkonstruktionen indgår en klar aftale om, hvorledes den producerede el deles, hhv. udnyttes til eventuelle fælles formål. Dette behandles i §3, pkt.2, hvor retten til at en kunde selv kan eje sit anlæg eller at dette kan være ejet af en tredjepart omtales. Tredjeparten skal være underlagt elkundens instruktion, hvilket f.eks. bør være indfriet med, at der er indgået en bindende aftale om adgang og udnyttelse af en fastlagt del af den producerede el, som sikrer elkundens adgang til denne el. Samtidig bliver det i bestemmelsen øjensynligt udelukket, at tredjeparten selv kan forbruge el fra anlægget.

Denne indskrænkning af muligheden for, at en tredjepart kan eje et produktionsanlæg, giver anledning til undren. Det forhindrer, at VE-anlæg kan være ejet i fællesskab af flere parter og samtidig (ud over at levere til den enkelte) kan levere til fælles forbrug. Det for os uforståeligt, hvem der har fordele af denne regulering, eller hvad den sikrer?

I §4 indføres der en tydelig skelnen mellem den deling af el, der er produceret på egne anlæg af elkunden og den el, der købes og leveres fra det kollektive elforsyningsnet, hvad angår retten til at benytte en intern elektricitetsforbindelse. Her tales i pkt.1 om 'fuld og hel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse'.

Denne bestemmelse ses ikke hjemlet i Elforsyningsloven. Skærpelsen vil i mange tilfælde føre til etablering af parallelle net, uden at dette giver nogen praktisk mening. Tværtimod vil det medføre risiko for væsentlige meromkostninger.. I værste fald vil det medføre, at delingen af egenproduceret el bliver gjort umulig. For boligfællesskaber som optræder som elkunder, vil en samtidig deling af egenproduceret el og køb af el fra det kollektive elnet blive uoverskuelig.

I §5 åbnes der op for, at både deling af egenproduceret el og el fra det kollektive elnet kan fordeles gennem en intern elektricitetsforbindelse, hvis dette alene sker inden for én bygning. Herved bliver et boligfællesskab, hvis boliger og erhvervmæssig fælles aktivitet er fordelt på flere bygninger, stillet over for et krav om at opsplitte disse aktiviteter, selvom de foregår inden for elkundens ejendom og område. I stk. 2 og 3 indføres igen en skelnen mellem el fra det kollektive net og egenproduceret el. For el fra det kollektive elnet kan den enkelte forbruger uanset elkundens ejerform vælge enten at være omfattet af fælles afregning eller at være tilsluttet med

eget aftagernummer. Her indføres der med begrebet 'forbruger' en kategori, der alene i Elforsyningsloven omhandler retten til selv at vælge elhandler. Adskilt herfra kan lejere i udlejningsejendomme og beboere i boligfællesskaber vælge at være omfattet af fælles afregning eller være tilsluttet med eget aftagernummer.

Dette fører til opdeling af tilslutningerne og dermed parallelle og i øvrigt elteknisk set ikke sammenhængende interne kablinger.

Der indføres i §5, stk.4 en forskelsbehandling af ejerforeninger omfattende ejerboliger i samme ejendom, sammenlignet med andelsboligforeninger og udlejningsejendomme. Specielt for boligfællesskaber forekommer denne forskelsbehandling urimelig, da disse ofte har vedtægter, der forpligter beboerne over for fællesskabet og begrænser handelen med den enkelte bolig. Valget af ejerform er ikke altid boligfællesskabets beboeres eget ønske, men noget som påtvinges dem af banker eller andre långivere. Det kan desuden indebære, at lovgivningen på elområdet pålægger boligfællesskaber til en ikke sagligt begrundet opsplitning af deres egenproduktion.

Samlet set afslører disse meget knudrede – og elteknisk set ikke specielt gennemtænkte – bestemmelser, at afgrænsningen af forbrugsted i Elforsyningsloven ikke er hensigtsmæssig. Den medfører, at en elkundes ejendom - hvad angår tilslutning til det kollektive elnet - bliver mødt med krav om en i funktionel forstand arbitrær opsplitning af elkundens tilslutning til det kollektive elnet. Dette fordyrer og vanskeliggør egenproduktion for boligfællesskaber uden at give anledning til nogen fordele for det kollektive elnet eller for samfundets omstilling til VE baseret elforsyning.

Det peger også på, at der i Elforsyningsloven er behov for at tydeliggøre, at boligfællesskaber uanset ejerform kan optræde som elkunder på linje med husholdninger, erhvervsvirksomheder og offentlige institutioner. Det udelukker ikke, at både fysiske og juridiske personer kan være omfattet af en forbrugerbeskyttelse, som giver dem ret til at opnå egen nettilslutning med eget aftagernummer.

I **bekendtgørelsesudkastet om VE-egenforbrugere** åbnes der i §5 mulighed for, at der kan opkræves 'gebyrer og afgifter' for deres egenproducerede elektricitet. Det er bestemmelser, som griber ind i den måde, netselskaberne kan reagere på de kommende års udvikling.

I pkt.2 åbnes der for en analyse af 'byrder', der tænkes at komme i forhold til elsystemets finansielle bæredygtighed hhv. den omkostningseffektive udnyttelse af vedvarende energikilder. Det eneste konkrete i denne bestemmelse er grænsen på 8%, som virker arbitrær. Samtidig er det ikke indlysende, at denne opgave hensigtsmæssigt kan udføres af Forsyningstilsynet, som alene har en kontrolopgave i forhold til det danske elnet, men ikke har til opgave at sikre elsystemets bæredygtighed som helhed.

Bestemmelsen i pkt.3 sætter en grænse for VE-anlægs størrelse, som for mange boligfællesskaber vil være unødigt begrænsende. Her har den nye Tarifmodel 3.0 åbnet for nye måder at sikre tarifformer, der kan sikre en fair og omkostningsægte fordeling af netomkostningerne på forskellige typer af elkunder. Bestemmelsen i pkt.3 er derfor i bedste fald unødvendig og i værste fald begrænser den udbygningen med lokal VE til skade for balancen i det samlede elsystem.

I §6 afgrænses fællesskaber af VE-egenforbrugere til alene at kunne dele el inden for én bygning og pålægges i øvrigt at betale alle de tariffer, omkostninger, gebyrer, afgifter og skatter, som påhviler den enkelte af disse.

Det udelukker tilsyneladende VE-egenforbrugere og fællesskaber af sådanne fra at kunne være medlemmer i et borgerenergifællesskab eller et VE-fællesskab med de rettigheder, disse har ifølge Elforsyningsloven og med den adgang, de måtte have til en 'lokal kollektiv tarifering'.

§6 forekommer derfor ikke gennemtænkt.

Afsluttende kommentarer

Netselskaberne har ansvaret for, at det kollektive elnet står til rådighed for alle elkunder (forbrugere), hvilket er en samfundsmæssigt set vigtig opgave. De bidrager med at stille det elnet til rådighed, som er afgørende for transporten af el fra produktionsanlæg, der er adskilt fra forbrugsstederne. Men de bidrager pt. ikke selv til at sikre udbygningen med lokale VE-anlæg og den elektrificering, der er nødvendig. Det gør de nye typer af fællesskaber derimod, der som elkunder er tilsluttet elnettet og etablerer VE-anlæg beliggende i sammenhæng med deres forbrugssteder. Her kan boligfællesskaber og lokale energifællesskaber have en afgørende rolle.

Det er derfor særdeles uheldigt, hvis netselskaberne med deres monopolstatus får tillagt myndighed til at begrænse elkunders (forbrugernes) individuelle og fælles bidrag til energiomstillingen. Dette kan hverken være i samfundets eller netselskabernes interesse. Regler for nettilslutning skal ikke forhindre eller vanskeliggøre at elkunder bidrager til den nødvendige udbygning med VE-produktion, nedbringer elforbruget og sikrer styring af forbruget i relation til den tilgængelige el. Det må være i alles interesse.

Vi håber derfor, at i tager dette og andres høringssvar alvorligt og vil rette opmærksomhed på de u hensigtsmæssigheder, som bekendtgørelserne støtter op omkring.

Med venlig hilsen

Jan Hansen
Direktør
Andelsboligforeningernes
Fællesrepræsentation

Freja Friberg
Forperson
Landsforeningen for
Økosamfund

Birger Kristoffersen
Forperson
Foreningen
Bofællesskab.dk

www.abf-rep.dk
www.okosamfund.dk
www.bofaellesskab.dk

Til Energistyrelsen, ens@ens.dk

Kopi til:
Susanne Wejp-Olsen, swpo@ens.dk
Christine Federlin, chfe@ens.dk
Leif Silfen Leth, lsfl@ens.dk

Den: 03-11-2022
Sagsnr.: 13.01.08-K04-1-22
Sagsbehandler: Susanne Lehmann Pagh
Direkte telefon: 30619223

Høringssvar – bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser samt bekendtgørelse om VE-egenforbrugere. Jeres journalnr. 2022-796

Hermed fremsendes høringssvar vedrørende bekendtgørelserne om interne elektricitetsforbindelser samt om VE-egenforbrugere i ét samlet svar.

I bekendtgørelse om VE-egenforbrugere forstås en VE-egenforbruger, jf §§2-3, en elkunde, der i tilknytning til sit forbrugssted kan producere el til eget forbrug eller lagring via en intern elektricitetsforbindelse efter reglerne i bekendtgørelse for interne elektricitetsforbindelser. Ved et fællesskab af VE-egenforbrugere forstås mindst to VE-egenforbrugere, der befinder sig i samme bygning eller boligejendom.

I bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser defineres en intern elektricitetsforbindelse som placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, til egen forbrugsinstallation og fordeling herfra til elkundens eget forbrug og lagring bag forbrugsstedet, idet det skal være opfyldt, at produktionsanlægget skal være placeret på det geografiske område, der ligger bag kundens forbrugssted eller umiddelbart tilstødende dette geografiske område. Det fremgår ligeledes, at intern elektricitetsforbindelse kan bruges til fordeling af elektricitet inden for én bygning med ét eller flere aftagepunkter, idet der kan aftales individuel eller samlet afregning.

Det giver klart mening i forhold til fx boligforeninger og lignende, hvor man naturligt går sammen, fordi man i forvejen deler installationer fra skel til hver boligenheds hoveddør. Det ærgrer os imidlertid, at udkastene til henholdsvis VE-egenforbrugere og interne elektricitetsforbindelser desværre ikke åbner mulighed for, at man i de afgrænsede geografiske områder, der følger af at være en ø, kan udnytte mulighederne for, at elforbrugere samlet kan etablere et større VE-anlæg.

Her vil man ikke kunne opfylde kravene om en umiddelbar geografisk tilknytning til elkundernes ejendom, da de naturligt nok ligger spredt over øen. Det hindrer dermed etablering af større, fælles VE-anlæg ejet i en foreningsstruktur, der i form vil ligne en ejerforening eller andelsforening, blot ikke med fælles mursten i en bygning, men udelukkende med selve VE-anlægget. Distributionen af elproduktionen vil kunne ske i det klart afgrænsede distributionsnet, som følger af at være på en ø med eget distributionselskab, der ikke har aktiviteter andre steder.

Abningstider (for personlig henvendelse):

Mandage: 13.00 - 17.00
Onsdage: 10.00 - 14.00
Uden for åbningstiden: henvises til direkte numre på www.laesoe.dk

Doktorvejen 2, Byrum
9940 Læsø
Tlf: 9621 3000
kommunen@laesoe.dk
www.laesoe.dk

Side 2 af 2

Med vores hørings svar håber vi at have sat fokus på den del af Danmark, hvor fælles VE-anlæg er lige så aktuelle som i boligforeninger og lignende, idet netop det at være selvforsynende på de mindre øer har en særlig vigtighed. Læsøboerne har tidligere oplevet, hvad det vil sige at være afskåret fra elektricitet fra fastlandet, og etableringen af fælles VE-anlæg vil være en både grøn og sikkerhedsskabende løsning.

På vegne af borgmester Tobias Birch Johansen

Med venlig hilsen
Læsø Kommune

Susanne Lehmann Pagh
Forvaltningschef for Teknik og Havne

Abningstider (for personlig henvendelse):

Mandage: 13.00 - 17.00
Onsdage: 10.00 - 14.00
Uden for åbningstiden: henvises til direkte numre på www.laesoe.dk

4. november 2022

Til Energistyrelsen

Att.: Susanne Wejp-Olsen og Christine Federlin

Høringsvar angående udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser j.nr. 2022-796

Energifællesskabet Avedøre kan konstatere at Energistyrelsen udsendte denne nye høring om interne elektricitetsforbindelser samme dag som der var frist på den sidste høring om interne linjer. Det bekymrer i høj grad Energifællesskabet Avedøre, at Energistyrelsen ikke mener at det er nødvendigt at gennemlæse de høringer der er kommet ind og derefter rette bekendtgørelsen til, inden den igen sendes ud i fornyet høring.

Energifællesskabet Avedøre hilser en definition af interne elektricitetsforbindelser velkommen, men mener, at den nye definition burde være bredere og mere tidssvarende. Det er derfor vigtigt at der ikke er tale om en proformahøring fra Energistyrelsens side.

Definition i høringen virker mere indskrænkende end den gældende praksis. Det skyldes til dels den snævre definition af forbrugssted og elkunde, der bliver brugt i den nye definition. Det er derfor nødvendigt at ændre definitionen af både forbrugssted og elkunde eller omskrive den nye definition af interne elektricitetsforbindelser. Problematikken er nærmere beskrevet nedenfor.

Forskellen mellem matrikelkrav og forbrugssted

Den nye definition af interne elektricitetsforbindelser burde, efter energistyrelsens eget udsagn, ligne det i praksis anvendte begreb om "*internt net i produktionsledet*" og "*internt net i distributionsledet*". Men for at afgøre om den nye definition af interne elektricitetsforbindelser er blevet bredere og mere tidssvarende, er det vigtigt at se på forskellen mellem matrikelkravet med definitionen af forbrugssted i elforsyningsloven, og definitionen af, hvornår der foreligger en tæt og reel geografisk sammenhæng mellem produktion og forbrug.

Lovudkastet har følgende formulering:

"Intern elektricitetsforbindelse: En elektricitetsforbindelse, der ikke er ejet af en kollektiv elforsyningsvirksomhed, og som bruges til:

- a. *Tilslutning af en elkundes produktionsanlæg, placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, til egen forbrugsinstallation og fordeling derfra til elkundens eget forbrug og lagring bag forbrugsstedet.*
- b. *Fordeling af elektricitet, der leveres fra det kollektive elforsyningsnet til en elkundes forbrugssted og som er til elkundens forbrug, bag forbrugsstedet.*
- c. *Fordeling af elektricitet inden for én bygning med et eller flere aftage-numre."*

Det fremgår af elforsyningslovens § 5, nr. 17, at et **forbrugssted** er defineret som "*et punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet*".

Det i praksis anvendte matrikelkrav, som det er beskrevet i energistyrelsens analyse fra december 2021, virker bredere end definitionen af forbrugsstedet, der anvendes i den nye definition af interne elektricitetsforbindelser. Energistyrelsen definerer matrikelkravet således *"kravet om tæt og reel geografisk sammenhæng er opfyldt når produktionsanlægget enten er tilsluttet direkte i elkundens egen forbrugsinstallation eller placeres på forbrugsstedet. Hvad angår geografisk sammenhæng behøver der dog ikke være tale om en samlet matrikel. Produktion kan således godt placeres udenfor elkundens egen matrikel. Tæt og reel geografisk sammenhæng foreligger fx hvis forbrugs- og produktionsstederne er fordelt på sammenhængende matrikler og beliggende nær hinanden."*

I definitionen af forbrugsstedet er der indsat to krav om *"sammenhængende bygninger"* og *"en forbruger"* uden at de nærmere defineres i høringsmaterialet. Det er meget vigtigt at vide præcist, hvad der ligger i kravet *"sammenhængende bygninger"* - fx om de fysisk skal hænge sammen, eller om de skal ligge ved siden af hinanden uden andre bygninger imellem? Det kan gøre en kæmpe forskel for, hvor der opsættes VE-anlæg og hvilke bygninger, der kan forbruge el direkte. Sidstnævnte forhold har afgørende betydning for projekters realisering, fordi det stor indflydelse på økonomien i projekterne.

Det andet krav, er kravet om kun én forbruger. Her er det igen meget vigtigt, hvordan *"en forbruger"* defineres. Er der tale om en elkunde, en fysisk person eller en juridisk person? I Energistyrelsens definition, er der kun tale om *"internt net i distributionsledet"*, hvis der foreligger fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen, og den der forsynes via forbindelsen. Denne definition er acceptabel, hvis det stadig omfatter juridiske personer, og hvis der kan leveres til flere aftageumre på samme matrikel.

Kravet om *"sammenhængende bygninger"* eller *"en forbruger"* burde enten fjernes fra definitionen af forbrugssted, og ellers bør de kunne fortolkes udvidende, så fx sammenhængende bygninger kan være flere særskilte bygninger der ligger på samme eller sammenhængende matrikler eller at en forbruger anses for at være det samme som en elkunde.

Definitionen af elkunde bør udvides

I forhold til forståelsen af det forelagte udkast til interne elektricitetsforbindelser § 5. nr. 20, har definitionen af elkunde stor betydning for, hvor mange bygninger på en eller flere sammenhængende matrikler, der kan dele energi med hinanden.

Det fremgår af elforsyningslovens § 5, nr. 13, at en elkunde er *"En fysisk eller juridisk person, der råder over et aftageumre"*. Den definition sætter en klar begrænsning for, hvem der kan anses at være en elkunde, samtidig med at den i høj grad indskrænker den nye bestemmelse om interne elektricitetsforbindelser. Mange juridiske personer, herunder kommuner, virksomheder, alm. boligforeninger, organisationer, selskaber og foreninger råder ofte over flere bygninger på samme eller sammenhængende matrikler, alle med hvert deres aftageumre eller endda flere aftageumre i samme bygning.

Kravet om *"et aftageumre"* pr. juridisk person bør enten afskaffes eller udvides til at omfatte flere aftageumre, da det ikke længere er tidssvarende og på linje med hverken elmarkedsdirektivet eller VE-direktivet. Energistyrelsen har åbnet lidt op i § 5, nr.20 c, for at fordeling af elektricitet inden for én bygning kan ske til flere aftageumre.

Tredjepartsbegrebet

Energistyrelsens praksis om "interne net" giver mulighed for, at produktionsanlægget kan ejes enten af elkunden selv eller af en tredjepart. Såfremt produktionsanlægget ejes af en tredjepart, vil denne imidlertid skulle være underlagt elkundens instrukser, ligesom tredjeparten ikke selv må forbruge strøm fra anlægget, da nettet alternativt vil være omfattet af elforsyningslovens regler om kollektivt elforsyningsnet og direkte elforsyningsnet.

Det fremgår ingen steder, hvad det at være underlagt tredjeparts instrukser i realiteten omfatter. For juridiske personer, så som energifællesskaber, der kunne være tredjepart, er det vigtigt at få fastlagt dette.

Det er for det første vigtigt at få klarlagt, at tredjeparten gerne må dele den overskydende energi med de andre medlemmer af energifællesskabet.

Derudover vil denne regel kunne give store problemer for blandt andet boligselskaber, der gerne må dele energien mellem ejerne, men ikke selv bruge energien til fællesskabsområderne? Eller virksomheder samlet i en ejendom der ønsker at fællesinvestere i solceller og egenforbruge energien.

Spørgsmålet er hvem det er til gavn for at indføre denne restriktion?

Kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser

Som et nyt punkt i denne høring er indsat nogle kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser.

I §3 stk. 1 b ii) fremgår det, at afstanden mellem produktionsanlægget og elkundes forbrugsinstallation ikke overstiger 500 m. Dette er efter Energifællesskabet Avedøres vurdering for kort. Matrikler og sammenhængende matrikler kan være meget store især i landområderne og der er flere eksempler på at der er længere afstand mellem 500m.

I §3 stk. 2 b ii) er instruktionsbeføjelsen overfor tredjemand igen beskrevet, se spørgsmål herom i overstående afsnit om tredjepartsbegrebet.

Med venlig hilsen

Tania Sheikh Larsen

For Tania
Tania Sheikh Larsen

VedvarendeEnergis svar til forslag til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser, journalnummer 2022-796.

Vi finder det udmærket med en bedre definition af regler for interne elektricitetsforbindelser (i det følgende benævnt "interne elforbindelser"); men vi mener at den foreslåede bekendtgørelse vil være urimeligt og uhensigtsmæssigt begrænsende på den udbygning med vedvarende energi, der kan bruges lokalt. Forslaget vil være en barriere for potentialet for udbygning af vedvarende energi i forbindelse med forbrugssteder og dermed skabe unødvendige ekstraomkostninger til forstærkning af elnettet, og/ eller omkostninger som netselskaberne kan påføre EL kunder gennem krav til anlæg.

Klosterport 4 F, 1.sal
DK - 8000 Aarhus C
Tel: +45 86 76 04 44
4. november 2022
R Gunnar Boye Olesen
E gbo@ve.dk
Tel.: +45 86760444
+45 86227000

Forslagets problemer er:

- at definitionen af forbrugssted er meget begrænsende,
- en interne elforbindelser skal også kunne bruges til el, der sælges eller bruges til opladning af elkøretøjer,
- råderet skal defineres,
- krav til tredjepartsejede produktionsanlæg giver unødvendige begrænsninger,
- krav til internt elnet i en bygning giver unødvendige begrænsninger,
- afstanden til produktionsanlæg bør ikke begrænses til 500 m, hvilket vil være stærkt begrænsende for elkunder som råder over større arealer, også større boligforeninger. Begrænsningen bør slettes eller maksimale afstand sættes op til f.eks. 2 km.
- beboere i ejerlejligheder stilles ringere end lejere, de bør have samme rettigheder for lejere

Desuden er der en uklarhed om elkunde kan råde over flere aftagenumre.

Problemer og forslag til ændringer er uddybet i det følgende.

Definition af forbrugssted, §2.3

Ifølge forslaget til bekendtgørelse er forbrugssted for defineret som et punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af el. Mange elkunder vil have flere bygninger, som af praktiske eller historiske årsager er fordelt på flere matrikler. De kan så med denne definition blive forhindret i at agere som en elkunde, hvilket er unødvendigt begrænset. For at undgå denne begrænsning bør det tilføjes at en elkunde kan råde over flere forbrugssteder.

Et energifællesskab må som elkunde tillades ret til at udskifte individuelle forbrugsmålere med bilmålere bag et fælles målepunkt og en tilhørende hovedmåler.

Brug af intern elforbindelse, §2.4

En intern elforbindelse, der bruges til at sende el fra en lokal elproduktion til et forbrugssted, vil i perioder med høj elproduktion og lavt elforbrug også kunne bruges til at sælge overskydende el, evt. via et batteri som kan suppleres med frekvensregulering – køb/salg – afbalancering af det centrale el net. Elproduktionsenheden vil generelt ikke have andre tilslutninger til en offentlig netvirksomhed end gennem den interne elforbindelse, og såfremt det ikke specificeres at el til salg kan sendes gennem den interne elforbindelse, kan forslaget udgøre en unødvendig og samfundsmæssig fordyrende barriere.

En intern elforbindelse bør kunne bruges til at transportere el til opladning af elkøretøjer, både fra lokal elproduktion og fra det offentlige net, også hvis opladeren er ejet af en ladeoperatør, som det ofte er tilfældet. Det er vigtigt ikke at sætte yderligere begrænsninger og fordyrende krav til opsætning af ladeinfrastruktur til elkøretøjer, som er væsentlig for omstilling af transporten til vedvarende energiforsyning.

Desuden bør en intern elforbindelse kunne anvendes til at transportere strøm fra det kollektive elnet til lagring af el. Hvis en elkunde har investeret i anlæg til lagring af el, bør dette kunne udnyttes til at udjævne forbrug, uanset om det er med lokalt produceret el eller el fra det kollektive elnet.

Endelig bør det specificeres at en elkunde kan etablere flere interne elforbindelser fra elproduktionsenheder til forbrugssteder såfremt elkunden råder over flere elproduktionsenheder eller forbrugssteder.

Råderet, §3.1

Det er vigtigt at råderet over området mellem elproduktionsanlæg og forbrugssted defineres som ret til føre en intern elforbindelse, typisk i form af et kabel, mellem de to steder i mindst forbindelsens planlagte levetid. Der behøver ikke være fuld råderet over området, som f.eks. kan omfatte tværgående veje og andet, som andre end elkunden har ret til at bruge.

Grundejer/ bygherre må tillades selv at anlægge en supplerende intern forbindelse, uden at grundejer og bygherre derfor skal være et el-selskab jf. elforsyningslovens paragraf 10

Krav til tredjepartsejede produktionsanlæg, §3.2

Med forslaget vil det blive krævet at for et produktionsanlæg ejet af en tredjepart, at denne ikke selv bruger strøm fra anlægget. Dette er en unødvendig begrænsning, som specifikt bør undtages tedjeparter, der er energifællesskaber. Bekendtgørelsen må ikke stå i vejen for at hvis tredjeparten er et energifællesskab, så kan el fra anlægget deles med de andre medlemmer af energifællesskabet. h

Krav til internt elnet i en bygning, §4

Med forslaget vil der være krav om at individuelle elforbrugere kan vælge at være tilsluttet med eget aftagenummer. Dette krav sikrer at individuelle elforbrugere har mulighed for at vælge frit mellem elleverandører; men det giver en usikkerhed om en elforbruger med eget aftagenummer skal tilsluttes direkte til det offentlige elnet? Hvis kravet fortolkes på den måde, kan det give en uheldig praksis med unødvendige, dobbelte elnet. Det bør derfor klargøres at et aftagenummer med tilhørende elmåler kan være tilsluttet et internt net. Elforbruget gennem dette aftagenummer skal så fratrækkes det samlede forbrug med fælles afregning.

Antal aftagenumre for elkunder

Det fremgår af §2.2 at en elkunde råder over et aftagenummer. Ofte vil en større elkunde have flere aftagenumre og derfor bør definitionen ændres til at en elkunde råder over et eller flere aftagenumre. Med den nuværende formulering er det uklart om en elkunde kan have flere aftagenumre.

Uddybning og yderligere oplysninger ved politisk koordinator Gunnar Boye Olesen, gbo@ve.dk, tlf. 86227000.

Energistyrelsen

Sendt pr. mail til Energistyrelsens hovedpostkasse
ens@ens.dk med kopi til swpo@ens og chfe@ens.dk

Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup

Billedskærervej 17
5230 Odense M

Telefon 4343 6000
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

4. november 2022

Side 1/2

Journalnummer 2022-796

TEKNIQ Arbejdsgivernes høringssvar på bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Energistyrelsen har med høringsbrev dateret 30. september 2022 fremsendt bl.a. udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser i høring og anmodet om at modtage høringssvar senest fredag den 4. november 2022.

TEKNIQ Arbejdsgivernes medlemsvirksomheder omfatter bl.a. virksomheder, der investerer i fx solceller til eget forbrug eller installerer forskellige former for produktions-, styrings- og lagringssystemer for kunder. Bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser berører derfor vigtige arbejdsområder for vores medlemmer, og vi indgår gerne i det fortsatte samarbejde på området.

Udkastet til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser, herefter kaldet "udkastet", giver TEKNIQ Arbejdsgiverne anledning til følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at der bør lægges vægt på at få implementeret el-markedsdirektivets (Direktiv 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet) bestemmelser om energifællesskaber korrekt.

Af elmarkedsdirektivets præambel punkt 43 fremgår:

.... "decentral energiproduktion og forbrugerindflydelse er i energifællesskaber blevet et virkningsfuldt og omkostningseffektivt middel til at opfylde borgernes behov og forventninger vedrørende energikilder, tjenesteydelser og lokal deltagelse. Energifællesskaber giver alle forbrugere mulighed for at have en direkte interesse i produktion, forbrug eller deling af energi."

...

"Energifællesskabsinitiativer lægger navnlig vægt på at levere billig energi af en bestemt slags, f.eks. vedvarende energi, til deres medlemmer eller partshavere, snarere end på at give overskud, sådan som det er tilfældet for en traditionel elektricitetsvirksomhed."

Udkastet bærer præg af elselskabernes organisering, hvor elkunderne er et aftagenummer, defineret ved et målepunkt, og hvor de enkelte elkunder kun gives meget få rettigheder og ikke understøttes i deltagelsen i energifællesskaber end-sige udviklingen af nye måder at forbruge og producere energi på.

TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at det er vigtigt at sikre, at forskellige former for energifællesskaber får en let og entydig vej til at etablere fælles energianlæg med flere forbrugere og producenter fordelt over flere forbrugssteder, produktionssteder og matrikler, som leverer el bag om måleren.

Af udkastet fremgår, at en intern elektricitetsforbindelse er en forbindelse, der hverken er betalt eller ejet af et netselskab. Forbindelsen er derfor ikke en økonomisk aktivitet, der vedrører netselskaberne og dets kunder. TEKNIQ Arbejdsgiverne undrer sig derfor over, at interne elektricitetsforbindelser alligevel reguleres som var de en netaktivitet, som defineret i elforsyningsloven. Det kommer bl.a. til udtryk i de begrænsninger, som der er givet forslag til i udkastet til bekendtgørelsen, hvor det bl.a. er en forudsætning, at der er tæt sammenfald mellem produktionssted og forbrugssted.

Fælles energifællesskaber og borgerenergifællesskaber kan sammen medvirke til at aflaste nettet, derfor er der også udviklet tarifmodel 3.0, som har til formål at aflaste elnettet. TEKNIQ Arbejdsgiverne mener derfor ikke at man skal opstille barrierer som afskærer forbrugere fra at etablere fælles energianlæg, fordelt på flere produktionssteder og forbrugssteder.

Specifikke bemærkninger

§ 3

TEKNIQ Arbejdsgiverne stiller sig undrende over for, at der med udkastet stilles krav om, at elkundens produktionsanlæg skal placeres i tæt tilknytning til forbrugsstedet. Dette er fx ikke et krav i udkast til bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og land. TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at det formulerede afstandskrav kan begrænse fx lidt større industrivirksomheder, der råder over et større areal, fra at investere i VE-produktion på en del af sit areal. Derfor bør kravet ophæves.

§ 5

TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at beboere i ejerlejligheder ikke skal stilles ringere end beboere i boliger med andre ejerformer, fx andelslejligheder. Derfor bør ejerlejligheder og andre boligformer ligestilles så ejerlejligheder ikke afskæres fra muligheden for at etablere fælles egenproduktion på bygningen eller i nærhed af en bygning. Derfor mener vi, at ejerlejligheder skal skrives ind i stk. 3 og at stk. 4 skal udgå.

TEKNIQ Arbejdsgiverne står naturligvis til rådighed for en uddybning af vores høringsvar.

Med venlig hilsen

Simon O. Rasmussen
Underdirektør

Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup

Billedskærervej 17
5230 Odense M

Telefon 4343 6000
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

4. november 2022

Side 2/2

4.11 2022

Høringssvar til Energistyrelsen om tre bekendtgørelser Vedr. direkte linjer, interne elektricitetsforbindelser og VE-egenforbrugere

Dette høringssvar afgives på vegne af Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (ABF), Foreningen Bofællesskab.dk og Landsforeningen for Økosamfund.

Som foreninger arbejder vi alle tre for at understøtte og fremme fællesskabsorienterede og bæredygtige boformer i Danmark. Derfor er udbygning af vedvarende energi og mulighed for energifællesskaber en vigtig sag for vores organisationer. Vi fremsender et fælles høringssvar til de tre bekendtgørelser, da de må ses under ét i forhold til den påvirkning, de vil have for udbygningen med lokal VE og varme. Vi bruger i høringssvaret termen 'boligfællesskaber', der dækker de typer, vi arbejder med (andelsboligforeninger, bofællesskaber og økosamfund).

Baggrund

Danmark står midt i en alvorlig energi- og klimakrise, hvor udbygningen med VE-energikilder og omlægning væk fra fossil energi er afgørende for vores fremtid. I denne situation er lokale og borgerdrevne bidrag til energiomstillingen ganske afgørende for at få udbredt lokal VE og sikret mulighederne for, at varmeproduktion og transport kan blive elektrificeret. Den danske udbygning med lokal VE (på land) er stort set gået i stå, hvad angår vindmøller. Udviklingen af lokale solcelleanlæg på tilgængelige tagflader går for langsomt. Det skyldes i vores optik i høj grad den uhensigtsmæssige danske regulering på energiområdet og her spiller de aktuelle rammevilkår for boligfællesskaber og muligheder for lokale energifællesskaber en stor rolle.

En uheldig retning

Lokale energiløsninger kan, under rette omstændigheder, bidrage til at koordinere og nedbringe forbrug i relation til den tilgængelige produktion. De kan begrænse behovet for udbygning af decentrale og dyre dele af det kollektive elnet. Derfor finder vi det særdeles uhensigtsmæssigt, at de seneste forslag til revision af Elforsyningsloven, samt dertilhørende forslag til bekendtgørelser, fortsat begrænser mulighederne for, at lokale energiløsninger kan bidrage konstruktivt. De tilføjer i vores optik nye barrierer i stedet for at virke befordrende for borgeres engagement i VE og energifællesskaber. Dette risikerer at svække befolkningens motivation og opbakning til udbygning med VE, og øger samtidig behovet for udbygning af elnettet.

Vores position

Vores fælles udgangspunkt er, at det kollektive elnet er en fordel for Danmark og skal bevares og udbygges. Men det må ikke ske på det grundlag, at det meget væsentlige supplement, som lokale energiløsninger i boligfællesskaber og lokale energifællesskaber potentielt kan bidrage med, irrationelt bliver begrænset.

I det følgende gennemgår vi de tekniske detaljer i vores læsning af bekendtgørelserne.

I **bekendtgørelsesudkastet for etablering af interne linjer** åbnes der for at alle anlæg, der skal forbindes med direkte linjer, skal kunne tilsluttes 10kV spændingsnettet. Dette vil typisk være relevant for lokale vindmølle anlæg og for større boligfællesskaber, som kan have egen varmeproduktion. Det samme gør sig gældende for lokale energifællesskaber, der også omfatter deling af el, der transporteres via 10 kV nettet.

Vi ønsker en sikring af muligheden for at etableringen af direkte linjer gælder for bolig- og energifællesskaber i de tilfælde, hvor det eksisterende kollektive elnet ikke kan levere denne funktion.

I **bekendtgørelsesudkastet om interne elektricitetsforbindelser** indgår en række bestemmelser, der også har konsekvenser for fortolkningen af bekendtgørelsen om VE-egenforbrugere. Disse vil blive kommenteret i forbindelse med bestemmelserne om de interne elektricitetsforbindelser.

Vores udgangspunkt er, at interne elektricitetsforbindelser er afgørende for, at boligfællesskaber kan bidrage optimalt med udbygningen af VE-produktion og kan dele denne mellem medlemmerne uden at der opstilles tekniske og dermed økonomiske hindringer. Dette er både afgørende for størrelsen af anlæg - og dermed deres reduktion af klimabelastningen - og for mulighederne for at styre forbruget af den producerede el optimalt, så netbelastningen reduceres.

§3 begrænser anvendelsen af interne elektricitetsforbindelser til alene at være muligt inden for elkundens forbrugssted eller i et område, der er umiddelbart tilstødende og som elkunden har råderet over. Afstanden mellem produktionsanlæg og forbrugsinstallation må ikke overstige 500 meter. Det er for os at se en unødigt snæver afgrænsning for elkunder, der har større arealer til rådighed, og som har mulighed for at etablere VE-anlæg til gavn for egen forbrug. Denne begrænsning vil bl.a. gøre det meget vanskeligt for boligfællesskaber at etablere egne VE-anlæg på de steder inden for egne arealer, hvor det er arealmæssigt hensigtsmæssigt, og det vil reducere potentielle anlægs størrelse og værdi. Det vil også ramme landbrug og virksomheder, der må antages at være underlagt de samme betingelser.

Konsekvensen vil i bedste fald være, at elkunderne tvinges til at etablere kommercielle anlæg med hver deres egen tilslutning til elnettet. I værste fald, at de helt opgiver at etablere fælles VE-anlæg der aflaster det kollektive elnet. Det rammer derfor ikke blot den elproduktion, som måtte blive delt mellem boliger inden for et boligfællesskab. Det rammer også den el, som bl.a. kan sikre en elektrificering af varme og ladning af elbiler og som i langt de fleste tilfælde kan placeres i de timer, hvor netbelastningen i forvejen er lav.

Hidtil har der været en forskelsbehandling knyttet til den praktiske fortolkning af bestemmelsen om forbrugssted i Elforsyningsloven. Virksomheder bliver typisk ikke mødt med begrænsninger til bygninger eller matrikelopdelinger. Boligfællesskaber derimod er blevet forhindrede i at udnytte deres mulighed for at dele el mellem bygninger og mellem beboelse og tilknyttede egne erhvervsaktiviteter.

Bekendtgørelsen kan tolkes som en fastlåsning af den snævre fortolkning af bestemmelsen om

forbrugssted. Det vil for alle elkunder være meget uheldigt, hvorfor der bør ske en præcisering af denne bestemmelse i Elforsyningsloven.

Selvom et boligfællesskab i princippet har ret til samlet at optræde som elkunder, bliver denne ret modarbejdet i praksis. Det forekommer os svært at forstå rationale bag denne indskrænkning af elkunders ret til at operere inden for egen ejendom - ikke mindst da det ikke medfører fordele for VE-udbygningen, for klimaet eller for samfundet.

De administrative og økonomiske barrierer modarbejder etableringen af lokale energiløsninger. For samfundet betyder det, at der bliver et endnu større behov for at udbygge elnettet og de store, kommercielle anlæg. Dette indebærer store økonomiske ekstraomkostninger og øget nettab.

I områder eller ejendomme, hvor flere elkunder har mulighed for at slutte sig sammen i et fælles ejerskab til et VE-anlæg (f.eks. et solcelleanlæg på taget eller vindmøller), bør muligheden for, at dette fællesskab kan indgå som tredjepart i forhold til den enkelte kunde være til stede. Det vil kræve, at der i ejerkonstruktionen indgår en klar aftale om, hvorledes den producerede el deles, hhv. udnyttes til eventuelle fælles formål. Dette behandles i §3, pkt.2, hvor retten til at en kunde selv kan eje sit anlæg eller at dette kan være ejet af en tredjepart omtales. Tredjeparten skal være underlagt kundens instruktion, hvilket f.eks. bør være indfriet med, at der er indgået en bindende aftale om adgang og udnyttelse af en fastlagt del af den producerede el, som sikrer kundens adgang til denne el. Samtidig bliver det i bestemmelsen øjensynligt udelukket, at tredjeparten selv kan forbruge el fra anlægget.

Denne indskrænkning af muligheden for, at en tredjepart kan eje et produktionsanlæg, giver anledning til undren. Det forhindrer, at VE-anlæg kan være ejet i fællesskab af flere parter og samtidig (ud over at levere til den enkelte) kan levere til fælles forbrug. Det for os uforståeligt, hvem der har fordele af denne regulering, eller hvad den sikrer?

I §4 indføres der en tydelig skelnen mellem den deling af el, der er produceret på egne anlæg af kunden og den el, der købes og leveres fra det kollektive elforsyningsnet, hvad angår retten til at benytte en intern elektricitetsforbindelse. Her tales i pkt.1 om 'fuld og hel identitet mellem kunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse'.

Denne bestemmelse ses ikke hjemlet i Elforsyningsloven. Skærpelsen vil i mange tilfælde føre til etablering af parallelle net, uden at dette giver nogen praktisk mening. Tværtimod vil det medføre risiko for væsentlige meromkostninger.. I værste fald vil det medføre, at delingen af egenproduceret el bliver gjort umulig. For boligfællesskaber som optræder som elkunder, vil en samtidig deling af egenproduceret el og køb af el fra det kollektive elnet blive uoverskuelig.

I §5 åbnes der op for, at både deling af egenproduceret el og el fra det kollektive elnet kan fordeles gennem en intern elektricitetsforbindelse, hvis dette alene sker inden for én bygning. Herved bliver et boligfællesskab, hvis boliger og erhvervmæssig fælles aktivitet er fordelt på flere bygninger, stillet over for et krav om at opsplitte disse aktiviteter, selvom de foregår inden for kundens ejendom og område. I stk. 2 og 3 indføres igen en skelnen mellem el fra det kollektive net og egenproduceret el. For el fra det kollektive elnet kan den enkelte forbruger uanset kundens ejerform vælge enten at være omfattet af fælles afregning eller at være tilsluttet med

eget aftagernummer. Her indføres der med begrebet 'forbruger' en kategori, der alene i Elforsyningsloven omhandler retten til selv at vælge elhandler. Adskilt herfra kan lejere i udlejningsejendomme og beboere i boligfællesskaber vælge at være omfattet af fælles afregning eller være tilsluttet med eget aftagernummer.

Dette fører til opdeling af tilslutningerne og dermed parallelle og i øvrigt elteknisk set ikke sammenhængende interne kablinger.

Der indføres i §5, stk.4 en forskelsbehandling af ejerforeninger omfattende ejerboliger i samme ejendom, sammenlignet med andelsboligforeninger og udlejningsejendomme. Specielt for boligfællesskaber forekommer denne forskelsbehandling urimelig, da disse ofte har vedtægter, der forpligter beboerne over for fællesskabet og begrænser handelen med den enkelte bolig. Valget af ejerform er ikke altid boligfællesskabets beboeres eget ønske, men noget som påtvinges dem af banker eller andre långivere. Det kan desuden indebære, at lovgivningen på elområdet pålægger boligfællesskaber til en ikke sagligt begrundet opsplitning af deres egenproduktion.

Samlet set afslører disse meget knudrede – og elteknisk set ikke specielt gennemtænkte – bestemmelser, at afgrænsningen af forbrugsted i Elforsyningsloven ikke er hensigtsmæssig. Den medfører, at en elkundes ejendom - hvad angår tilslutning til det kollektive elnet - bliver mødt med krav om en i funktionel forstand arbitrær opsplitning af elkundens tilslutning til det kollektive elnet. Dette fordyrer og vanskeliggør egenproduktion for boligfællesskaber uden at give anledning til nogen fordele for det kollektive elnet eller for samfundets omstilling til VE baseret elforsyning.

Det peger også på, at der i Elforsyningsloven er behov for at tydeliggøre, at boligfællesskaber uanset ejerform kan optræde som elkunder på linje med husholdninger, erhvervsvirksomheder og offentlige institutioner. Det udelukker ikke, at både fysiske og juridiske personer kan være omfattet af en forbrugerbeskyttelse, som giver dem ret til at opnå egen nettilslutning med eget aftagernummer.

I **bekendtgørelsesudkastet om VE-egenforbrugere** åbnes der i §5 mulighed for, at der kan opkræves 'gebyrer og afgifter' for deres egenproducerede elektricitet. Det er bestemmelser, som griber ind i den måde, netselskaberne kan reagere på de kommende års udvikling.

I pkt.2 åbnes der for en analyse af 'byrder', der tænkes at komme i forhold til elsystemets finansielle bæredygtighed hhv. den omkostningseffektive udnyttelse af vedvarende energikilder. Det eneste konkrete i denne bestemmelse er grænsen på 8%, som virker arbitrær. Samtidig er det ikke indlysende, at denne opgave hensigtsmæssigt kan udføres af Forsyningstilsynet, som alene har en kontrolopgave i forhold til det danske elnet, men ikke har til opgave at sikre elsystemets bæredygtighed som helhed.

Bestemmelsen i pkt.3 sætter en grænse for VE-anlægs størrelse, som for mange boligfællesskaber vil være unødigt begrænsende. Her har den nye Tarifmodel 3.0 åbnet for nye måder at sikre tarifformer, der kan sikre en fair og omkostningsægte fordeling af netomkostningerne på forskellige typer af elkunder. Bestemmelsen i pkt.3 er derfor i bedste fald unødvendig og i værste fald begrænser den udbygningen med lokal VE til skade for balancen i det samlede elsystem.

I §6 afgrænses fællesskaber af VE-egenforbrugere til alene at kunne dele el inden for én bygning og pålægges i øvrigt at betale alle de tariffer, omkostninger, gebyrer, afgifter og skatter, som påhviler den enkelte af disse.

Det udelukker tilsyneladende VE-egenforbrugere og fællesskaber af sådanne fra at kunne være medlemmer i et borgerenergifællesskab eller et VE-fællesskab med de rettigheder, disse har ifølge Elforsyningsloven og med den adgang, de måtte have til en 'lokal kollektiv tarifering'.

§6 forekommer derfor ikke gennemtænkt.

Afsluttende kommentarer

Netselskaberne har ansvaret for, at det kollektive elnet står til rådighed for alle elkunder (forbrugere), hvilket er en samfundsmæssigt set vigtig opgave. De bidrager med at stille det elnet til rådighed, som er afgørende for transporten af el fra produktionsanlæg, der er adskilt fra forbrugsstederne. Men de bidrager pt. ikke selv til at sikre udbygningen med lokale VE-anlæg og den elektrificering, der er nødvendig. Det gør de nye typer af fællesskaber derimod, der som elkunder er tilsluttet elnettet og etablerer VE-anlæg beliggende i sammenhæng med deres forbrugssteder. Her kan boligfællesskaber og lokale energifællesskaber have en afgørende rolle.

Det er derfor særdeles uheldigt, hvis netselskaberne med deres monopolstatus får tillagt myndighed til at begrænse elkunders (forbrugernes) individuelle og fælles bidrag til energiomstillingen. Dette kan hverken være i samfundets eller netselskabernes interesse. Regler for nettilslutning skal ikke forhindre eller vanskeliggøre at elkunder bidrager til den nødvendige udbygning med VE-produktion, nedbringer elforbruget og sikrer styring af forbruget i relation til den tilgængelige el. Det må være i alles interesse.

Vi håber derfor, at i tager dette og andres høringssvar alvorligt og vil rette opmærksomhed på de u hensigtsmæssigheder, som bekendtgørelserne støtter op omkring.

Med venlig hilsen

Jan Hansen
Direktør
Andelsboligforeningernes
Fællesrepræsentation

Freja Friberg
Forperson
Landsforeningen for
Økosamfund

Birger Kristoffersen
Forperson
Foreningen
Bofællesskab.dk

www.abf-rep.dk
www.okosamfund.dk
www.bofaellesskab.dk

Til Energistyrelsen, ens@ens.dk

Kopi til:
Susanne Wejp-Olsen, swpo@ens.dk
Christine Federlin, chfe@ens.dk
Leif Silfen Leth, lsfl@ens.dk

Den: 03-11-2022
Sagsnr.: 13.01.08-K04-1-22
Sagsbehandler: Susanne Lehmann Pagh
Direkte telefon: 30619223

Høringssvar – bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser samt bekendtgørelse om VE-egenforbrugere. Jeres journalnr. 2022-796

Hermed fremsendes høringssvar vedrørende bekendtgørelserne om interne elektricitetsforbindelser samt om VE-egenforbrugere i ét samlet svar.

I bekendtgørelse om VE-egenforbrugere forstås en VE-egenforbruger, jf §§2-3, en elkunde, der i tilknytning til sit forbrugssted kan producere el til eget forbrug eller lagring via en intern elektricitetsforbindelse efter reglerne i bekendtgørelse for interne elektricitetsforbindelser. Ved et fællesskab af VE-egenforbrugere forstås mindst to VE-egenforbrugere, der befinder sig i samme bygning eller boligejendom.

I bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser defineres en intern elektricitetsforbindelse som placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, til egen forbrugsinstallation og fordeling herfra til elkundens eget forbrug og lagring bag forbrugsstedet, idet det skal være opfyldt, at produktionsanlægget skal være placeret på det geografiske område, der ligger bag kundens forbrugssted eller umiddelbart tilstødende dette geografiske område. Det fremgår ligeledes, at intern elektricitetsforbindelse kan bruges til fordeling af elektricitet inden for én bygning med ét eller flere aftagepunkter, idet der kan aftales individuel eller samlet afregning.

Det giver klart mening i forhold til fx boligforeninger og lignende, hvor man naturligt går sammen, fordi man i forvejen deler installationer fra skel til hver boligenheds hoveddør. Det ærgrer os imidlertid, at udkastene til henholdsvis VE-egenforbrugere og interne elektricitetsforbindelser desværre ikke åbner mulighed for, at man i de afgrænsede geografiske områder, der følger af at være en ø, kan udnytte mulighederne for, at elforbrugerne samlet kan etablere et større VE-anlæg.

Her vil man ikke kunne opfylde kravene om en umiddelbar geografisk tilknytning til elkundernes ejendom, da de naturligt nok ligger spredt over øen. Det hindrer dermed etablering af større, fælles VE-anlæg ejet i en foreningsstruktur, der i form vil ligne en ejerforening eller andelsforening, blot ikke med fælles mursten i en bygning, men udelukkende med selve VE-anlægget. Distributionen af elproduktionen vil kunne ske i det klart afgrænsede distributionsnet, som følger af at være på en ø med eget distributionselskab, der ikke har aktiviteter andre steder.

Abningstider (for personlig henvendelse):

Mandage: 13.00 - 17.00
Onsdage: 10.00 - 14.00
Uden for åbningstiden: henvises til direkte numre på www.laesoe.dk

Doktorvejen 2, Byrum
9940 Læsø
Tlf: 9621 3000
kommunen@laesoe.dk
www.laesoe.dk

Side 2 af 2

Med vores høringssvar håber vi at have sat fokus på den del af Danmark, hvor fælles VE-anlæg er lige så aktuelle som i boligforeninger og lignende, idet netop det at være selvforsynende på de mindre øer har en særlig vigtighed. Læsøboerne har tidligere oplevet, hvad det vil sige at være afskåret fra elektricitet fra fastlandet, og etableringen af fælles VE-anlæg vil være en både grøn og sikkerhedsskabende løsning.

På vegne af borgmester Tobias Birch Johansen

Med venlig hilsen
Læsø Kommune

Susanne Lehmann Pagh
Forvaltningschef for Teknik og Havne

Abningstider (for personlig henvendelse):

Mandage: 13.00 - 17.00
Onsdage: 10.00 - 14.00
Uden for åbningstiden: henvises til direkte numre på www.laesoe.dk

4. november 2022

Til Energistyrelsen

Att.: Susanne Wejp-Olsen og Christine Federlin

Høringsvar angående udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser j.nr. 2022-796

Energifællesskabet Avedøre kan konstatere at Energistyrelsen udsendte denne nye høring om interne elektricitetsforbindelser samme dag som der var frist på den sidste høring om interne linjer. Det bekymrer i høj grad Energifællesskabet Avedøre, at Energistyrelsen ikke mener at det er nødvendigt at gennemlæse de høringer der er kommet ind og derefter rette bekendtgørelsen til, inden den igen sendes ud i fornyet høring.

Energifællesskabet Avedøre hilser en definition af interne elektricitetsforbindelser velkommen, men mener, at den nye definition burde være bredere og mere tidssvarende. Det er derfor vigtigt at der ikke er tale om en proformahøring fra Energistyrelsens side.

Definition i høringen virker mere indskrænkende end den gældende praksis. Det skyldes til dels den snævre definition af forbrugssted og elkunde, der bliver brugt i den nye definition. Det er derfor nødvendigt at ændre definitionen af både forbrugssted og elkunde eller omskrive den nye definition af interne elektricitetsforbindelser. Problematikken er nærmere beskrevet nedenfor.

Forskellen mellem matrikelkrav og forbrugssted

Den nye definition af interne elektricitetsforbindelser burde, efter energistyrelsens eget udsagn, ligne det i praksis anvendte begreb om "*internt net i produktionsledet*" og "*internt net i distributionsledet*". Men for at afgøre om den nye definition af interne elektricitetsforbindelser er blevet bredere og mere tidssvarende, er det vigtigt at se på forskellen mellem matrikelkravet med definitionen af forbrugssted i elforsyningsloven, og definitionen af, hvornår der foreligger en tæt og reel geografisk sammenhæng mellem produktion og forbrug.

Lovudkastet har følgende formulering:

"Intern elektricitetsforbindelse: En elektricitetsforbindelse, der ikke er ejet af en kollektiv elforsyningsvirksomhed, og som bruges til:

- a. *Tilslutning af en elkundes produktionsanlæg, placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, til egen forbrugsinstallation og fordeling derfra til elkundens eget forbrug og lagring bag forbrugsstedet.*
- b. *Fordeling af elektricitet, der leveres fra det kollektive elforsyningsnet til en elkundes forbrugssted og som er til elkundens forbrug, bag forbrugsstedet.*
- c. *Fordeling af elektricitet inden for én bygning med et eller flere aftage-numre."*

Det fremgår af elforsyningslovens § 5, nr. 17, at et **forbrugssted** er defineret som "*et punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet*".

Det i praksis anvendte matrikelkrav, som det er beskrevet i energistyrelsens analyse fra december 2021, virker bredere end definitionen af forbrugsstedet, der anvendes i den nye definition af interne elektricitetsforbindelser. Energistyrelsen definerer matrikelkravet således *"kravet om tæt og reel geografisk sammenhæng er opfyldt når produktionsanlægget enten er tilsluttet direkte i elkundens egen forbrugsinstallation eller placeres på forbrugsstedet. Hvad angår geografisk sammenhæng behøver der dog ikke være tale om en samlet matrikel. Produktion kan således godt placeres udenfor elkundens egen matrikel. Tæt og reel geografisk sammenhæng foreligger fx hvis forbrugs- og produktionsstederne er fordelt på sammenhængende matrikler og beliggende nær hinanden."*

I definitionen af forbrugsstedet er der indsat to krav om *"sammenhængende bygninger"* og *"en forbruger"* uden at de nærmere defineres i høringsmaterialet. Det er meget vigtigt at vide præcist, hvad der ligger i kravet *"sammenhængende bygninger"* - fx om de fysisk skal hænge sammen, eller om de skal ligge ved siden af hinanden uden andre bygninger imellem? Det kan gøre en kæmpe forskel for, hvor der opsættes VE-anlæg og hvilke bygninger, der kan forbruge el direkte. Sidstnævnte forhold har afgørende betydning for projekters realisering, fordi det stor indflydelse på økonomien i projekterne.

Det andet krav, er kravet om kun én forbruger. Her er det igen meget vigtigt, hvordan *"en forbruger"* defineres. Er der tale om en elkunde, en fysisk person eller en juridisk person? I Energistyrelsens definition, er der kun tale om *"internt net i distributionsledet"*, hvis der foreligger fuld og reel identitet mellem ejeren af forbindelsen, og den der forsynes via forbindelsen. Denne definition er acceptabel, hvis det stadig omfatter juridiske personer, og hvis der kan leveres til flere aftagenumre på samme matrikel.

Kravet om *"sammenhængende bygninger"* eller *"en forbruger"* burde enten fjernes fra definitionen af forbrugssted, og ellers bør de kunne fortolkes udvidende, så fx sammenhængende bygninger kan være flere særskilte bygninger der ligger på samme eller sammenhængende matrikler eller at en forbruger anses for at være det samme som en elkunde.

Definitionen af elkunde bør udvides

I forhold til forståelsen af det forelagte udkast til interne elektricitetsforbindelser § 5. nr. 20, har definitionen af elkunde stor betydning for, hvor mange bygninger på en eller flere sammenhængende matrikler, der kan dele energi med hinanden.

Det fremgår af elforsyningslovens § 5, nr. 13, at en elkunde er *"En fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer"*. Den definition sætter en klar begrænsning for, hvem der kan anses at være en elkunde, samtidig med at den i høj grad indskrænker den nye bestemmelse om interne elektricitetsforbindelser. Mange juridiske personer, herunder kommuner, virksomheder, alm. boligforeninger, organisationer, selskaber og foreninger råder ofte over flere bygninger på samme eller sammenhængende matrikler, alle med hvert deres aftagenummer eller endda flere aftagenumre i samme bygning.

Kravet om *"et aftagenummer"* pr. juridisk person bør enten afskaffes eller udvides til at omfatte flere aftagenumre, da det ikke længere er tidssvarende og på linje med hverken elmarkedsdirektivet eller VE-direktivet. Energistyrelsen har åbnet lidt op i § 5, nr.20 c, for at fordeling af elektricitet inden for én bygning kan ske til flere aftagenumre.

Tredjepartsbegrebet

Energistyrelsens praksis om "interne net" giver mulighed for, at produktionsanlægget kan ejes enten af elkunden selv eller af en tredjepart. Såfremt produktionsanlægget ejes af en tredjepart, vil denne imidlertid skulle være underlagt elkundens instrukser, ligesom tredjeparten ikke selv må forbruge strøm fra anlægget, da nettet alternativt vil være omfattet af elforsyningslovens regler om kollektivt elforsyningsnet og direkte elforsyningsnet.

Det fremgår ingen steder, hvad det at være underlagt tredjeparts instrukser i realiteten omfatter. For juridiske personer, så som energifællesskaber, der kunne være tredjepart, er det vigtigt at få fastlagt dette.

Det er for det første vigtigt at få klarlagt, at tredjeparten gerne må dele den overskydende energi med de andre medlemmer af energifællesskabet.

Derudover vil denne regel kunne give store problemer for blandt andet boligselskaber, der gerne må dele energien mellem ejerne, men ikke selv bruge energien til fællesskabsområderne? Eller virksomheder samlet i en ejendom der ønsker at fællesinvestere i solceller og egenforbruge energien.

Spørgsmålet er hvem det er til gavn for at indføre denne restriktion?

Kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser

Som et nyt punkt i denne høring er indsat nogle kriterier for brug af interne elektricitetsforbindelser.

I §3 stk. 1 b ii) fremgår det, at afstanden mellem produktionsanlægget og elkundes forbrugsinstallation ikke overstiger 500 m. Dette er efter Energifællesskabet Avedøres vurdering for kort. Matrikler og sammenhængende matrikler kan være meget store især i landområderne og der er flere eksempler på at der er længere afstand mellem 500m.

I §3 stk. 2 b ii) er instruktionsbeføjelsen overfor tredjemand igen beskrevet, se spørgsmål herom i overstående afsnit om tredjepartsbegrebet.

Med venlig hilsen

Tania Sheikh Larsen

For Tania
Tania Sheikh Larsen

VedvarendeEnergis svar til forslag til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser, journalnummer 2022-796.

Vi finder det udmærket med en bedre definition af regler for interne elektricitetsforbindelser (i det følgende benævnt "interne elforbindelser"); men vi mener at den foreslåede bekendtgørelse vil være urimeligt og uhensigtsmæssigt begrænsende på den udbygning med vedvarende energi, der kan bruges lokalt. Forslaget vil være en barriere for potentialet for udbygning af vedvarende energi i forbindelse med forbrugssteder og dermed skabe unødvendige ekstraomkostninger til forstærkning af elnettet, og/ eller omkostninger som netselskaberne kan påføre EL kunder gennem krav til anlæg.

Klosterport 4 F, 1.sal
DK - 8000 Aarhus C
Tel: +45 86 76 04 44
4. november 2022
R Gunnar Boye Olesen
E gbo@ve.dk
Tel.: +45 86760444
+45 86227000

Forslagets problemer er:

- at definitionen af forbrugssted er meget begrænsende,
- en interne elforbindelser skal også kunne bruges til el, der sælges eller bruges til opladning af elkøretøjer,
- råderet skal defineres,
- krav til tredjepartsejede produktionsanlæg giver unødvendige begrænsninger,
- krav til internt elnet i en bygning giver unødvendige begrænsninger,
- afstanden til produktionsanlæg bør ikke begrænses til 500 m, hvilket vil være stærkt begrænsende for elkunder som råder over større arealer, også større boligforeninger. Begrænsningen bør slettes eller maksimale afstand sættes op til f.eks. 2 km.
- beboere i ejerlejligheder stilles ringere end lejere, de bør have samme rettigheder for lejere

Desuden er der en uklarhed om elkunde kan råde over flere aftagenumre.

Problemer og forslag til ændringer er uddybet i det følgende.

Definition af forbrugssted, §2.3

Ifølge forslaget til bekendtgørelse er forbrugssted for defineret som et punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af el. Mange elkunder vil have flere bygninger, som af praktiske eller historiske årsager er fordelt på flere matrikler. De kan så med denne definition blive forhindret i at agere som en elkunde, hvilket er unødvendigt begrænset. For at undgå denne begrænsning bør det tilføjes at en elkunde kan råde over flere forbrugssteder.

Et energifællesskab må som elkunde tillades ret til at udskifte individuelle forbrugsmålere med bilmålere bag et fælles målepunkt og en tilhørende hovedmåler.

Brug af intern elforbindelse, §2.4

En intern elforbindelse, der bruges til at sende el fra en lokal elproduktion til et forbrugssted, vil i perioder med høj elproduktion og lavt elforbrug også kunne bruges til at sælge overskydende el, evt. via et batteri som kan suppleres med frekvensregulering – køb/salg – afbalancering af det centrale el net. Elproduktionsenheden vil generelt ikke have andre tilslutninger til en offentlig netvirksomhed end gennem den interne elforbindelse, og såfremt det ikke specificeres at el til salg kan sendes gennem den interne elforbindelse, kan forslaget udgøre en unødvendig og samfundsmæssig fordyrende barriere.

En intern elforbindelse bør kunne bruges til at transportere el til opladning af elkøretøjer, både fra lokal elproduktion og fra det offentlige net, også hvis opladeren er ejet af en ladeoperatør, som det ofte er tilfældet. Det er vigtigt ikke at sætte yderligere begrænsninger og fordyrende krav til opsætning af ladeinfrastruktur til elkøretøjer, som er væsentlig for omstilling af transporten til vedvarende energiforsyning.

Desuden bør en intern elforbindelse kunne anvendes til at transportere strøm fra det kollektive elnet til lagring af el. Hvis en elkunde har investeret i anlæg til lagring af el, bør dette kunne udnyttes til at udjævne forbrug, uanset om det er med lokalt produceret el eller el fra det kollektive elnet.

Endelig bør det specificeres at en elkunde kan etablere flere interne elforbindelser fra elproduktionsenheder til forbrugssteder såfremt elkunden råder over flere elproduktionsenheder eller forbrugssteder.

Råderet, §3.1

Det er vigtigt at råderet over området mellem elproduktionsanlæg og forbrugssted defineres som ret til føre en intern elforbindelse, typisk i form af et kabel, mellem de to steder i mindst forbindelsens planlagte levetid. Der behøver ikke være fuld råderet over området, som f.eks. kan omfatte tværgående veje og andet, som andre end elkunden har ret til at bruge.

Grundejer/ bygherre må tillades selv at anlægge en supplerende intern forbindelse, uden at grundejer og bygherre derfor skal være et el-selskab jf. elforsyningslovens paragraf 10

Krav til tredjepartsejede produktionsanlæg, §3.2

Med forslaget vil det blive krævet at for et produktionsanlæg ejet af en tredjepart, at denne ikke selv bruger strøm fra anlægget. Dette er en unødvendig begrænsning, som specifikt bør undtages tedjeparter, der er energifællesskaber. Bekendtgørelsen må ikke stå i vejen for at hvis tredjeparten er et energifællesskab, så kan el fra anlægget deles med de andre medlemmer af energifællesskabet. h

Krav til internt elnet i en bygning, §4

Med forslaget vil der være krav om at individuelle elforbrugere kan vælge at være tilsluttet med eget aftagenummer. Dette krav sikrer at individuelle elforbrugere har mulighed for at vælge frit mellem elleverandører; men det giver en usikkerhed om en elforbruger med eget aftagenummer skal tilsluttes direkte til det offentlige elnet? Hvis kravet fortolkes på den måde, kan det give en uheldig praksis med unødvendige, dobbelte elnet. Det bør derfor klargøres at et aftagenummer med tilhørende elmåler kan være tilsluttet et internt net. Elforbruget gennem dette aftagenummer skal så fratrækkes det samlede forbrug med fælles afregning.

Antal aftagenumre for elkunder

Det fremgår af §2.2 at en elkunde råder over et aftagenummer. Ofte vil en større elkunde have flere aftagenumre og derfor bør definitionen ændres til at en elkunde råder over et eller flere aftagenumre. Med den nuværende formulering er det uklart om en elkunde kan have flere aftagenumre.

Uddybning og yderligere oplysninger ved politisk koordinator Gunnar Boye Olesen, gbo@ve.dk, tlf. 86227000.

Energistyrelsen

Sendt pr. mail til Energistyrelsens hovedpostkasse
ens@ens.dk med kopi til swpo@ens og chfe@ens.dk

Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup

Billedskærervej 17
5230 Odense M

Telefon 4343 6000
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

4. november 2022

Side 1/2

Journalnummer 2022-796

TEKNIQ Arbejdsgivernes høringssvar på bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Energistyrelsen har med høringsbrev dateret 30. september 2022 fremsendt bl.a. udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser i høring og anmodet om at modtage høringssvar senest fredag den 4. november 2022.

TEKNIQ Arbejdsgivernes medlemsvirksomheder omfatter bl.a. virksomheder, der investerer i fx solceller til eget forbrug eller installerer forskellige former for produktions-, styrings- og lagringssystemer for kunder. Bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser berører derfor vigtige arbejdsområder for vores medlemmer, og vi indgår gerne i det fortsatte samarbejde på området.

Udkastet til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser, herefter kaldet "udkastet", giver TEKNIQ Arbejdsgiverne anledning til følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at der bør lægges vægt på at få implementeret el-markedsdirektivets (Direktiv 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet) bestemmelser om energifællesskaber korrekt.

Af elmarkedsdirektivets præambel punkt 43 fremgår:

.... "decentral energiproduktion og forbrugerindflydelse er i energifællesskaber blevet et virkningsfuldt og omkostningseffektivt middel til at opfylde borgernes behov og forventninger vedrørende energikilder, tjenesteydelser og lokal deltagelse. Energifællesskaber giver alle forbrugere mulighed for at have en direkte interesse i produktion, forbrug eller deling af energi."

...

"Energifællesskabsinitiativer lægger navnlig vægt på at levere billig energi af en bestemt slags, f.eks. vedvarende energi, til deres medlemmer eller partshavere, snarere end på at give overskud, sådan som det er tilfældet for en traditionel elektricitetsvirksomhed."

Udkastet bærer præg af elselskabernes organisering, hvor elkunderne er et aftagenummer, defineret ved et målepunkt, og hvor de enkelte elkunder kun gives meget få rettigheder og ikke understøttes i deltagelsen i energifællesskaber end-sige udviklingen af nye måder at forbruge og producere energi på.

TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at det er vigtigt at sikre, at forskellige former for energifællesskaber får en let og entydig vej til at etablere fælles energianlæg med flere forbrugere og producenter fordelt over flere forbrugssteder, produktionssteder og matrikler, som leverer el bag om måleren.

Af udkastet fremgår, at en intern elektricitetsforbindelse er en forbindelse, der hverken er betalt eller ejet af et netselskab. Forbindelsen er derfor ikke en økonomisk aktivitet, der vedrører netselskaberne og dets kunder. TEKNIQ Arbejdsgiverne undrer sig derfor over, at interne elektricitetsforbindelser alligevel reguleres som var de en netaktivitet, som defineret i elforsyningsloven. Det kommer bl.a. til udtryk i de begrænsninger, som der er givet forslag til i udkastet til bekendtgørelsen, hvor det bl.a. er en forudsætning, at der er tæt sammenfald mellem produktionssted og forbrugssted.

Fælles energifællesskaber og borgerenergifællesskaber kan sammen medvirke til at aflaste nettet, derfor er der også udviklet tarifmodel 3.0, som har til formål at aflaste elnettet. TEKNIQ Arbejdsgiverne mener derfor ikke at man skal opstille barrierer som afskærer forbrugere fra at etablere fælles energianlæg, fordelt på flere produktionssteder og forbrugssteder.

Specifikke bemærkninger

§ 3

TEKNIQ Arbejdsgiverne stiller sig undrende over for, at der med udkastet stilles krav om, at elkundens produktionsanlæg skal placeres i tæt tilknytning til forbrugsstedet. Dette er fx ikke et krav i udkast til bekendtgørelse om ansøgningsproces og tilladelseskriterier for etablering af direkte linjer på hav og land. TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at det formulerede afstandskrav kan begrænse fx lidt større industrivirksomheder, der råder over et større areal, fra at investere i VE-produktion på en del af sit areal. Derfor bør kravet ophæves.

§ 5

TEKNIQ Arbejdsgiverne mener, at beboere i ejerlejligheder ikke skal stilles ringere end beboere i boliger med andre ejerformer, fx andelslejligheder. Derfor bør ejerlejligheder og andre boligformer ligestilles så ejerlejligheder ikke afskæres fra muligheden for at etablere fælles egenproduktion på bygningen eller i nærhed af en bygning. Derfor mener vi, at ejerlejligheder skal skrives ind i stk. 3 og at stk. 4 skal udgå.

TEKNIQ Arbejdsgiverne står naturligvis til rådighed for en uddybning af vores høringssvar.

Med venlig hilsen

Simon O. Rasmussen
Underdirektør

Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup

Billedskærervej 17
5230 Odense M

Telefon 4343 6000
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

4. november 2022

Side 2/2